

εργατική

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

4 Φεβράρι 2015

www.sekonline.gr

No 1159

ΣΥΝΤΟΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΕΡΤ

20 ΜΗΝΕΣ "ΜΑΥΡΟ" ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 20 ΜΗΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΝΑ ΞΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΕΙ Η ΕΡΤ ΤΩΡΑ!

ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

στο ΡΑΔΙΟΜΕΓΑΡΟ Αγ. Παρασκευής

ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΦΕΒΡΑΡΙ, 5.30μμ

ΠΟΣΠΕΡΤ

στηρίζει ο **ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ** ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΑ, ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΕΣ,
ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ & ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

Γυρίστε
στη
σελίδα 9

Όχι στους συμβιβασμούς με την ΕΕ και τους τραπεζίτες ΝΑ ΑΡΧΙΣΟΥΜΕ ΤΙΣ "ΜΟΝΟΜΕΡΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ"

Ο νέος κυβερνητικός εκπρόσωπος Γαβριήλ Σακελλαρίδης εμφανίζεται στα κανάλια και διαψεύδει ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έκανε "κωλοτούμπα" στο ζήτημα του χρέους ήδη πριν ακόμη πάρει ψήφο από τη Βουλή για τις προγραμματικές δηλώσεις της: «Θέση μας παραμένει η διαγραφή του χρέους, το υπουργείο Οικονομικών είναι αρμόδιο για τους τεχνικούς χειρισμούς και οι δηλώσεις Βαρουφάκη στο Λονδίνο είναι ένας τρόπος».

Στην πραγματικότητα, οι κερδοσκόποι του Χρηματιστηρίου και της αγοράς ομολόγων υποδέχθηκαν με πανηγυρισμούς την τοποθέτηση Βαρουφάκη.

Χρέος χωρίς ημερομηνία λήξης

Μιλώντας σε συγκέντρωση τραπεζιτών στο Σίτι του Λονδίνου, ο νέος «τσάρος» της οικονομίας είπε ότι η κυβέρνηση θέλει να αντικαταστήσει το αίτημα για διαγραφή του χρέους με ένα αίτημα για «swap», δηλαδή ανταλλαγή των ελληνικών ομολόγων που κατέχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα με νέα «χωρίς ημερομηνία λήξης» (perpetual bonds).

Όσο και να ντυθούν με ορολογίες των οικονομολόγων για «έξυπνη μηχανική χρέους» και με διπλωματικές δικαιολογίες για «παράκαμψη» των Γερμανικών αντιρρήσεων, αυτές είναι κινήσεις συμβιβασμού με τους τραπεζίτες και τα επιτελεία της ΕΕ.

Συνέχεια στη σελίδα 3

21 ΜΑΡΤΗ
Από την Αθήνα
ως το Φέργκιουσον
Συνέντευξη με τον
Weyman Benett

σελίδα 8

Συνέδριο ΠΟΕΔΗΝ
"Να πάρουμε πίσω
τα νοσοκομεία μας"

σελίδες 10, 11

Ησκηγή της βεβιασμένης αποχώρησης του Γερούν Νταϊσελμπλουμ, με τα μούτρα ξιτισμένα, από την κοινή συνέντευξη τύπου μετά τις συνομιλίες με τον Γιάνη Βαρουφάκη παρέπεμπε σε εικόνα «σκληρής διαπραγμάτευσης» και προβλήθηκε έτσι από τα ΜΜΕ, χρησιμοποιώντας τη «γλώσσα του σώματος». Αλλά η συνέχεια που ακολούθησε είναι η αναζήτηση του συμβιβασμού ανάμεσα στη νέα κυβέρνηση και τα επιτελεία της ΕΕ.

Το 2015 είναι μια δύσκολη χρονιά για την Ελλάδα: συνολικά μέσα στο χρόνο το ελληνικό δημόσιο πρέπει να εξασφαλίσει, για την εξόφληση παλαιότερων δανείων (με τους τόκους τους) περίπου 22 δισεκατομμύρια. Όπως γράφει η τελευταία έκθεση του κοινοβουλευτικού Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους:

“Η νέα κυβέρνηση θα πρέπει να αποπληρώσει εντός των επόμενων δύο μηνών δάνεια (κυρίως προς το ΔΝΤ) ύψους περίπου 4 δισ. ευρώ και να αναχρηματοδοτήσει έντοκα γραμμάτια ύψους περίπου 7 δισ. Ακόμα μεγαλύτερο πρόβλημα θα προκύψει μετά τον Ιούλιο 2015, όταν η Ελλάδα θα έχει ανάγκη για 8,8 δισ. ευρώ για να καλύψει τις υποχρεώσεις της έναντι της ΕΚΤ, δευτερευόντως έναντι του ΔΝΤ και τόκους”.

Ο προϋπολογισμός -που έχει συνταχθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση- υπολόγιζε να αποπληρωθεί ένα μεγάλο κομμάτι από αυτές τις υποχρεώσεις από την ανεισπρακτη μέχρι σήμερα τελευταία δόση των 7 δισεκατομμυρίων των μνημονίου. Προϋπόθεση για την εκταμίευση της δόσης ήταν η ολοκλήρωση της αξιολόγησης και η αποδοχή των σκληρών όρων που είχε θέσει η Τρόικα.

Χωρίς δόση

Στην συνέντευξη που έδωσε στην εφημερίδα *New York Times* ο Βαρουφάκης ήταν κατηγορηματικός: “Δεν τα θέλουμε τα 7 δισ”. Την περασμένη Κυριακή, μιλώντας από το Παρίσι, ήταν ακόμα πιο γλαφυρός: η Ελλάδα, είπε, δεν χρειάζεται άλλα δάνεια από την Τρόικα. Η νέα κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να τελειώσει την “εξάρτηση” της από τα μνημόνια. Η Ελλάδα, είπε, παρομοιάζοντας τις δόσεις με ναρκωτικά “θα μείνει στεγνή”. Χωρίς δόση δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε Τρόικα για να βάζει τους όρους της εκταμίευσής της. Το δημοσιονομικό κενό, όμως, των 7 δισ δεν μπορεί να εξαφανιστεί με τόσο μαγικούς τρόπους.

Ούτε η απειλή της διακοπής της παροχής ρευστότητας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προς το ελληνικό τραπεζικό σύστημα μπορεί να εξαφανιστεί με μαγικό τρόπο. Στις 28 Φλεβάρη τελειώνει η δίμηνη παράταση του “προγράμματος” που είχε ζητήσει η κυβέρνηση του Σαμαρά. Ο Μάριο Ντράγκι, ο διοικητής της ΕΚΤ έχει απειλήσει ότι θα σταματήσει να καλύπτει τις ελληνικές τράπεζες μετά την ημερομηνία αυτή, αν η Ελλάδα δεν βρίσκεται σε “πρόγραμμα”.

“Ο πρόεδρος της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι”, γράφει η εφημερίδα *Financial Times*, “έχει πει ότι ετοιμάζεται για μια άγρια διαπραγμά-

Μνημόνιο με “ανθρώπινο πρόσωπο”;

τευση πάνω στη ρευστότητα των τραπεζών - μια παρόμοια ταχτική με αυτή που χρησιμοποιήθηκε τον Μάρτη του 2013 στην Κύπρο και που ανάγκασε την Λευκωσία να δεχτεί τους σκληρούς όρους”.

Στην πραγματικότητα, όμως, οι πιθανότητες να εξωθήσει τα πράγματα στα άκρα είναι πολύ μικρές. Τα μάτια όλου του κόσμου είναι στραμμένα πάνω στην Ελλάδα σήμερα. Ο Ντράγκι, γράφει και πάλι η εφημερίδα *Financial Times*, έχει επίγνωση των πολιτικών κινδύνων που θα είχε μια αναμέτρηση ανάμεσα στους κεντρικούς τραπεζίτες -που δεν έχουν εκλεγεί ποτέ από κανέναν- και την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα.

Αλλά και η ελληνική κυβέρνηση δεν θέλει να εξωθήσει τα πράγματα στα άκρα. Στη συνέντευξη του στους *New York Times*, ο Βαρουφάκης μόνο ακραίος δεν ήταν: “Το μόνο που ζητάμε”, είπε, “είναι μια ευκαιρία για να ετοιμάσουμε μια πρόταση που θα ελαχιστοποιήσει το κόστος των δανειακών συμφωνιών της Ελλάδας και θα δώσει στη χώρα μια ευκαιρία να ανασάνει και πάλι ύστερα από πολιτικές που δημιούργησαν μαζική κοινωνική εξαχρείωση”. Ο στόχος μας, είπε, δεν είναι να επιστρέψουμε στο παρελθόν. Και δεσμεύτηκε όχι μόνο για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, αλλά και για τη συνέχιση της πολιτικής των πρωτογενών πλεονασμάτων -που χρησιμοποιούνται για την εξυπηρέτηση του χρέους.

Απλά ο ρυθμός αυτής της απομύζησης του ελληνικού λαού χάριν των πιστωτών “μας” θα πρέπει να μειωθεί, σύμφωνα με τον Βαρουφάκη, από το 4.5% του ΑΕΠ -όπως όριζε το παλιό πρόγραμμα- στο 1-1.5% του ΑΕΠ.

“Δεν θα κάνουμε αυτά που θέλουμε, αλλά αυτά που μπορούμε”, όπως έλεγε στη Θεσσαλονίκη ο Τσίπρας. Ο στόχος της νέας κυβέρνησης δεν είναι να απαλλαγούμε από τα μνημόνια: αυτό που διεκδικεί είναι ένα μνημόνιο με ανθρώπινο πρόσωπο.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Στεφάνια στα Ίμια και κάλυψη για Χ.Α.!

Στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης γράφαμε για το ότι η επιλογή του ΣΥΡΙΖΑ να παραχωρήσει το υπουργείο Άμυνας σε έναν ακροδεξιό εθνικιστή, είναι μια επικίνδυνη επιλογή. Λίγες μόνο μέρες μετά, μία από τις πρώτες πράξεις του Καμμένου, του νέου υπουργού, παραλίγο να προκαλέσει θερμό επεισόδιο.

Μέσα στο πλήθος συμβολικών κινήσεων που χαρακτήρισαν τη νέα κυβέρνηση στην πρώτη βδομάδα ύπαρξής της, συμπεριλήφθηκε και η επιλογή του υπουργού Άμυνας να πετάξει πάνω από τα Ίμια, “τιμώντας” υποτίθεται τους νεκρούς της κρίσης του '96. Την ίδια ώρα ελληνικά και τούρκικα σκάφη κυνηγιόντουσαν λίγο πιο πέρα.

Λίγη ώρα πριν, σε βάση ελικοπτέρων του πολεμικού ναυτικού, ο Καμμένος εκφωνούσε έναν λόγο με φρασεολογία “Στόχου”: “Κάποιοι θέλουν να ισοπεδώσουν τα πάντα. Οι εθνομηδενιστές. Εκείνοι που θέλουν να καταργήσουν την πατρίδα, τη θρησκεία κι οποιαδήποτε αξία και αρχή υπάρχει” για να συνεχίσει: “Θέλω να υποσχεθώ ότι η πολιτική ηγεσία μαζί με τη στρατιωτική ηγεσία θα δώσουμε τη δύναμη της ψυχής μας προκειμένου να σηκώσουμε όλα τα ελικοπτερα του στρατού, του ναυτικού και της αεροπορίας. Να βάλουμε σε χρήση όλο το υλικό. Να μπορέσουμε με τα μέσα που θα εξοικονομήσουμε, να ξανακάνουμε τις ένοπλες δυνάμεις εκείνες που πρώτες αποτελούν παράδειγμα σε όλη τη Συμμαχία και σε όλη την περιοχή”.

Με λίγα λόγια, εμπρός να ζεσταίνουμε τις στρατιωτικές μας μηχανές, να αγοράσουμε κι άλλες αν γίνεται, για να δημιουργήσουμε νέα θεرمά επεισόδια στην γειτονιά μας. Επεισόδια που θα στερούν τη ζωή σε φαντάρους, τους οποίους όμως θα τιμούμε μετά. Όπως έγινε το 1996.

Τον Γενάρη του 1996, η Ελλάδα και η Τουρκία έφτασαν ένα βήμα πριν τον πόλεμο. Στις 25 εκείνου του μήνα, ο τότε δήμαρχος της Καλύμνου, πήγε και κάρφωσε την ελληνική σημαία στα Ίμια, μια ξερή ακατοίκητη βραχονησίδα λίγων στρεμμάτων. Λίγες μέρες μετά, δυο Τούρκοι δημοσιογράφοι ύψω-

σαν στη θέση της την τουρκική. Ακολούθησε αποβίβαση βατραχανθρώπων που κατέβασαν την τουρκική και ύψωσαν την ελληνική. Όλος αυτός ο παραλογισμός οδήγησε στον να παραταχθούν αντιμέτωπα ελληνικά και τουρκικά πολεμικά καράβια, να κινητοποιηθεί όλος ο στρατιωτικός μηχανισμός και να έρθει η απειλή της πολεμικής σύρραξης, μίαν ανάσα από την πραγματικότητα.

Φασιστικές φιέστες

Στα πλαίσια όλης αυτής της κλιμάκωσης, πολεμικό ελικόπτερο με τρεις επιβαίνοντες έπεσε, με θύματα και τους τρεις στρατιωτικούς. Το πόρισμα του Πολεμικού Ναυτικού τότε ήταν ότι το ελικόπτερο κατέπεσε λόγω κακοκαιρίας και απώλειας προσανατολισμού του πιλότου. Κάθε χρόνο όμως έκτοτε, δινόταν η ευκαιρία σε τουρκοφάγους και φασίστες να στήνουν φιέστες αμφισβητώντας την επίσημη εκδοχή και προβάλλοντας ότι το ελικόπτερο καταρρίφθηκε από τούρκικα πυρά. Η ίδια αμφισβήτηση έρχεται τώρα να ακουστεί από κυβερνητικά χείλη: “Στα Ίμια δεν ήταν ατυχές γεγονός... Η διερεύνηση του γεγονότος θα συνεχιστεί” επεσήμανε ο Καμμένος στην εκδήλωση στη βάση ελικοπτέρων.

Από το 1996 μέχρι και την περασμένη εβδομάδα, κανείς υπουργός Άμυνας δεν τόλμησε να πάει στα Ίμια. Το ότι ένας υπουργός της κυβέρνησης με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, παίζει τέτοια πολεμοκάπηλα παιχνίδια, θα πρέπει να προβληματίσει και να κινητοποιήσει τον ίδιο τον κόσμο της αριστεράς που έχει δώσει μάχες έναντι στον πόλεμο και τον εθνικισμό.

Η φιέστα του Καμμένου λειτούργησε και σαν κάλυψη για τους Χρυσουαγίτες που, όπως κάθε χρόνο, οργάνωσαν φασιστική συγκέντρωση παριστάνοντας τους “πατριώτες των Ιμίων” με τη κάλυψη της Αστυνομίας. Μόλις λίγες εκατοντάδες χρυσουαγίτες κάταφραν να συγκεντρωθούν κι αυτό μόνο και μόνο γιατί υπήρχαν οι κλούβες στη Βασ. Σοφίας. Λίγες μόνο ώρες αφότου ο Καμμένος εκτόξευε τις εθνικιστικές του κορόνες, ο Πανούσης έστειλε την αστυνομία να προστατεύσει την ναζιστική εγκληματική συμμορία, αντιμετωπίζοντάς την σαν “νόμιμο πολιτικό κόμμα”. Μόνο που όπως κι αν την αντιμετωπίζει ο Πανούσης, παραμένει ναζιστική εγκληματική συμμορία. Και τέτοια κάλυψη φέρνει επιθέσεις. Όπως αυτή που έγινε μετά τη φιέστα των ναζί από 40 φασίστες, σε συρμό του Μετρό, με θύματα τρία παιδιά 16 ετών (σύμφωνα με μαρτυρία που δημοσίευσε η Εφημερίδα των Συντακτών τη Δευτέρα 2/2).

Κανένας εφησυχασμός, λοιπόν, αλλά μάχη για ακόμα μεγαλύτερο και δυνατότερο κίνημα ενάντια σε πόλεμο, ρατσισμό και φασίστες. Αυτή είναι η ανάγκη που προκύπτει κι από τα πρώτα δείγματα των υπουργών που επέλεξε ο ΣΥΡΙΖΑ, να συνεργαστεί και να συκυβερνήσει.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Ο Γ. Πανούσης ορκίζεται με θρησκευτικό όρκο μαζί με τους ΑΝΕΛ του Καμμένου

Πλάθα ντελ Σολ, Μαδρίτη 31 Γενάρη

Να αρχίσουμε τις “μονομερείς ενέργειες”

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Με μια τέτοια πρόταση το χρέος όχι μόνο δεν διαγράφεται αλλά μονιμοποιείται στον αιώνα τον άπαντα. Η πίεση για να πληρώνει ο προϋπολογισμός τους τόκους ενός χρέους που ξεπερνάει κατά πολύ το ΑΕΠ παραμένει και είναι τεράστια. Τόσο μεγάλη ώστε να ακυρώνει κάθε ελπίδα χαλάρωσης της λιτότητας. Για ένα χρέος που φτάνει στο 170% του ΑΕΠ, ακόμη και ένα επιτόκιο 2% απαιτεί ρυθμούς ανάπτυξης 3,5% για να πληρώνονται οι τόκοι και πάλι δεν θα περισσεύει τίποτα για τις κοινωνικές ανάγκες!

Και βέβαια, ακόμη και ένας τέτοιος συμβιβασμός δεν έχει γίνει ακόμη αποδεκτός από την άλλη πλευρά. Ο Ντράγκι, ο Γιουνκέρ και η Μέρκελ δεν έχουν σταματήσει να πιέζουν. Ο κίνδυνος ότι οι προτάσεις Βαρουφάκη μπορεί να οδηγήσουν σε ακόμη μεγαλύτερους συμβιβασμούς είναι υπαρκτός. Ισχύει το παλιό σύνθημα του Μάη του '68 ότι αν υποχωρείς «λιγάκι» μπορεί να παραδοθείς τελειώς.

Σε ένα πράγμα έχει δίκιο ο Γαβριήλ Σακελλαρίδης. Όλα αυτά δεν είναι «κωλοτούμπα». Είναι συνέπειες της βασικής επιλογής του ΣΥΡΙΖΑ και της κυβέρνησης ότι όλα θα γίνουν σε συνεννόηση με τους εταίρους της ΕΕ και δεν θα υπάρξουν «μονομερείς ενέργειες». Αυτός είναι ο στρατηγικός προσανατολισμός που εγκλωβίζει όλους τους υπουργούς της αριστεράς να περιμένουν τη συναίνεση των Βρυξελλών και των τραπεζιτών πριν κάνουν το παραμικρό βήμα για

να τηρήσουν τις υποσχέσεις τους απέναντι στις διεκδικήσεις του εργατικού κινήματος.

Γι' αυτό, έχει ξεχωριστή σημασία να ξεσκαλώσουμε από αυτόν το φαύλο κύκλο. Τώρα είναι η στιγμή για να αλλάξουμε προτεραιότητες, να ξεκινήσουμε τις «μονομερείς ενέργειες» και να αναγκάσουμε τους τραπεζίτες και τους πολιτικούς εκπροσώπους τους να παρακαλάνε αυτοί για συμβιβασμούς.

Συγκεκριμένα

Τι σημαίνει αυτό συγκεκριμένα; Σημαίνει ότι κάθε συνδικάτο, κάθε χώρος δουλειάς, οι φοιτητικοί σύλλογοι και η νεολαία ξεκινάνε κινητοποιήσεις για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας άρπαξαν οι τραπεζίτες και τα μνημόνια και τώρα εκβιάζουν για να τα κρατήσουν, αν όχι να αρπάξουν και περισσότερα.

Σημαίνει ότι όλοι και όλες ανταποκρινόμαστε στο κάλεσμα της ΕΡΤ για συλλαλητήριο στις 11 Φλεβάρη στο Ραδιομέγαρο (και σε όλες τις ΕΡΑ σε όλη την Ελλάδα). Σημαίνει ότι το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ την ερχόμενη βδομάδα πρέπει να βγάλει πρόγραμμα δράσης για προσλήψεις στα Νοσοκομεία και αύξηση της χρηματοδότησης για την Υγεία. Σημαίνει ότι οι φοιτητές δεν περιμένουν την επόμενη ακαδημαϊκή χρονιά για να ξηλώσουν τους Φορτσάκηδες. Σημαίνει επίσης, ότι όλοι και όλες θα βρεθούμε στους δρόμους στις 21 Μάρτη ενάντια στο ρατσισμό και τη φασιστική απειλή, ενάντια στην Ευρώπη-φρούριο.

Ακούγονται φωνές στο Διαδίκτυο που λένε ότι

χρησιμοποιούμε συλλαλητήρια στήριξης της κυβέρνησης την ώρα της διαπραγμάτευσης με την ΕΕ. Κάνουν διπλό λάθος. Στους εκβιασμούς της ΕΕ των μνημονίων και του ρατσισμού δεν απαντάμε στηρίζοντας τους συμβιβασμούς του Βαρουφάκη και τους φράχτες της FRONTEX και του Πανούση. Απαντάμε στηρίζοντας τον κόσμο που θέλει πίσω τις δουλειές του και ας πάει στο διάολο η ΕΚΤ και η «Κομισιόν».

Και επιπλέον, οργανώνουμε τις κινητοποιήσεις μας μέσα από τις κατακτημένες συλλογικότητες του εργατικού κινήματος και όχι προσπαθώντας να τις παρακάμψουμε μέσα από το facebook. Ο κόσμος που πάλεψε για να ανατρέψει τους Σαμαροβενιζέλους με τις απεργίες του και τις καταλήψεις του έχει μορφές οργάνωσης που είναι πολύτιμες και απέναντι στους νέους υπουργούς και τις υπαναχωρήσεις τους. Έχει επίσης μνήμη και θυμάται τους υπουργούς του ΠΑΣΟΚ και τα διλήμματα που χρησιμοποιούσαν τότε που ακόμα μπορούσαν να παριστάνουν ότι αντιπροσωπεύουν την πρόοδο.

Διαλέγοντας το δρόμο του αγώνα, δεν θα είμαστε μόνοι. Όλοι οι πρωθυπουργοί της ΕΕ ξέρουν πολύ καλά ότι οι εργάτες της Ευρώπης νιώθουν την αντίσταση στη λιτότητα σαν δική τους υπόθεση. Στη Μαδρίτη, ο κόσμος ήδη το έδειξε βγαίνοντας στους δρόμους το περασμένο Σάββατο. Μια Αθήνα των «μονομερών ενεργειών» θα είναι πηγή έμπνευσης για τη μόνη δύναμη που μπορεί να τσακίσει τους τραπεζίτες και το σύστημά τους. Εμπρός να την οργανώσουμε.

Στο τεύχος που κυκλοφορεί:

- Η πτώση της συγκυβέρνησης
- Τι αλλαγή μπορεί να φέρει η Αριστερά;
- Η εργατική τάξη και η επαναστατική εφημερίδα σήμερα
- Κράτος και Αριστερά
- “Αποκλειστικές Οικονομικές Ζώνες”
- Η πρόκληση του Ποδέμος

Ζητήστε το από τους συντρόφους που διακινούν την Εργατική Αλληλεγγυή.

Υπάρχουν και συμφέρουσες ιδιωτικοποιήσεις;

Οι μάχες κατά των ιδιωτικοποιήσεων ήταν σκληρές τα μνημονιακά χρόνια. Ήταν επίσης από τις βασικές κόντρες πάνω στις οποίες πάτησε ο ΣΥΡΙΖΑ, με υποσχέσεις για αναστολή τους, για να αναδειχτεί πρώτο κόμμα. Λιμάνια, αεροδρόμια, ΔΕΗ, παραλίες ήταν στον κατάλογο των μνημονιακών ξεπουλημάτων μέσω του ΤΑΙΠΕΔ το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχέθηκε ότι θα καταργήσει.

Οι πρώτες δηλώσεις των νέων υπουργών ήταν αντίστοιχες των προεκλογικών δεσμεύσεων. “Θα προχωρήσουμε στη διακοπή κάθε ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ”, ανακοίνωσε ο υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, **Παναγιώτης Λαφαζάνης**, “Η ΔΕΗ θα επανέλθει στο Δημόσιο, ως δημόσια επιχείρηση η οποία θα λειτουργήσει σε όφελος της ανάπτυξης και με κριτήρια αποκλειστικά παραγωγικά και περιβαλλοντικά”.

“Η κεντρική τοποθέτηση της κυβέρνησης είναι ότι θα σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις των υποδομών που εξυπηρετούν και μπορούν να βοηθήσουν στην ανάπτυξη της χώρας”, δήλωσε επίσης ο αναπληρωτής υπουργός Υποδομών **Χρήστος Σπίρτζης**, αναφορικά με το θέμα των ιδιωτικοποιήσεων των περιφερειακών αεροδρομίων.

“Σταματά η ιδιωτικοποίηση των λιμανιών του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης, αποτρέπουμε την καταστροφική επιλογή της πώλησης του πλειοψηφικού πακέτου του ΟΛΠ και του ΟΛΘ”, είπε ο αναπληρωτής υπουργός Ναυτιλίας **Θοδωρής Δρίτσας**.

Ενώ τις παραιτήσεις του προέδρου και του διευθύνοντος συμβούλου του ΤΑΙΠΕΔ ζήτησε η αναπληρώτρια υπουργός Οικονομικών **Νάντια Βαλαβάνη**, “παγώνοντας” κάθε διαδικασία και προαναγγέλοντας έτσι την κατάργηση του Ταμείου.

Οστόσο και σε αυτό το κρίσιμο μέτωπο, οι οπισθοχωρήσεις δεν άργησαν να έρθουν. Όπως έγραψε η Εφημερίδα των Συντακτών τη Δευτέρα 2/2: “Σε νέου τύπου αποκρατικοποιήσεις, οι οποίες θα συνδυαστούν ακόμα και με διακρατικές συμφωνίες στις περιπτώσεις «κλεισμένων» συμφωνιών (όπως ο ΔΕΣΦΑ του οποίου το 67% των μετοχών εξαγοράστηκε από την κρατική εταιρία του Αζερμπαϊτζάν, Socar) και δεν τίθεται σε καμία περίπτωση θέμα ακύρωσής τους, προαναγγέλλεται η νέα

κυβέρνηση. Οι βασικοί άξονες του προγράμματος, το οποίο θα εφαρμοστεί από έναν νέο φορέα (και όχι από το ΤΑΙΠΕΔ), θα γίνουν γνωστοί με τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης τις επόμενες μέρες”.

Είχαν προηγηθεί οι δηλώσεις Δρίτσα σε σχέση με την COSCO, μετά τη συνάντηση που είχε ο ίδιος και ο υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού **Γιώργος Σταθάκης** με αντιπροσωπεία της κινεζικής πρεσβείας στην Αθήνα υπό τον πρεσβευτή **Ζου Χιαολί**, ότι “Δεν προτίθεται η νέα κυβέρνηση να αμφισβητήσει συμβάσεις που έχουν υπογραφεί κι έχουν λειτουργήσει. Στο πλαίσιο της γενικής μας εξαγγελίας, δεν αφιχνίζουμε κανέναν, είναι ανοικτός ο διάλογος. Από και πέρα, επιβεβαιώσαμε και χτες, τις αναπτυξιακές προοπτικές στη συνεργασία Ελλάδας - Κίνας, υπάρχει ένα πεδίο εξαιρετικά ελπιδοφόρο και σε αυτή την κατεύθυνση εντάσσονται κι οι υπάρχουσες συμβάσεις”.

Ξεπούλημα

Αυτό που δεν διευκρίνισε βέβαια ο υπουργός είναι για ποιου το συμφέρον έχει λειτουργήσει το ξεπούλημα του λιμανιού στην COSCO. Σίγουρα όχι των εργαζόμενων της πολυεθνικής που ξεσηκώθηκαν το περασμένο καλοκαίρι ενάντια στα χαμηλά μεροκάματα, τα ελαστικά ωράρια, τις ατομικές συμβάσεις, τα αδήλωτα εργατικά ατυχήματα, τις απειλές και τους εκβιασμούς της εργοδοσίας.

Την πιο καθαρή δήλωση όμως για το θέμα την έκανε ο νέος υπουργός Οικονομικών **Γιάννης Βαρουφάκης** λέγοντας στην εφημερίδα Le Monde ότι “εν μέσω μίας κρίσης αποπληθωρισμού, δεν είναι πολύ έξυπνο να πουλήσει κανείς τα οικογενειακά κοσμήματα για ψίχουλα. Είναι περισσότερο σώφρον να αναπτύξουμε τα περιουσιακά στοιχεία του κράτους για να αυξήσουμε την αξία τους χρησιμοποιώντας έξυπνα μέσα χρηματοδότησης για να ενισχύσουμε την οικονομία μας”, συμφωνώντας με τους άλλους υπουργούς ότι “δεν είναι συ-

νετή η ανάκληση των ιδιωτικοποιήσεων που έχουν ολοκληρωθεί”. Με άλλα λόγια το πρόβλημα δεν είναι οι ιδιωτικοποιήσεις, αυτό που θα αλλάξει είναι ο τρόπος και ο χρόνος που αυτές γίνονται.

Υπουργός προστασίας του φράχτη;

Τα κάγκελα από το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη μπροστά στη Βουλή αφαιρέθηκαν, όμως ο φράχτης στον Έβρο θα παραμείνει.

Έτσι ξεκίνησε τη θητεία του ο νέος αναπληρωτής υπουργός Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη **Γιάννης Πανούσης**. Και αφού μας ενημέρωσε ότι “τα περί αφοπλισμού της Αστυνομίας δεν τα πιστεύω” και ότι στόχος του θα είναι να “συμφιλιώσουμε τον πολίτη με τον αστυνομικό”, έδειξε τι εννοεί συγκεκριμένα το περασμένο Σάββατο όταν έβαλε την αστυνομία και τα ΜΑΤ να προστατεύουν τη ναζιστική σύναξη της Χρυσής Αυγής.

Τελικά ήρθαν οι πλημμύρες των προηγούμενων ημερών να ρίξουν ένα κομμάτι του φράχτη και να δείξουν ότι ακόμα και ο καιρός είναι ενάντια στον πρώην ΔΗΜΑΡίτη βουλευτή. Πέρα όμως από την πλάκα, η ανοχή τέτοιων απόψεων μέσα στη νέα κυβέρνηση αδυνατίζει όλες τις υποσχέσεις που αφορούν στους μετανάστες, στα δημοκρατικά δικαιώματα, στην μάχη ενάντια στους φασίστες.

Το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα που πάλεψε το ρατσισμό και τους νεοναζί, μαζί με το κίνημα που αντιτάχθηκε στην αστυνομική αυθαιρεσία και καταστολή, δεν περιμένουν την συμφιλίωσή τους με την αστυνομία και τα ΜΑΤ. Αυτό που περιμένουν είναι την κα-

Σκίτσο που δημοσιεύτηκε στην “Αυγή” στις 31/1

τάργηση όλων των ειδικών δυνάμεων της ΕΛΑΣ, που πέντε χρόνια τώρα έχουν ως μοναδική τους ενασχόληση την άγρια καταστολή των διαδηλώσεων και τους μετανάστες, ενώ ταυτόχρονα έχουν γίνει σφηκοφωλιά της Χρυσής Αυγής. Περιμένουν τον αφοπλισμό της αστυνομίας για να μη θρηνησούμε άλλους Γρηγορόπουλους, περιμένουν την κατάργηση της χρήσης χημικών και βομβών κρότου λάμψης.

Αποκάλυψη

Αντίστοιχα αιτήματα έχουμε για τη Δικαιοσύνη με πρώτο και άμεσο να προχωρήσει η δίκη της Χρυσής Αυγής και να καταδικαστούν οι δολοφόνοι νεοναζί της εγκληματικής οργάνωσης. Παράλληλα απαιτούμε την αποκάλυψη και τη διάλυση όλων των μηχανισμών και μέσα στα δικαστήρια που κάλυπταν τους φασίστες, την κατάργη-

ση όλων των νόμων και διατάξεων που απαγορεύουν το δικαίωμα στην απεργία, την κατάργηση των τρομονόμων και “κουκουλονόμων”. Μόνο έτσι θα έρθουν πιο κοντά οι διακηρύξεις του νέου υπουργού Δικαιοσύνης **Νίκου Παρασκευόπουλου** για κράτος δικαίου στο πλευρό του αδύναμου και του φτωχού.

Η εξαγγελία της αναπληρώτριας υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής **Τασίας Χριστοδουλοπούλου** για ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά των μεταναστών ήταν ελπιδοφόρα. Χωρίς όμως όλα τα παραπάνω και κυρίως χωρίς την υιοθέτηση όλων των αιτημάτων του αντιρατσιστικού κινήματος όπως είναι η νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς όρους και προϋποθέσεις, το κλείσιμο της Φρόντεξ και των στρατοπέδων συγκέντρωσης, το ανοιχτά σύνορα για την εργατιά, θα μείνει στα μισά του δρόμου.

ΠΑΙΔΕΙΑ Πόση συνέχεια και πόση ρήξη;

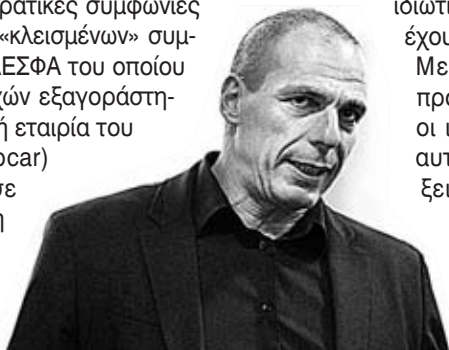
Μεγάλες αλλαγές στην Εκπαίδευση αλλά από του χρόνου και ύστερα από διάλογο για να μη διαταραχτεί η σχολική χρονιά, ήταν η εξαγγελία του νέου υπουργού Παιδείας Αριστείδη Μπαλτά κατά την τελετή παράδοσης του υπουργείου.

“Η δική μας κυβέρνηση είναι μια κυβέρνηση ρήξης και ανατροπής”, είπε, “Δεν υπάρχει, όμως, απόλυτη ρήξη, η ρήξη ταυτίζεται σε έναν βαθμό με τη συνέχεια. Το θέμα της Παιδείας είναι τεράστιο, δεν φτάνει μόνο η απερχόμενη κυβέρνηση για τα προβλήματα. Η Παιδεία δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ευκαιριακά. Θέλουμε να προχωρήσουμε σε βαθιές αλλαγές. Αλλά οι αλλαγές απαιτούν χρόνο αν όχι χρόνια”.

Τα περισσότερα από όσα εξήγγειλαν ο νέος υπουργός μαζί με τον αναπληρωτή υπουργό **Τάσο Κουράκη** είναι αιτήματα που διαμόρφωσαν οι σκληροί αγώνες που δόθηκαν στο χώρο της Παιδείας από φοιτητές,

μαθητές, εκπαιδευτικούς, σχολικούς φύλακες και διοικητικούς των πανεπιστημίων. Ανάμεσα σε αυτά είναι: Κατάργηση της “Τράπεζας Θεμάτων”. Κατάργηση των πανελλαδικών εξετάσεων στην Α' και την Β' Λυκείου. Κατάργηση του νόμου για τη διαγραφή των φοιτητών. Διευκόλυνση των μετεγγραφών. Επιστροφή των διοικητικών υπαλλήλων των πανεπιστημίων που απομακρύνθηκαν με το μέτρο της διαθεσιμότητας. Επαναπόσληψη όλων των καθηγητών της μέσης εκπαίδευσης και ειδικά των Επαγγελματικών Λυκείων που καταργήθηκαν οι ειδικότητές τους. Επιστροφή των σχολικών φυλάκων στις θέσεις τους.

Νεολαίοι, εκπαιδευτικοί και εργαζόμενοι θα χρειαστεί να συνεχίσουν από φέτος τους αγώνες τους για να επιβάλλουν όλη την ατζέντα των αιτημάτων τους για τα πανεπιστήμια και τα σχολεία, για δημόσια και δωρεάν Παιδεία για όλους.

Ο Αλέξης Τσίπρας δήλωσε στο πρώτο υπουργικό συμβούλιο ότι "Η κυβέρνηση είναι όλων των Ελλήνων". Αναδημοσιεύουμε εδώ ένα σκίτσο των αρχών του 1982, από την Εργατική Πρωτοπορία την εφημερίδα της ΟΣΕ. Γιατί θυμίζει την περίοδο που το ΠΑΣΟΚ, ως "κυβέρνηση όλων των Ελλήνων" τότε, παρουσίαζε μια ειδυλική εικόνα συμφιλίωσης ανάμεσα στον πολίτη και τον αστυνομικό, στον φαντάρο και το στρατιωτικό, στον εργάτη και το αφεντικό ενώ στην πραγματικότητα η ζωή συνεχιζόταν με όλες τις ταξικές της αντιθέσεις.

Την πρώτη του συνάντηση με την Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕ-ΔΥ είχε την Παρασκευή 30 Γενάρη ο αναπληρωτής υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης Γιώργος Κατρούγκαλος. Ο πρώτος ενθουσιασμός από τις δηλώσεις του υπουργού τις προηγούμενες μέρες, όπως ότι όλοι οι απολυμένοι και οι διαθέσιμοι θα γυρίσουν στις δουλειές τους, καταλάγιασε απότομα από τις τοποθετήσεις του στο ραντεβού.

Όπως μας ενημερώνει η ανακοίνωση των Παρεμβάσεων: «Αν και δέχτηκε τη λογική ενίσχυσης του Κοινωνικού κράτους, δήλωσε ουσιαστική –οικονομική– αδυναμία να το στηρίξει. Αν και δήλωσε ότι η κυβέρνηση θα αναθεωρήσει τον προϋπολογισμό, είναι καθαρό ότι θα κινηθεί στα πλαίσια των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών που δεν επιτρέπουν τις αναγκαίες κοινωνικές δαπάνες. Με τη σαφή δήλωση ότι δεν υπάρχουν καθόλου χρήματα για το 2015, προσπάθησε να κλείσει όλα τα ζητήματα που έχουν οικονομικό κόστος, από το ξεπάγωμα του μισθολογίου μέχρι τις ανάγκες για άμεσες προσλήψεις σε κρίσιμους τομείς.

Στο ζήτημα της αξιολόγησης, με την απάντησή του προκαθόρισε και τη σύγκρουση που θα επέλθει το επόμενο διάστημα, με την επιμονή του να φέρει ένα νέο σύστημα αξιολόγησης σε σύντομο χρόνο, χωρίς να μπορεί να εξηγήσει τη σπουδή του για μια τέτοια προτεραιότητα. Αν και δεσμεύτηκε ότι δεν θα απολυθεί κανείς, εξέφρασε επιφυλάξεις για την αποδοχή του αιτήματος για επανίδρυση όλων των δομών και Υπηρεσιών που καταργήθηκαν και επαναφορά σε αυτές όλων των διαθέσιμων και απολυμένων, και άνοιξε το θέμα της κινητικότητας, δηλώνοντας ότι δεν είναι απαραίτητο να γυρίσουν στο ίδιο υπουργείο, πρέπει να εκτιμηθούν πρώτα οι ανάγκες. Τέλος, είπε ότι μπορούν να γίνουν βελτιώσεις σε θεσμικό επίπεδο, αλλά όχι σε οικονομικό».

Θα χρειαστεί να συνεχίσουμε τη μάχη: Για να γυρίσουν όλοι οι απολυμένοι πίσω στις δουλειές τους. Στο δημόσιο ο

Να γυρίσουν πίσω όλοι οι απολυμένοι

αριθμός τους δεν περιορίζεται στους 2.500 ή 3.500 όπως αφήνει να εννοηθεί η νέα ηγεσία του υπουργείου. Για επιστροφή όλων άμεσα και όχι πχ για τους διαθέσιμους εκπαιδευτικούς από τη νέα σχολική χρονιά τον επόμενο Σεπτέμβρη. Για τη μισθολογική αποκατάσταση όλων για το διάστημα που ήταν σε διαθεσιμότητα ή στην απόλυση.

Κόστος

Αλλά και για να μην γίνει η ανάκληση των απολύσεων σε βάρος των νέων προσλήψεων. Όπως αναφέρει η Αυγή της Κυριακής 1/2: "Το κόστος της ανάκλησης θα αντισταθμιστεί με το κόστος που περιλαμβάνεται ήδη στον προϋπολογισμό για τις 15.000 προσλήψεις του 2015, μειώνοντας δηλαδή αναλογικά τον αριθμό των τελευταίων". "Διόρθωση των αδικιών" όπως επαναλαμβάνουν οι νέοι υπουργοί, δε σημαίνει να βρουν ισοδύναμα μέτρα σε βάρος άλλων εργαζόμενων ή υπηρεσιών για να καλύψουν το κόστος των υποσχέσεών τους.

Η μάχη είναι ανοιχτή σε όλα τα ζητήματα και μέτωπα. Για τον ιδιωτικό τομέα μπορεί η νέα κυβέρνηση να μην έχει κάνει καμία νύξη, αλλά οι εργαζόμενοι της Coca Cola ή των Τσιμέντων Χαλκίδας απαιτούν μαζί με τα εκατομμύρια ακόμα των ανέργων να γυρίσουν στις δουλειές τους. Το να ανοίξουν απαραίτητες δημόσιες υπηρεσίες που έκλεισαν όπως ο ΟΣΚ ή εργοστάσια που τους έβαλαν λουκέτο τα αφεντικά τους παραμένει στην ημερήσια διάταξη.

Διεκδικούμε χωρίς αναμονή χωρίς εκπτώσεις

Η συντριβή των Σαμαροβενιζέλων και η νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές της 25ης Γενάρη έφεραν κύματα χαράς σε εκατομμύρια εργαζόμενους και νεολαίους. Ήταν η πρώτη δικαίωση για όλους όσους πάλεψαν τις μνημονιακές πολιτικές και κυβερνήσεις ότι επιτέλους ξεφορτώθηκαν τους μνημονιακούς, ότι τώρα είναι δυνατόν να αρχίσει το ξήλωμα των μέτρων τους.

Η χαρά συνεχίστηκε τις επόμενες μέρες όταν για πρώτη φορά μετά από πέντε χρόνια ακούστηκαν από κυβερνητικά πλέον χείλη μέτρα, όπως η επιστροφή των απολυμένων και των διαθέσιμων στις δουλειές τους, επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ, χορήγηση της 13ης σύνταξης, σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων, ιθαγένεια σε όλα τα παιδιά των μεταναστών κλπ.

Δεν πρέπει στιγμή να ξεχνάμε ότι οι κυβερνητικές εξαγγελίες είναι αποτέλεσμα των αγώνων της εργατικής τάξης και της νεολαίας. Κάθε μία υπόσχεση βασίζεται και σε μία μάχη που έδωσε το κίνημα και είναι αυτή η δύναμη που αναγκάζει τους υπουργούς να προχωρούν στις παραπάνω ανακοινώσεις. Όπως δεν ξεχνάμε ότι από πλευράς κυβέρνησης τα περισσότερα μέτρα τίθενται υπό την αίρεση της διαπραγμάτευσης που ξεκινά η ηγεσία Τσίπρα με τους εταίρους και παραπέμπονται στην κατάληξή της. Αν κάτι αναδεικνύει αυτό, είναι ότι οι μάχες μας δεν έχουν τελειώσει. Προκύπτουν τρεις άμεσες ανάγκες για το εργατικό κίνημα και τη νεολαία.

Η πρώτη έχει σχέση με τη στάση μας απέναντι στη νέα κυβέρνηση. Η χαρά για την ανατροπή του μνημονιακού μπλοκ και τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ δεν σημαίνει και αναμονή για το πότε οι νέοι υπουργοί θα υλοποιήσουν τα αιτήματά μας. Το πότε θα ξαναοίξει η ΕΡΤ ή το πότε θα γυρίσουν οι καθαρίστριες στη δουλειά δεν μπορεί να περιμένει την κατάληξη της διαπραγμάτευσης με την ΕΕ και το ΔΝΤ. Χρειάζεται από τώρα να διεκδικήσουμε ότι όλα αυτά για τα οποία αγωνιστήκαμε θα γίνουν πράξη. Το να μην περιμένουμε τις κινήσεις της κυβέρνησης αλλά να πάρουμε τις κινηματικές πρωτοβουλίες που χρειάζονται για να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας έχει μεγάλη σημασία. Όσο πιο γρήγορος είναι ο ρυθμός με τον οποίο θα κινηθούμε, τόσο πιο γρήγορα θα δι-

καιθούν οι αγώνες μας.

Η δεύτερη είναι να σιγουρέψουμε ότι οι υποσχέσεις θα γίνουν πράξη, χωρίς εξαιρέσεις, όρους και προϋποθέσεις. Κάθε ένας υπουργός που παραλάμβανε το υπουργείο του ένιωθε την ανάγκη να προαναγγείλει και κάποια από τα άμεσα αντιμνημονιακά μέτρα και νομοθετικές πρωτοβουλίες που θα εφαρμόσει στον τομέα του. Σε όλες όμως τις περιπτώσεις είδαμε να ακολουθούν είτε διευκρινιστικές είτε διορθωτικές δηλώσεις για το περιεχόμενο των αλλαγών με εκπτώσεις από την αρχική τοποθέτηση. Δεν έχουμε κανένα λόγο να συμβιβαστούμε με λιγότερα από αυτά για τα οποία παλέψαμε.

"Τα θέλουμε όλα"

Η τρίτη έχει σχέση με το προχώρημα των διεκδικησεών μας. Όχι μόνο δε θέλουμε να δούμε πετσόκομμα των υποσχέσεων, αντίθετα, θέλουμε και διεκδικούμε περισσότερα από αυτά που έχει εξαγγείλει η νέα κυβέρνηση.

Τα εκατομμύρια που ψήφισαν το ΣΥΡΙΖΑ στην εκλογική μάχη της 25ης Γενάρη, το έκαναν με την ελπίδα ότι τα μνημονιακά μέτρα θα ανατραπούν και όλα τα αιτήματά τους θα δικαιωθούν. Το ότι η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ ποτέ δε μίλησε πχ για αποκατάσταση των μισθών και των συντάξεων στα προ μνημονίου επίπεδα, δε σημαίνει ότι τώρα παραιτούμαστε από αυτό το αίτημα. Αντίστοιχα αντιμετωπίζουμε το θέμα της επιστροφής όλων των απολυμένων στις δουλειές τους, το άνοιγμα των νοσοκομείων και των σχολείων που συγχωνεύτηκαν ή έκλεισαν, την επαναλειτουργία των κλειστών εργοστασίων κλπ.

Δε συναινούμε ότι αυτά είναι πολύ πρόωρα ή προχωρημένα, ότι υπάρχουν όρια για το μέχρι πού μπορούν να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των εργατών και της νεολαίας. Τα όρια αυτά τα βάζουν όσοι στήριξαν το μνημονιακό μπλοκ τα προηγούμενα χρόνια, οι τραπεζίτες, η ΕΕ, το ΔΝΤ, οι ίδιοι που σε όλη την προεκλογική περίοδο μας εκβίαζαν για το πού θα βρεθούν τα λεφτά και μας απειλούσαν ότι δε θα μας αφήσουν να πάρουμε πίσω όσα μας έκλεψαν. Ένα δυνατό κίνημα, πιο δυνατό από τα προηγούμενα χρόνια, είναι αναγκαίο για να κάνει τα αιτήματά μας πραγματικότητα.

ΚΕΕΡΦΑ Γύρος ανοιχτών συνελεύσεων για τις 21 Μάρτη

Ο γύρος των ανοιχτών συνελεύσεων της ΚΕΕΡΦΑ για την οργάνωση της 21 Μάρτη ξεκίνησε από τη Θεσσαλονίκη τη Δευτέρα 2 Φλεβάρη.

«Συζητήσαμε τις διεθνείς διαστάσεις που έχει πάρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ για τη διοργάνωση μίας παγκόσμιας ημέρας κατά του φασισμού και του ρατσισμού, το ρόλο που έχει να παίξει αυτή η καμπάνια για τις πολιτικές εξελίξεις σε όλη την Ευρώπη αλλά και για την Ελλάδα», μας είπε η **Φύλλια Πολίτη** από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης.

«Να ξαναβγάλει το αντιφασιστικό κίνημα στο δρόμο προκειμένου να βάλει την πίεση στη νέα κυβέρνηση να βάλει τους Χρυσανγίτες ισόβια στη φυλακή και να ικανοποιήσει τα αιτήματα του αντιρατσιστικού κινήματος για: ιθαγένεια για όλα τα παιδιά, κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης, νομιμοποίηση των μεταναστών, κατάργηση της Φρόντεξ.

Αποφασίσαμε ότι προχωράμε στις 21 Μάρτη σε συλλαλητήριο και συναυλία στη Θεσσαλονίκη. Γι' αυτό καλούμε την επόμενη Δευτέρα 9 Φλεβάρη στο Εργατικό Κέντρο ανοιχτή

σύσκεψη σωματείων, φορέων, κοινοτήτων μεταναστών. Αποφασίσαμε να διοργανώσουμε μία σειρά τοπικών εκδηλώσεων σε γειτονίες και σχολές. Ξεκινάμε με στόχο να διοργανώσουμε και στη Θεσσαλονίκη ένα συλλαλητήριο σεισμό κάνοντάς το υπόθεση του εργατικού κινήματος και της νεολαίας που γκρέμισε την κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου και τώρα διεκδικεί να τα πάρει όλα πίσω».

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7/2, Βραζιλιάνα, 6μμ

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7/2, Λότζια, 6μμ

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ-ΚΟΥΚΑΚΙ

ΤΡΙΤΗ 10/2, Δολίχη, 7μμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ-ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΡΙΤΗ 10/2, Πουρναρούσα, 7μμ

ΤΗ ΠΕΡΑΙΑ

ΤΡΙΤΗ 10/2, Α011, 3μμ

ΚΥΨΕΛΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 14/2, Πολιτιστικό Κέντρο Κυψέλης (Καλογερά 18), 6μμ

ΝΙΚΑΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ 15/2, Δημαρχείο Νίκαιας, 6.30μμ

ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/2, Εργατικό Κέντρο, 7.30μμ

ΠΑΤΡΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/2, Εργατικό Κέντρο,

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΕΥΤΕΡΑ 9/2, Εργατικό Κέντρο, 7μμ

Αντιφασιστικές συγκεντρώσεις

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Αντιφασιστική συγκέντρωση το Σάββατο 7 Φλεβάρη στις 11πμ στο μνημείο του Παύλου Φύσσα στο Κερατσίνι, καλούν αντιφασιστικές κινήσεις, φορείς και συλλογικότητες του Πειραιά, ανάμεσά τους η ΚΕΕΡΦΑ και η ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ. Το κάλεσμα αποφασίστηκε σε σύσκεψη που έγινε τη Δευτέρα 2/2 στο Δημαρχείο Κερατσινίου.

Η αντιφασιστική κινητοποίηση είναι μία πρώτη απάντηση στην εμφάνιση τάγματος εφόδου της Χρυσής Αυγής την Κυριακή 25 Γενάρη, στο εκλογικό κέντρο του 5ου Λυκείου Κερατσινίου. Απαίτησαν να μην μοιράζεται εκλογικό υλικό και στη συνέχεια άρχισαν τους τραμπουκισμούς και τα χτυπήματα προς όλους τους παρευρισκόμενους και γρονθοκόπησαν μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ, του ΣΥΡΙΖΑ και κατοίκους της περιοχής. Η απάντηση του κόσμου που βρισκόταν εκεί ήταν άμεση και αποφασιστική με αποτέλεσμα οι Χρυσανγίτες να τραπούν σε φυγή.

Υπό την επίβλεψη

Όλα αυτά έγιναν υπό την επίβλεψη της αστυνομίας που επενέβησαν μόνο αφού είχε λήξει το περιστατικό. Όσοι αυτόπτες μάρτυρες πήγαν στο αστυνομικό τμήμα να υποβάλλουν μηνύσεις στους γνωστούς Χρυσανγίτες (κάποιοι από αυτούς υποψήφιοι) βρέθηκαν κρατούμενοι παράνομα για αρκετές ώρες μέχρι που η πίεση του κόσμου απ' έξω ανάγκασε τους αστυνομικούς να τους αφήσουν.

«Το αντιφασιστικό κίνημα συνεχίζει τη μάχη για να καταδικαστούν οι νεοναζι δολοφόνοι πρώτα και κύρια στην συνείδηση του λαού καθώς και για τις εγκληματικές τους πράξεις, όχι μόνο τα μέλη αλλά και όλοι οι μηχανισμοί στήριξης στην αστυνομία, το κράτος, τον στρατό, τα δι-

καστήρια και τα εφοπλιστικά γραφεία... Στηρίζουμε την 21 Μάρτη μέρα παγκόσμιας κινητοποίησης ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό η οποία πρέπει να οργανωθεί από σήμερα σε κάθε γειτονιά ως μέρα σταθμός προς αυτή τη κατεύθυνση», αναφέρει ανακοίνωση της Τ.Ε. ΑΝΤΑΡΣΥΑ Β' Πειραιά με αφορμή την επίθεση.

ΥΠΟΚΛΟΠΕΣ Εκδικάζεται η μήνυση κατά της Vodafone

Στις 26 Φλεβάρη εκδικάζεται η μήνυση του Γιάννη Σηφακάκη κατά της εταιρείας Vodafone, 10 χρόνια μετά το σκάνδαλο των τηλεφωνικών υποκλοπών, ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα των τελευταίων δεκαετιών στην Ελλάδα.

Όπως είχε αποκαλυφθεί οι τηλεφωνικές υποκλοπές γίνονταν την περίοδο 2004-05 μέσω ειδικού λογισμικού που είχε εγκατασταθεί στην εταιρεία, σε βάρος 100 τηλεφωνικών αριθμών. Ένας από αυτούς ήταν και του Γιάννη Σηφακάκη, ο οποίος εκείνη την περίοδο ήταν συντονιστής της «**Συμμαχίας Σταματήστε τον Πόλεμο**», της αντιπολεμικής κίνησης που πρωτοστάτησε στην οργάνωση του αντιπολεμικού κινήματος ενάντια στον πόλεμο των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ.

Το σκάνδαλο των τηλεφωνικών υποκλοπών, όπως και το σκάνδαλο των απαγωγών των Πακιστανών που

συντελέστηκε περίπου την ίδια περίοδο, ήταν κομμάτι της συμμετοχής της ελληνικής κυβέρνησης στην εκστρατεία των Μπους, Μπλερ και των συμμάχων τους στο όνομα της «καταπολέμησης της τρομοκρατίας», με θύματα όχι μόνο τους αμάχους στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ αλλά και τα δημοκρατικά δικαιώματα σε όλο τον πλανήτη.

Η δεξιά κυβέρνηση Καραμανλή αποκάλυψε το γεγονός στις 2 Φεβρουαρίου 2006, με κοινή συνέντευξη τύπου που έδωσαν τότε οι υπουργοί Επικρατείας, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης (Θ. Ρουσόπουλος, Γ. Βουλγαράκης και Αν. Παπαληγούρας). Μετά από δικαστική έρευνα δύο ετών που δεν απέδωσε αποτελέσματα, η υπόθεση μπήκε στο αρχείο τον Αύγουστο του 2008. Δύο χρόνια μετά, το 2010 η υπόθεση ξανάνοιξε με την εμφάνιση νέων στοιχείων που υποδείκνυαν υπόθεση κατασκοπείας με ανάμιξη της αμερικανικής πρεσβείας.

ΚΑΒΑΛΑ

Αντιφασιστική συγκέντρωση την Τετάρτη 4/2 στις 11πμ στα Δικαστήρια Καβάλας καλεί το Αυτόνομο στέκι Καβάλας, επειδή την ίδια μέρα δικάζονται δύο αντιφασίστες που συνελήφθησαν μετά από ψευδείς στημένες κατηγορίες των φασιστών της Χρυσής Αυγής και της αστυνομίας.

Όπως αναφέρει η ανακοίνωση -κάλεσμα: «Για 5η συνεχή χρονιά οι φασίστες των πατριωτικών κινήσεων Δράμας, Καβάλας, Ξάνθης και Αλεξανδρούπολης εξυπηρετώντας για άλλη μια φορά το συστημικό τους ρόλο διοργάνωσαν τη φασιστοσύναξή τους με αφορμή το περιστατικό των Ιμίων.

Βλέποντας ότι έχουν λιγότερο κόσμο (50 φασίστες σύνολο με μηδαμινή απήχηση στην κοινωνία) απέτυχαν να κάνουν την καθιερωμένη πορεία τους παρόλη την προστασία των μπάτσων και διαλύθηκαν κατά τις 14:00.

Κατά τη διάρκεια της φασιστοσύναξης, αντιφασίστες και αντιφασίστριες περιφρουρούσαν το χώρο της Κατάληψης Βύρωνος 3 (περίπου 100 άτομα).

Η εκδήλωση μπορεί να τελείωσε, αλλά η συνεργασία των μπάτσων με τους φασίστες συνεχίστηκε. Λίγο αργότερα, στο κέντρο της πόλης, δημιουργήθηκε ένταση ανάμεσα σε αντιφασίστες και πατριώτες που είχε σαν αποτέλεσμα τις προσαγωγές 2 συντρόφων σε διαφορετικό σημείο. Οι προσαγωγές λίγο αργότερα μετατράπηκαν σε συλλήψεις.

Οι κατηγορίες βασίστηκαν σε ψευδείς καταθέσεις μελών της πατριωτικής κίνησης Δράμας για υποτιθέμενη ληστεία, άκουσον άκουσον 12.000 ευρώ. Αμέσως μετά το περιστατικό, μπάτσοι και φασίστες επιτέθηκαν συντονισμένα στην Κατάληψη Βύρωνος 3 και απωθήθηκαν από την περιφρούρησή της. Η γειτονιά στάθηκε αλληλέγγυα στην Κατάληψη ζητώντας επιτακτικά από τις δημορίες να αποχωρήσουν».

ΚΙΕΛΟ

11.000 διαδήλωσαν στις 27/1 στο Κίελο στη Βόρεια Γερμανία, μία πόλη 250.000 κατοίκων ενάντια στο PEGIDA, σε μία διαδήλωση που ήταν από τις μεγαλύτερες που έχει δει η πόλη εδώ και χρόνια.

Την πορεία είχαν καλέσει πολλές συλλογικότητες, συνδικάτα και τοπικές κοινότητες μεταναστών καθώς και πολιτικά κόμματα. Οι διοργανωτές δεν μπορούσαν να πιστέψουν την προσέλευση του κόσμου μιας και οι ίδιοι εκτιμούσαν ότι ο κόσμος θα κυμαίνονταν στους 5.000. Ήταν τουλάχιστον διπλάσιος, ενώ πλήθος κόσμου ήρθε να διαδηλώσει από πολλές γειτονικές περιοχές. Το επίσης σημαντικό είναι ότι η διαδήλωση δεν ήταν αντιδιαδήλωση μιας και το PEGIDA δεν έχει κάνει καμία κινητοποίηση στην πόλη, που δείχνει ότι το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα έχει αναπτύξει αντανάκλαστικά.

Εύα Παπαϊωάννου

Να αθωωθεί ο Π. Κωνσταντίνου

Στις 19 Φεβρουαρίου δικάζεται στο Δ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος της «Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας», Πέτρος Κωνσταντίνου, ύστερα από φασιστική μήνυση.

Τη μήνυση σε βάρος του Π. Κωνσταντίνου έχει καταθέσει ο Τάσος Χατζηπαράσχος, για «ενορχήστρωση της επίθεσης που δέχτηκε ομάδα φασιστών με την επωνυμία “Ελληνική Γροθιά” στο πανεργατικό συλλαλητήριο της ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στις 29/6/2010».

Ο Χατζηπαράσχος ήταν μέλος της φασιστικής επιτροπής κατοίκων του Αγίου Παντελεήμονα που σε συνεργασία με το τοπικό αστυνομικό τμήμα, ενορχήστρωσε πλήθος επιθέσεων σε μετανάστες της περιοχής. Ήταν επίσης ανάμεσα στους μηνυτές του Σ. Μιχαήλ από το ΕΕΚ και του πρώην πρύτανη του ΕΜΠ, Μουντζούρη, μαζί με τους γνωστούς χρυσαυγίτες Θ. Σκορδέλη, Η. Παναγιώταρο, Ι. Ανδριόπουλο (ο μηνυτής

της Εργατικής Αλληλεγγύης). Εκείνη η μήνυση αφορούσε στη διοργάνωση αντιφασιστικού συλλαλητηρίου στην Ομόνοια τον Μάη του 2009, προκειμένου να αποτραπεί ναζιστική φέστα της Χρυσής Αυγής. Και οι δύο κατηγορούμενοι είχαν αθωωθεί πανηγυρικά.

Αντί η μήνυση του Χατζηπαράσχου να μπει στο αρχείο και να διερευνηθούν όλες οι επιθέσεις που έγιναν και την ίδια τη μέρα της πανεργατικής αλλά και όλη την περίοδο στις γειτονιές του κέντρου της Αθήνας, δικάζεται ο Πέτρος Κωνσταντίνου για τη δράση του στο αντιφασιστικό κίνημα και μάλιστα την ίδια περίοδο που συνεχίζεται η προκλητική καθυστέρηση του βουλευμάτος για την παραπομπή της Χρυσής Αυγής σε δίκη.

Ζητάμε την πανηγυρική αθώωση του Πέτρου Κωνσταντίνου, κάτω τα χέρια από τους μετανάστες, κάτω τα χέρια από τους αντιφασίστες, να ξηλωθούν τα φασιστικά κυκλώματα σε αστυνομία και δικαιοσύνη και να μπουν ισόβια οι δολοφόνοι Νεοναζί.

ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Καμιά “νομιμοποίηση” της Χ.Α.

Ησαρωτική στροφή προς τα αριστερά που αναδείχθηκε από το εκλογικό αποτέλεσμα της 25ης Γενάρη αποτελεί τον καρπό της εργατικής αντίστασης των τελευταίων χρόνων. Αυτή η στροφή επιβεβαιώνεται και από την πτώση της ΝΔ και από την πτώση των ποσοστών της Χρυσής Αυγής.

Η ανάδειξη της ναζιστικής συμμορίας σε τρίτο κόμμα οφείλεται στην κατάρρευση των επίδοξων διεκδικητών της τρίτης θέσης (ΠΑΣΟΚ – Ποτάμι) και δεν είναι αποτέλεσμα δικής της ανόδου. Αντίθετα εμφανίζουν πτώση και σε σύγκριση με τις ευρωεκλογές και με το 2012, ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις. Οι φιλοδοξίες ότι θα μπορούσαν να επωφεληθούν από την κρίση της ΝΔ διαψεύστηκαν. Αυτά τα ποσοστά χρειάζεται να γίνουν η αφετηρία για να μην αφήσουμε αυτούς τους δολοφόνους να παριστάνουν ότι είναι ένα «νόμιμο κόμμα» δεξιάς αντιπολίτευσης, για το συνολικό ξήλωμα της ναζιστικής συμμορίας και των υποστηρικτών της μέσα στον κρατικό μηχανισμό.

Αν γυρίσει κανείς πίσω στις αναλύσεις και τις εκτιμήσεις για την Χρυσή Αυγή, φαίνεται πια καθαρά πόσο έξω έπεσαν. Απόψεις που θεωρούσαν ότι η Χρυσή Αυγή έχει ιδιαίτερη επιρροή στις εργατογειτονιές και ότι τα πιο χτυπημένα και εξαθλιωμένα κομμάτια της εργατικής τάξης ψηφίζουν Χρυσή Αυγή γιατί αρέσκονται στη βία. Ή αναλύσεις ότι η προφυλάκιση της ηγεσίας της Χρυσής Αυγής θα τους «ηρωοποιούσε» με αποτέλεσμα να κερδίσουν ψήφους από την κρίση της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Ίσα ίσα που συνέβη το ανάποδο. Η Χρυσή Αυγή καταγράφει την μεγαλύτερη πτώση στις εργατογειτονιές όπως της Β' Πειραιά και της Β' Αθήνας και μάλιστα σε αυτές καταλαμβάνει τη θέση του τέταρτου κόμματος πίσω από το ΚΚΕ. Οι εργατικές συνοικίες της Β' Πει-

ραϊά ψήφισαν αριστερά, με το άθροισμα των κομμάτων της αριστεράς να ξεπερνάει το 50% και τη Χρυσή Αυγή σε πτώση. Ίδια εικόνα και στο Περιστερί, την Πετρούπολη, το Ίλιον.

Την περίοδο ανάμεσα στο καλοκαίρι του 2012 και τον Σεπτέμβρη του 2013, όπου το τεράστιο αντιφασιστικό κίνημα ανάγκασε την κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου να χώσει την ηγεσία της Χρυσής Αυγής στη φυλακή θα δούμε ότι όλες οι εκτιμήσεις των πιο σοβαρών αναλυτών μιλούσαν για τουλάχιστον διπλάσια ποσοστά από αυτά που κατέγραψε τελικά το 2015.

«Στο Α' εξάμηνο του 2013, με μικρές διακυμάνσεις, η επιρροή της έχει σταθεροποιηθεί, σε επίπεδα της τάξης του 10-12%. Τους τελευταίους 2 μήνες, που προηγήθηκαν της κρίσης της ΕΡΤ, παρέμενε σε 11,5%. Με μια παράλληλη εκτίμηση, η οποία στηρίζεται στο δείκτη κομματικής ταύτισης, ο σκληρός πυρήνας της ΧΑ υπολογίζεται σε 3,7% και ο άμεσος περίγυρος σε 6,9%, αθροιστικά σε 10,7%» αναφέρει εκτίμηση του αναλυτή **Γιάννη Μαυρή** τον Ιούλιο του 2013.

50% στους αστυνομικούς

Αντίθετα, αυτοί που επιμένουν να στηρίζουν εκλογικά -και όχι μόνο- την εγκληματική συμμορία των νεοναζί εξακολουθούν είναι οι αστυνομικοί. «Στο 801 εκλογικό τμήμα στην οδό Αμπελακίων, το οποίο είναι ένα από αυτά που ψήφισαν σε αυτήν την εκλογική αναμέτρηση οι αστυνομικοί η «Χρυσή Αυγή» έλαβε 15,04% έναντι 6,32% που είχε λάβει το 2012 στο εν λόγω τμήμα, όπου όμως τότε δεν ψήφιζαν σ' αυτό ένστολοι από την ΓΑΔΑ. Κάτι αντίστοιχο με τριπλασιασμό των ποσοστών της «Χρυσής Αυγής» εμφανίζεται στο 802 εκλογικό τμήμα όπου η ακροδεξιά οργάνωση έλαβε χθες 14,37% έναντι μόλις 4,47% το 2012, όπου και πάλι τότε δεν υπήρχαν στο εν λόγω τμήμα ψηφοφό-

ροι αστυνομικοί», αναφέρει δημοσίευμα του Βήματος που καταλήγει: «Αν συνυπολογισθεί ότι κατά μέσο όρο σε κάθε ένα από αυτά τα τμήματα, ψηφίζουν περίπου 500-600 άτομα και ο αριθμός των αστυνομικών που ψηφίζουν σ' αυτά κυμαίνεται από 15% ως 30% επί του συνόλου των ψηφοφόρων, τότε με τη σχετική αναγωγή το ποσοστό των αστυνομικών που προτιμούν Χρυσή Αυγή κινείται μεταξύ 40 έως 50%».

Αυτή την εβδομάδα αναμένεται, σύμφωνα με δημοσιεύματα, να ανακοινωθεί το βούλευμα από το τριμελές Δικαστικό Συμβούλιο, το οποίο θα περιλαμβάνει το τελικό κατηγορητήριο για τα προφυλακισμένα μέλη της Χρυσής Αυγής.

Μετά και τα αποτελέσματα των εκλογών χρειάζεται η δίκη της Χρυσής Αυγής να γίνει ορόσημο για το αντιφασιστικό κίνημα. Όπως με τους αγώνες μας στο δρόμο, στους εργατικούς χώρους, στις σχολές και στα σχολεία καταφέραμε να αναγκάσουμε την κυβέρνηση των Μπαλτάκων να προφυλακίσει τη ναζιστική συμμορία και να αλλάξουμε τους πολιτικούς συσχετισμούς, έτσι μπορούμε και τώρα ακόμα πιο δυνατοί να τους χώσουμε οριστικά στη φυλακή και να ξηλώσουμε όλα τα κυκλώματα που τους κάνουν πλάτες, όσο ψηλά και αν βρίσκονται.

Κατερίνα Θωίδου

Στις 4 Φλεβάρη εκδίδεται στο Μονομελές Εφετείο Κομοτηνής η αίτηση του α. Νασίρ Γκασεμί για αναστολή της ποινής της απέλασης και για την αποφυλάκιση μετά από δυόμιση σχεδόν χρόνια. Ο Νασίρ έκτισε την ποινή του στην Κομοτηνή παρά την άδικη απόφαση του δικαστηρίου, δουλεύοντας μέσα στην φυλακή. Είχε κατοικήσει για λαθραία μεταφορά μεταναστών επειδή προσπαθούσε να φέρει την γυναίκα του και το παιδί του.

Ο α. Νασίρ είχε συμμετάσχει στον 9μηνο αγώνα και τη μεγάλη απεργία πείνας των Αφγανών Πολιτικών Προσφύγων στα Προπύλαια το 2009-10 και κέρδισε μαζί με δεκάδες άλλους το πολιτικό άσυλο. Είναι πολιτικός πρόσφυγας αναγνωρισμένος από τις υπηρεσίες ασύλου και κάθε περίπτωση απέλασης του είναι στην ουσία θανατική καταδίκη καθώς στο Αφγανιστάν κινδυνεύει η ζωή του.

Το παράδειγμα του Νασίρ είναι ένα ακόμα παράδειγμα της ρατσιστικής πολιτικής της ΕΕ και των κυβερνήσεων που την υπερίσταν τόσο χρόνια. Απαιτούμε από την νέα κυβέρνηση λευτεριά για τον α. Νασίρ και για τους χιλιάδες έγκλειστους μετανάστες στις φυλακές και το στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Συγκέντρωση συμπαράστασης

Λευτεριά στον Νασίρ

Τετάρτη 4 Φλεβάρη

Δικαστήρια Κομοτηνής, 9πμ

- Stop στη Frontex
- Ανοιχτά σύνορα για όλους τους εργάτες
- Κάτω τα χέρια από πρόσφυγες και μετανάστες

ΚΕΕΡΦΑ

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΩ ΡΑΤΣΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΩ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Λευτεριά στον Νασίρ

Συγκέντρωση συμπαράστασης έξω από τα δικαστήρια Κομοτηνής την Τετάρτη 4/2 στις 9πμ καλεί η ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης, απαιτώντας λευτεριά στον Νασίρ Γκασεμί.

Την ίδια μέρα δικάζεται στο Μονομελές Εφετείο Κομοτηνής η αίτηση του Νασίρ Γκασεμί για αναστολή της ποινής απέλασης και η αποφυλάκισή του μετά από δυόμιση σχεδόν χρόνια.

Ο Νασίρ έκτισε την ποινή του στην Κομοτηνή παρά την άδικη απόφαση του δικαστηρίου, δουλεύοντας μέσα στην φυλακή. Είχε καταδικαστεί για λαθραία μεταφορά μεταναστών επειδή προσπαθούσε να φέρει την γυναίκα του και το παιδί του. Είχε συμμετάσχει στον 9μηνο αγώνα και τη μεγάλη απεργία πείνας των Αφγανών Πολιτικών Προσφύγων στα Προπύλαια το 2009-10 και κέρδισε μαζί με δεκάδες άλλους το πολιτικό άσυλο. Είναι πολιτικός πρόσφυγας αναγνωρισμένος από τις επιτροπές ασύλου και κάθε περίπτωση απέλασής του είναι στην ουσία θανατική καταδίκη, καθώς στο Αφγανιστάν κινδυνεύει η ζωή του.

«Το παράδειγμα του Νασίρ είναι ένα ακόμα παράδειγμα της ρατσιστικής πολιτικής της ΕΕ και των κυβερνήσεων που την υπερέτσαν τόσα χρόνια», αναφέρει η ανακοίνωση-κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης. «Απαιτούμε από την νέα κυβέρνηση λευτεριά για το Σ. Νασίρ και για τους χιλιάδες έγκλειστους μετανάστες στις φυλακές και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Κάτω τα χέρια από πρόσφυγες και μετανάστες. STOP στην FRONTEX. Ανοιχτά σύνορα για όλους τους εργάτες».

Από την Αθήνα και το Λονδίνο μέχρι το Ferguson

Μετά τα γεγονότα στο Παρίσι και την έξαρση της ισλαμοφοβίας από την πλευρά των κυβερνήσεων, ποια είναι η σημασία της 21ης Μάρτη, παγκόσμιας ημέρας κατά του ρατσισμού και του φασισμού;

Την περασμένη εβδομάδα ήταν η 70η επέτειος της απελευθέρωσης του Άουσβιτς, που γιορτάστηκε με σύνθημα «ποτέ ξανά» αλλά ακόμα υπάρχουν μαύρα σύννεφα που αναπτύσσονται πάνω από την Ευρώπη. Στις 21 Μάρτη ο κάθε ένας θα πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη του το κάλεσμα των ελλήνων αντιφασιστών και σοσιαλιστών και να αντιταχθεί στην άνοδο του φασισμού και του ρατσισμού, της ισλαμοφοβίας και του αντισημιτισμού. Πέρσι χιλιάδες διαδήλωσαν στο Λονδίνο, τη Γλασκώβη και το Κάρντιφ σε ένδειξη διεθνούς αλληλεγγύης με τις κινητοποιήσεις στην Αθήνα και άλλες πόλεις.

Η απόσταση ανάμεσα στην άνοδο των Ναζί στον απόηχο της κρίσης της δεκαετίας του '30 και τους θαλάμους αερίων ήταν τότε άγνωστη. Είναι ζωτικής σημασίας να σταματήσουμε μία τέτοια εξέλιξη πριν γίνει ικανή να διαμορφώσει τις ιστορικές εξελίξεις. Ο φασισμός είναι το κίνημα της απελπισίας που κάνει ζημιά στην ενέργεια των μαζών και ψάχνει τον τρόπο να διαχωρίσει τους εργαζόμενους μεταξύ τους έτσι ώστε να τους συντρίψει.

Στον απόηχο των δολοφονιών στη Γαλλία, υπήρξε μία τεράστια αύξηση της ισλαμοφοβίας. Ακολούθησε η δολοφονία ενός Μαροκινού άντρα και επιθέσεις σε πάνω από 53 μουσουλμανικά κτίρια. Είδαμε το κόμμα της Μαρίν Λεπέν (ο πατέρας της περιέγραφε το Ολοκαύτωμα ως «λεπτομέρεια της ιστορίας») που συνδυάζει την ισλαμοφοβία με τον αντισημιτισμό, να ανεβαίνει στα γκάλοπ στο 33% και να προηγείται σαν υποψήφια για τη Γαλλική προεδρία.

Η 21η Μάρτη είναι ένα αντίδοτο στο δηλητήριο που αυτοί οι ευρω-φασίστες θέλουν να χύσουν στην κοινωνία. Όλοι χρωστάμε ευγνωμοσύνη για την εξαιρετική δουλειά που έχει γίνει από τους Έλληνες αντιφασίστες, που έβαλαν εμπόδιο στην άνοδο της Χρυσής Αυγής. Χωρίς την ΚΕΕΡΦΑ και το εξαιρετικό της έργο στο ζήτημα της αποκάλυψης των δολοφονιών των μεταναστών και της Χρυσής Αυγής, δεν θα υπήρχε μείωση των ψήφων τους αλλά θα

Παγκόσμιες διαστάσεις παίρνει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ για τη διοργάνωση στις 21 Μάρτη 2015 μίας διεθνούς ημέρας δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Εκτός από τα συλλαλητήρια που ετοιμάζονται στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, τα Χα-

νιά, την ίδια μέρα θα διαδηλώνουν στη Βρετανία, τη Γαλλία, την Ισπανία, την Ιταλία, τη Δανία, τη Γερμανία, την Αυστρία και... στις ΗΠΑ. Η Εργατική Αλληλεγγυή μίλησε με τον Weyman Benett συντονιστή της Κίνησης «Ενωμένοι Ενάντια στο Φασισμό»,

της Βρετανίας για το ρόλο που έχει να παίξει η επιτυχία της καμπάνιας για τις 21 Μάρτη, στην κόντρα ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία που δίνει το αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό κίνημα τόσο στη Βρετανία όσο και σε όλο τον πλανήτη.

ήταν σημαντικά αυξημένοι.

Αλλά δεν υπάρχει περιθώριο για εφησυχασμό. Ένα από τα χαρακτηριστικά μετά την επίθεση στη Γαλλία υπήρξε η προσπάθεια από πολλούς να κατηγορήσουν σαν αποδιοπομπαίους τράγους τους Μουσουλμάνους και να μετατρέψουν κάθε Μουσουλμάνο υπεύθυνο για την επίθεση στη Γαλλία. Είναι σοκαριστικό αυτό που έκανε ο Έρικ Πίκλς, υπουργός της κυβέρνησης, να ζητήσει από κάθε τζαμί που υπάρχει στο Ηνωμένο Βασίλειο αναφορά πάνω στο τι κάνουν για να καταπολεμήσουν τον εξτρεμισμό. Αυτοί είναι οι άνθρωποι που επέτρεψαν στη ναζιστική οργάνωση Jobbick να οργανώνει συγκεντρώσεις για τις ευρωεκλογές σε όλη τη χώρα. Όταν ναζιστικές οργανώσεις πραγματοποιούν δολοφονίες σε αυτή τη χώρα, όπως η δολοφονία στο Birmingham του Μοχάμεντ Σαλίμ και η τοποθέτηση βομβών σε πέντε τζαμιά, κανείς δεν ζητά εξηγήσεις από τους Χριστιανούς για αυτές τις επιθέσεις, αλλά από τους Μουσουλμάνους ζητάνε να τις καταδικάσουν.

Την 21η Μάρτη στηρίζουν οι περισσότερες κοινότητες Μουσουλμάνων, Εβραίων, συνδικάτα, κοινότητες Μαύρων και Μεταναστών προκειμένου να δείξουν ότι δεν θα αφήσουν στους ναζί να έχουν χώρο και να έχουν τους δρόμους.

Μετά τα γεγονότα στο Φέργκιουσον, πιστεύεις ότι ο αγώνας ενάντια στην ισλαμοφοβία συνδέεται με την πάλη για τα δικαιώματα των Μαύρων στις ΗΠΑ;

Συναντηθήκαμε στη Βουλή με τον **Al Sharpton**, έναν ακτιβιστή για τα πολιτικά δικαιώματα από τις ΗΠΑ, ο οποίος υποστήριξε ότι η Ευρώπη δείχνει σε τι είδους κόσμο πρόκειται να ζήσουμε. Ότι πρέπει να αντισταθούμε όταν χτυπάνε τους Μουσουλμάνους, ότι πρέπει να παλέψουμε για πολιτικά δικαιώματα για τους γάμους ίδιου φύλου και το δικαίωμα της έκφρασης των θρησκευτικών πεποιθήσεων ή της αθεΐας και γι' αυτό θα συμμετέχουν στις 21 Μάρτη με διαδήλωση στη Νέα Υόρκη.

Είπε ότι η οικογένεια του **Mike Brown** και η οικογένεια του **Eric Garner** πρέπει να λάβουν διεθνή αλληλεγγυή πάνω στο ζήτημα ότι οι ζωές των ανθρώπων μετράνε.

Είπε ότι το κίνημα του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ μπόρεσε να νικήσει επειδή είχε διεθνή υποστήριξη. Εμείς στη Βρετανία σκοπεύουμε να ενώσουμε όλες τις οικογένειες που έχασαν τα παιδιά τους άδικα στα χέρια της αστυνομίας, για να αποκτήσουν φωνή και να απαιτήσουν δικαιοσύνη. Γι' αυτό το λόγο πήγα στις Ηνωμένες Πολιτείες και στο Ferguson όταν έγινε η κηδεία του Mike Brown, για να στείλουμε το μήνυμά της διεθνοιστικής μας αλληλεγγύης από το ευρωπαϊκό αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα.

Πιστεύεις ότι η επιτυχία της 21 Μάρτη μπορεί να επηρεάσει το προεκλογικό κλίμα στη Βρετανία;

Έχουμε τέσσερα μέτωπα να αντιμετωπίσουμε. Τις ανοιχτές ναζιστικές οργανώσεις σαν τη Χρυσή Αυγή, αυτές που κρύβουν τις φασιστικές τους ρίζες όπως είναι οι ευρωφασίστες του Εθνικού Μετώπου, τις ρατσιστικές συμμορίες δρόμου σαν το Pegida στη Γερμανία, και τους ρατσιστές λαϊκιστές όπως το UKIP που απειλεί να πάρει το 13% των ψήφων του Ηνωμένου Βασιλείου.

Αυτές οι οργανώσεις επιτίθενται στην πολυεθνική κοινωνία μας και ψάχνουν τρόπο να μετατρέψουν το θυμό ενάντια στη λιτότητα σε βουλευτικές έδρες. Ο Nigel Farage (του UKIP) συνεργάστηκε με το τραπεζικό σύστημα που δημιούργησε την κρίση, αλλά ρίχνει τα βάρη για όλα τα προβλήματα που υπάρχουν στη Βρετανία στους μετανάστες.

Στον απόηχο των γαλλικών δολοφονιών ο Farage κατασκεύασε ψέματα για την ύπαρξη απαγορευμένων περιοχών στις μεγάλες πόλεις και ευθυγραμμίστηκε με μεγάλα ΜΜΕ όπως το Fox News που λένε ότι οι Μουσουλμάνοι έχουν καταλάβει το Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτή είναι μία ξεδιάντροπη δημιουργία αποδιοπομπαίων τράγων με τον ίδιο τρόπο που οι αντισημίτες στη δεκαετία του 1930 κατηγορούσαν την εβραϊκή κοινότητα για την κρίση.

Αν και δεν θεωρούμε ναζιστή όποιον επηρεάζεται από αυτά τα ψεύτικα επιχειρήματα, ωστόσο βρισκόμαστε μπροστά σε μια σημαντική μάχη στο να τους σταματήσουμε. Η 21 Μάρτη θα γίνει έξι εβδομάδες πριν τις εθνικές εκλογές της χώρας και ένα μαζικό συλλαλητήριο στο οποίο θα συμμετέχουν πολλές και διαφορετικές κοινότητες και το συνδικαλιστικό κίνημα μαζί με τους σοσιαλιστές, αντιπροσωπεύει τις μεγαλύτερες ελπίδες μας για να ξεφορτωθούμε ένα κομμάτι της βρωμιάς του ρατσισμού, που εξαπολύουν αυτές οι οργανώσεις. Θα διαδηλώσουμε στην Αθήνα, στο Λονδίνο και στο Βερολίνο, θα διαδηλώσουμε μαζί κατά του κοινού εχθρού, με την ενότητα θα κατακτήσουμε τη νίκη.

Συντονιζόμαστε για την ΕΡΤ

Συλλαλητήριο έξω από το Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ καλούν η ΠΟΣΠΕΡΤ και ο Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες την Τετάρτη 11 Φλεβάρη στις 5.30μμ, στους 20 μήνες από τότε που η κυβέρνηση Σαμαρά έριξε το «μαύρο» στη δημόσια τηλεόραση.

Την Δευτέρα 2 Φλεβάρη πραγματοποιήθηκε συνέλευση του Συντονισμού στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας, η πρώτη μετά τα αποτελέσματα των εκλογών. Συμμετείχαν εργαζόμενοι από την ΕΡΤ, από τα νοσοκομεία (Αττικό, Γεννηματά, Αγλαΐα Κυριακού), από τους Σχολικούς Φύλακες, από τους διαθεσίμους και τους μόνιμους εργαζόμενους του Υπουργείου Πολιτισμού, από την ΕΤΕΡ, από την Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, από την Ιντρακόμ, από το ΜΕΤΡΟ, από Υπουργεία (πρώην Ανάπτυξης, Εμπορίου, Οικονομικών) από την ιδιωτική Υγεία, από την Βιβλιοσυνεργατική, καθώς και μέλη του Συντονισμού Συνταξιούχων.

Τη συζήτηση άνοιξε ο **Τάσος Αναστασιάδης** που ξεκίνησε μεταφέροντας το κλίμα χαράς που επικρατεί σε όλους τους εργατικούς χώρους μετά την κατάρρευση της κυβέρνησης των Σαμαροβενιζέλων. Αναφέρθηκε στα τεράστια ποσοστά που πήρε η αριστερά ειδικά στις εργατογειτονιές, ενώ τόνισε ότι ΝΔ και ΠΑΣΟΚ μπαίνουν σε νέα κρίση μετά τα αποτελέσματα των εκλογών. Όσον αφορά την νέα κυβέρνηση εξήγησε γιατί η συμμαχία με τον Καμμένο είναι εμπόδιο για οποιαδήποτε αλλαγή θέλει να φέρει η κυβέρνηση. «Επικρατεί μια κατάσταση "όλα και τίποτα", οι Υπουργοί έχουν αναφερθεί σε πολλά, αλλά τίποτα δεν είναι συγκεκριμένο ακόμα, από τους διαθεσίμους μέχρι την ΕΡΤ» είπε χαρακτηριστικά.

Στη συνέχεια ενημέρωσε ότι η ΠΟΣΠΕΡΤ έχει πάρει την πρωτοβουλία να καλέσει συλλαλητήριο στις 11 Φλεβάρη για να ανοίξει η ΕΡΤ. Τόνισε ότι ο Συντονισμός πρέπει να δώσει όλες του τις δυνάμεις για αυτή τη μάχη αφού μπορεί να καθορίσει τον τόνο με τον οποίο θα προχωρήσει από εδώ και πέρα το εργατικό κίνημα.

Ο **Γιώργος Ασλάνης** από τους Διαθεσίμους του ΥΠΠΟ πήρε το λόγο στη συνέχεια «με την καμία δεν πρέπει να πάει χαμένος αυτός ο αγώνας. Δεν αμφισβητώ τις προθέσεις της κυβέρνησης, αλλά πρέπει να προχωρήσουμε σε κινητοποιήσεις προκαταβολικά. Όχι για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση, άλλωστε εγώ την υποστήριξα στις εκλογές. Αλλά είμαι διατεθειμένος να έρθω και αντιμέτωπος αν χρειαστεί. Υπάρχει μεγάλη ανησυχία για την ΕΡΤ, και για

Από την προηγούμενη κινητοποίηση έξω από το Ραδιομέγαρο, 7/11/14

τα υπόλοιπα. Εμείς έχουμε πάει τρεις φορές να κλείσουμε ραντεβού με τον νέο μας Υπουργό, θα συνεχίσουμε να είμαστε εκεί».

Η **Ειρήνη Φωτέλλη** από την ΕΡΤ είπε «κλείνουμε 20 μήνες αγώνα. Πέρα από τις προεκλογικές δεσμεύσεις, δεν υπάρχει κάτι συγκεκριμένο που να έχει πει ο ΣΥΡΙΖΑ, ενώ μιλούν και για αξιολόγηση και κατάταξη των εργαζόμενων. Ακόμα και αν ανοίξει η ΕΡΤ, πρέπει να συνεχιστεί ο αγώνας. Τώρα όμως η μάχη είναι να ξαναανοίξει η ΕΡΤ. Θέλουμε τη στήριξή σας. Να μπει ένα τέλος στη ΝΕΡΙΤ, να ξαναανοίξει η ΕΡΤ. Καλούμε όλους τους εργαζόμενους στις 11/2 στο Ραδιομέγαρο».

Ανεβασμένο ηθικό

Ο **Τάκης Μαυράκης, πρόεδρος της ΕΤΕΡ (τεχνικοί ραδιοφώνου)** δήλωσε «εννοείται ότι θα είμαστε στο συλλαλητήριο. Δεν ξέρουμε πόσο νερό θα ρίξει η κυβέρνηση στο κρασί της, γιατί θα το κάνει, το θέμα είναι να μην μείνει μόνο νερό».

Δεν είχε και κάποιον άλλο να συνεργαστεί. Πάντως έχει αναπτρωθεί το ηθικό του κόσμου. Το βλέπω από τις πρώτες συνελύξεις που έχουν γίνει. Υπάρχει άλλη ατμόσφαιρα ακόμα και στο τρένο, στα μέσα μεταφοράς. Εμείς ως σωματείο είχαμε και έχουμε συμβάσεις. Τίποτα δεν μας χαρίζεται. Δεν χαρίζομαστε βέβαια σε κανένα παρά τη μεγάλη χαρά. Κάποιοι εργαζόμενοι νόμιζαν ότι χωρίς ΝΔ και ΠΑΣΟΚ δεν θα υπάρχει η χώρα, δεν ισχύει αυτή η

«εξάρτηση» πια. Όλοι να βρεθούμε έξω από την ΕΡΤ».

Στη συνέχεια μίλησε η **Ντίνα Γκαρανέ** από την Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας. «Η προηγούμενη κυβέρνηση έπεσε με τους αγώνες μας. Όμως, ψηφίσαμε αριστερά και μας ήρθε μια δεξιοαριστερή κυβέρνηση. Το βασικό ζήτημα είναι να γυρίσουν όλοι οι απολυμένοι και οι διαθέσιμοι στις δουλειές τους. Ο Κατρούγκαλος είπε από Σεπτέμβρη για τους διαθέσιμους εκπαιδευτικούς. Τι θα γίνει με τους μισθούς τους; Τι θα γίνει με τους συνταξιδοτημένους, με τους μεταταγμένους, τι θα γίνει με τα κλειστά ΕΠΑΛ και τα υπόλοιπα σχολεία; Οι ίδιοι οι διαθέσιμοι πρότειναν στην ΟΛΜΕ να κηρύξει κινητοποίηση έξω από το Υπουργείο. Στις 11/2 είναι ευκαιρία να πάμε όλοι μαζί, να γενικήσουμε και τα αιτήματά μας, να ανοίξουμε και το ζήτημα της διαγραφής τους χρέους».

Ο **Νίκος Σμπαρούνης** από το ΜΕΤΡΟ αρχικά είπε ότι ο καπιταλισμός δεν μπορεί να εξωραϊστεί, αλλά μόνο να ανατραπεί. «Πρέπει όμως να δοθεί έμφαση στους εργατικούς χώρους, να φτιαχτούν μπλοκ εργαζόμενων που με μαχητικό τρόπο να παλέψουν και για τις μάχες του τώρα» και να ανοίξουν το δρόμο για παραπέρα ανατροπή.

Ο **Βασίλης Συλαϊδής** από την Ιντρακόμ ήταν ο επόμενος. «Η νίκη της αριστεράς στις εκλογές ήταν επιτυχία για το κίνημα. Έδωσε έμπνευση και έξω από την Ελλάδα, δείτε τι έγινε στη Μαδρίτη με το Ποδέμος, δεν

πρέπει να το ξεχνάμε αυτό. Τίποτα όμως δεν έχει κριθεί. Οι κεντρικές μάχες είναι μπροστά, όπως για παράδειγμα το τι θα γίνει με το χρέος. Από αυτό το κίνημα βγήκε αυτή η κυβέρνηση, ζητάμε να εκπληρώσει τα αιτήματά του. Τα πρώτα στοιχεία δεν είναι πολύ καλά. Συζητάνε για μια συμφωνία που δεν θα είναι Μνημόνιο, θα το βαφτίσουν αλλιώς. Ανάπτυξη μέσα από «μεταρρυθμίσεις». Εμείς πρέπει να βάλουμε ότι χρειάζεται άμεση αποκατάσταση του εργασιακού περιβάλλοντος, ειδικά το ζήτημα των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, της επεκτατικότητάς τους, να επιστρέψει η διαιτησία, να οριστεί η Εθνική Συλλογική Σύμβαση και ο βασικός μισθός. Τα παλιά διλήμματα μπαίνουν από την πίσω πόρτα και χρειάζονται απαντήσεις. Η ΕΡΤ ανέδειξε ένα άλλο τρόπο αυτοδιαχείρισης. Τη χρειαζόμαστε ως στήριγμα των αγώνων μας, ΕΡΤ ανοιχτή στην κοινωνία και τους εργαζόμενους. Να περάσουμε από την εγκάρτηρηση, στην διεκδίκηση».

Ο **Χρίστος Αργύρης** από το Γεννηματά ξεκίνησε λέγοντας «έχει ανάψει η συζήτηση και καλά κάνει. Τους πατήσαμε. Κάποια πράγματα που έχουν πει από τον ΣΥΡΙΖΑ είναι θετικά, όπως ο βασικός μισθός. Όμως, αν είσαι άνεργος αυτό δεν σημαίνει τίποτα. Πρέπει να γυρίσουν οι απολυμένοι στις δουλειές τους. Αυτό ισχύει και για την ΕΡΤ, πρέπει να αγκαλιάσουμε όλοι το συλλαλητήριο». Στη συνέχεια πρόσθεσε ότι «πρέπει να μπούμε στο χορό από τα κάτω, ό,

τι κι αν λένε οι υπουργοί. Το εργατικό κίνημα χρειάζεται να είναι ανεξάρτητο και να υπάρχει πλατιά κινηματική ενότητα».

“Ο αγώνας μένει”

Ο **Μήτσος Αργυροκαστρίτης** από τη Βιβλιοσυνεργατική παράφρασε το γνωστό τραγούδι λέγοντας «οι κυβερνήσεις πέφτουνε, αλλά ο αγώνας μένει. Αυτό πρέπει να είναι η γραμμή μας».

Το κάνουμε στο εργοστάσιό μας γιατί το αφεντικό δεν έχει δώσει ακόμα δώρο Χριστουγέννων σε πολλούς εργαζόμενους και δεν τον έχει κυνηγήσει κανένας. Δεν έχουμε εμείς να διαλέξουμε αν θα δώσουμε ανοχή στην κυβέρνηση. Αυτή πρέπει να διαλέξει στρατόπεδο. Ή θα είναι με τους εργάτες ή με το αντίπαλο στρατόπεδο. Θέλουμε οι Καθαρίστριες, οι Σχολικοί Φύλακες και όλοι οι άλλοι στο πεζοδρόμιο να πάρουν τα χαρτιά της επαναπρόσληψής τους».

Ο **Σπύρος Στάικος** από το Αττικό ανέφερε ότι στα νοσοκομεία πρέπει να συνεχίσουν να έχουν τα αιτήματα που είχαν και πριν: να φύγουν τα ράντζα, να ανοίξουν τα κλειστά νοσοκομεία, να ανοίξει ο ΕΟΠΥΥ, να γίνουν προσλήψεις μόνιμων εργαζόμενων και όχι με ΕΣΠΑ ή stage.

Η **Σταματία Τσουμέα** από τους Σχολικούς Φύλακες είπε ότι «οι εργαζόμενοι χαίρονται γιατί πολεμήσαμε το προηγούμενο καθεστώς. Δεν είναι ωραίο που υπάρχει αυτή η αβεβαιότητα. Συνεχίζουμε τον αγώνα. Στο συλλαλητήριο της ΕΡΤ μπορούμε να δείξουμε τη δυναμική μας. Να νιώθουν την πίεση και την καυτή ανάσα μας. Την Τετάρτη 4/2 δικάζεται και το SOS Χαλκιδική στο ΣτΕ. Να είμαστε και εκεί να συμπαρασταθούμε. Χρειάζεται να ξέρουμε ότι δεν "αράξαμε" τώρα που βγήκε κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ, έχουμε απαιτήσεις».

Ο **Κώστας Πίττας** από το πρώην Υπουργείο Ανάπτυξης θύμισε πώς πήραν πίσω τις δουλειές τους οι οδηγοί των λεωφορείων της ΕΑΣ το '93, για να τονίσει ότι η πίεση πάνω στην κυβέρνηση πρέπει να συνεχιστεί έτσι ώστε να ικανοποιήσει τα αιτήματα των διαθεσίμων, αλλά και ότι το κίνημα χρειάζεται να απλωθεί και στον ιδιωτικό τομέα (Τσιμέντα Χαλκίδας, Κόκα Κόλα, Ναυπηγεία κτλ).

Στο τέλος της συνέλευσης αποφασίστηκε ότι θα βγει αφίσα και προκήρυξη για το συλλαλητήριο στην ΕΡΤ, ενώ θα γίνει προσπάθεια να παρθούν αποφάσεις συμμετοχής από όσα περισσότερα σωματεία γίνεται.

Να ξαναστήσουμε τα νοσοκομεία που μας ρήμαξαν

Μαρία Αλιφιέρη

**τεχνολόγος, γραμματέας
Σωματίου Εργαζομένων
Αγλ. Κυριακού**

εργαζόμενους. Οι υγειονομικοί πιστεύουμε θα συμμετέχουν μαζί.

Ακόμα και κόσμος που θα ψήφιζε ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές ήταν πεισμένοι πως μόνο αν συνεχίσουμε τον αγώνα μπορούμε να κερδίσουμε τα αιτήματά μας. Και μάλιστα πως το να συνεχίσουμε είναι μονόδρομος, πως τίποτα δε χαρίζεται. Η επόμενη μέρα από τις εκλογές ήταν σαν γιορτή, αλλά δεν υπήρχε κανένας εφρησυχασμός.

Μαζικές προσλήψεις

Αυτό γιατί οι τραγικές ελλείψεις προσωπικό, οι τρεις τραυματισμοί ανά βάρδια σε ένα τεράστιο νοσοκομείο, η πολύωρη αναμονή των ασθενών, δεν αλλάζουν δια μαγείας. Το σίγουρο είναι πως στα νοσοκομεία χρειάζονται μαζικές προσλήψεις για να μπει ουσία να λειτουργήσουν. Γι' αυτό οι εξαγγελίες της νέας κυβέρνησης για τα νοσοκομεία μπορεί να είναι καλές, αλλά δεν αρκούν. Αν δεν προληφθεί προσωπικό, αν δεν ανοίξουν τα νοσοκομεία που έκλεισαν με τα μνημόνια, ο όγκος της δουλειάς δε θα μπορεί να καλυφθεί. Και δε μιλάμε για μια οποιαδήποτε δουλειά, μιλάμε για την υγεία του κόσμου. Αν δεν αυξηθεί η χρηματοδότηση, από αύριο αν είναι δυνατόν, δε μπορεί να λυθεί το θέμα.

Πολύ δυναμικές απεργίες γιατί ο κόσμος στα νοσοκομεία είχε εξαγριωθεί με όλα αυτά που γίνονταν. Και μάλιστα ήμασταν οι πρώτοι που σημειώσαμε τις μεγάλες ανατροπές μέσα στους εργατικούς χώρους. Δεν ξεχνάμε ότι οι γιατροί της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι δεύτερη δύναμη μετά τη ΔΑΚΕ στην ΕΙΝΑΠ, ότι η αριστερά είναι πλειοψηφία μέσα στην ίδια την ΟΕΝΓΕ. Άρα μιλάμε για γιατρούς, νοσηλευτές και διοικητικό προσωπικό μέσα στα νοσοκομεία που δώσανε τις μάχες και γι' αυτό είμαστε πεπεισμένοι ότι ήμασταν οργανικό κομμάτι της ανατροπής της κυβέρνησης. Δώσαμε και πολιτικές μάχες. Οι αιμοδοσίες μόνο για Έλληνες δεν έγιναν ποτέ, γιατί αντέδρασαν όλοι οι εργαζόμενοι ενάντια στο ρατσισμό και τον αποκλεισμό των μεταναστών. Ο Άδωνις ήταν από τους λίγους υπουργούς που εξευτελιώθηκαν τόσο γρήγορα γιατί δε μπόρεσε να πατήσει το πόδι του σε κανένα νοσοκομείο.

Τα νοσοκομεία όμως είναι σε μια κατάσταση διάλυσης. Έχουν συνταξιοδοτηθεί διευθυντές και δεν έχουν έρθει μόνιμοι επιμελητές. Έχουν φύγει νοσηλευτές και δεν έχουν αντικατασταθεί από κανέναν. Έχουν κλείσει μια σειρά νοσοκομεία αλλά και τα τοπικά ΙΚΑ. Οι υποσχέσεις από τη μεριά της νέας κυβέρνησης και του υπουργού για κατάργηση του πεντάετους, την κάλυψη των ανασφάλιστων κλπ

Σε αυτήν την εκκωφαντική κατάρρευση της κυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία έπαιξαν τεράστιο ρόλο. Δεν είναι τυχαίο πως η ομοσπονδία της ΠΟΕΔΗΝ, παρά την ηγεσία ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ, ήταν η ομοσπονδία που έκανε τις περισσότερες απεργίες μέσα στα χρόνια των μνημονίων.

Χρίστος Αργύρης

**ειδικευόμενος γιατρός
στο Γεννηματάς, μέλος
του Γενικού Συμβουλίου
της ΑΔΕΔΥ**

είναι καλοδεχούμενες. Απλώς θέλω να τονίσω ότι όλα αυτά είναι μάχες που είναι ξεκινημένες μέσα στα νοσοκομεία.

Μπορεί η οδηγία να ήταν να μην θεραπεύουμε τους ανασφάλιστους και τους μεταναστες χωρίς χαρτιά, αλλά εμείς τη γράψαμε στα παλιά μας τα παπούτσια. Σε σχέση με τα 5 ευρώ για την εισαγωγή στο νοσοκομείο κάναμε τα στραβά μάτια. Πέρα από τις καταλήψεις στα ταμεία που ήταν αυτές που απέσπασαν και την πρώτη οδηγία, τα 25 ευρώ.

Όσο για τα φάρμακα και την εξαγγελία για μικρότερη συμμετοχή από πλευράς ασφαλισμένων, υπάρχουν δυο ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Το πρώτο είναι ότι το κόμμεμα του PSI τσάκισε τα ασφαλιστικά ταμεία και αυτά τα λεφτά χρειάζεται να επιστρέψουν. Είναι λεφτά της δουλειάς όλων μας, και όσων ακόμα δουλεύουν και όσων απολύθηκαν. Το δεύτερο είναι ότι οι φαρμακοβιομηχανίες είναι ιδιωτικές, και όσο αυτό

δεν αλλάζει θα υπάρχει περιθώριο ασυδοσίας από τη μεριά τους και τα φάρμακα θα παραμένουν πάρα πολύ ακριβά. Χρειάζεται να κρατικοποιηθούν οι φαρμακοβιομηχανίες. Όπως η ΑΛΑΠΙΣ, που έκλεισε πριν δυο χρόνια περίπου. Οι μπορούσε να κρατικοποιηθεί και να παράγει πολύ καλά, φτηνά φάρμακα.

Χρειάζεται παρ' όλα αυτά να επιμεινουμε στο αίτημα δημόσια και δωρεάν Υγεία για όλους. Και αυτό σημαίνει και δωρεάν φαρμακευτική κάλυψη. Μπορεί να το παρέχει αυτό η κοινωνία. Εφαρμόζοντας εργατικό έλεγχο σε δημόσιες φαρμακοβιομηχανίες.

Σαρωτική αλλαγή

Και άρα, μπορεί να είναι καλοδεχούμενες οι μέχρι τώρα εξαγγελίες αλλά είναι συμβολικές. Η πραγματικότητα είναι ότι χρειαζόμαστε 20.000 νοσηλευτές και 7 με 8 χιλιάδες γιατρούς. Ότι τα ΙΚΑ χρειάζεται να ξανανοήξουν, να γυρίσουν οι απολυμένοι και να εξοπλιστούν με όλα τα απαραίτητα μηχανήματα. Αυτό σημαίνει πολλά δισεκατομμύρια ευρώ και νέους παχιλούς προϋπολογισμούς για την Υγεία. Οι προϋπολογισμοί που έφτασαν σταδιακά στα 2 δις για τα νοσοκομεία ήταν ψίγουλα. Και γι' αυτό επιβάλλεται μια σαρωτική αλλαγή.

Αυτό δεν θα γίνει με υποσχέσεις και αναμονή, πρέπει οι εργαζόμενοι στην Υγεία να εξακολουθήσουν να βρίσκονται στο δρόμο. Ξεροντας ότι είναι σαφώς καλύτερο να μιλάς με έναν αριστερό υπουργό Υγείας παρά με έναν φασίστα όπως ο Άδωνις ή ο Βορίδης. Ταυτόχρονα όμως, χωρίς αυταπάτες ότι με ένα μαγικό ραβδί θα ικανοποιηθούν όλα όσα ζητάμε.

Έχουμε μπροστά μας το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ, μιας από τις μεγαλύτερες ομοσπονδίες, και έχουμε με το επόμενο συνέδριο της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ να βρεθούν ξεπουπουλιασμένες. Μάλιστα με ένα πρώτο μέτρημα φαίνεται

Στις 9, 10 και 11 Φλεβάρη θα πραγματοποιηθεί το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ, της Ομοσπονδίας των εργαζομένων στα νοσοκομεία, στο ξενοδοχείο Novotel στην Αθήνα.

Η Μαρία Αλιφιέρη, τεχνολόγος από το Παίδων Αγλαΐα Κυριακού, η Μαρία Αλεξανδρίδου, νοσηλεύτρια ΤΕ από το Θριάσειο και ο Χρίστος Αργύρης, ειδικευόμενος γιατρός στο Γεννηματάς, μίλησαν στην Εργατική Αλληλεγγύη και την Έλλη Πανταζοπούλου για την κατάσταση που επικρατεί στα δημόσια νοσοκομεία και τους στόχους της αντικαπιταλιστικής αριστεράς τόσο μέσα στο Συνέδριο όσο και στη συνέχεια του κινήματος στα νοσοκομεία.

Μαρία Αλεξανδρίδου

νοσηλεύτρια ΤΕ στο Θριάσειο

Για μένα είναι η πρώτη φορά που συμμετέχω στο συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ και σαφώς καταλαβαίνω ότι οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία είναι χαρούμενοι με την αλλαγή της κυβέρνησης και τις υποσχέσεις των νέων υπουργών. Ωστόσο βλέπω κάποια πράγματα, ήδη από τις εξαγγελίες, που δεν μου αρέσουν.

Όπως το ότι μια από τις πρώτες κινήσεις του Κουρουμπλή ήταν να πάει να συναντηθεί με τον Κοκκινάκη. Πρόκειται για τον πρώην διευθυντή της Πρόνοιας, ο οποίος είναι τελείως μνημονιακός. Ήταν από τους βασικούς υποστηρικτές της αξιολόγησης και τώρα τον διορίζουν Γενικό Γραμματέα Υγείας. Δεν θεωρώ ότι αυτό είναι ένα θετικό βήμα.

Μπορεί να μην απολύθηκαν νοσηλευτές επί μνημονίων, αυτό δε σημαίνει όμως ότι οι ανάγκες είναι καλυμμένες. Το ένα ζήτημα είναι πως οι νοσηλευτές που εργάζονταν στα νοσοκομεία που έκλεισαν, φαίνεται να μην έχουν απορροφηθεί αλλού. Επίσης ανέκαθεν υπήρχε έλλειψη ενώ ο αριθμός νοσηλευτών αναλογικά με τους κατοίκους είναι εδώ και χρόνια πολύ μικρός.

Στον δικό μας τον κλάδο είχαμε να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα της αξιολόγησης, που όλοι οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία κάταφραν να ενωθούν και να την κοντράρουν. Είχαμε όμως και το ζήτημα του «καθηκοντολόγιου», ένα νομοσχέδιο που έβγαλε ο Βορίδης λίγο πριν παραδώσει το Υπουργείο και έδινε το δικαίωμα συνταγογράφησης στους νοσηλευτές. Αυτό το νομοσχέδιο άνοιξε έναν ολόκληρο πόλεμο μέσα στους νοσηλευτές αλλά και ανάμεσα σε νοσηλευτές και διάφορες ομοσπονδίες γιατρών. Σε σχέση με το αν θα έπρεπε να έχουν αυτό το δικαίωμα οι νοσηλευτές ή όχι. Εμένα αυτό που μου έμεινε από αυτή την ιστορία είναι πως διάφοροι βρήκαν ευκαιρία να προσπαθήσουν να διασπάσουν τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία. Και αυτό είναι πρόβλημα.

Σ'εμάς, πέρα από την ΕΝΕ, την Ένωση Νοσηλευτών Ελλάδας, δημιουργήθηκε πριν δυο χρόνια μια ομοσπονδία νοσηλευτών, η ΠΑΣΟΝΟ. Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια πρωτοβουλία δεξιών, που προσπάθησε να μας διασπάσει, τάζοντας λαγούς με πετραχήλια στους νοσηλευτές ότι θα πρέπει να έχουν υψηλότερες αποζημιώσεις από τους γιατρούς και διάφορα άλλα. Ακόμα και η τελευταία προσπάθεια να φτιαχτεί πανελλαδικός σύλλογος νοσηλευτών ΔΕ, βγάζοντας ανακοινώσεις πάνω σε πραγμα-

τικά προβλήματα, πως οι ΔΕ είναι σε χειρότερη μοίρα και παραπονιούμενοι για τις εξελίξεις, ήταν μια προσπάθεια συντηχιακή.

Όλοι ενωμένοι

Αυτό που προσπαθούν στην ουσία είναι να μην είμαστε μονιασμένοι οι εργαζόμενοι. Γιατί όλοι είδαν, ειδικά με τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση, ότι επιτέλους μπορούμε να είμαστε όλοι ενωμένοι, νοσηλευτές, διοικητικό προσωπικό, όλοι. Και αυτό γιατί οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, μπορεί να έχουν φύγει πολλοί συνάδελφοι λόγω μνημονίων, αλλά είμαστε ένας τρομακτικά μεγάλος αριθμός που αν ενωθεί μπορεί να πετύχει πάρα πολλά.

Και το ότι ο Κουρουμπλής συνάντησε πρώτους αυτούς, χωρίς να επιδίωξει να συναντηθεί με την ΟΕΝΓΕ ή την ΠΟΕΔΗΝ, δυστυχώς δεν προμηνύει τις καλύτερες των εξελίξεων.

Από την άλλη, έχει εξαγγελίσει προσλήψεις, κυρίως σε γιατρούς. Αυτό είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα αν σκεφτεί κανείς τις ανάγκες των νοσοκομείων. Στο δικό μας νοσοκομείο έχουμε μεγάλο πρόβλημα με αυτό. Αντιμετωπίζουμε παντελή έλλειψη ειδικευόμενων γιατρών. Παράλληλα έχει δημιουργηθεί και σε εμάς πρόβλημα με τα χειρουργεία λόγω έλλειψης προσωπικού και αυτές τις μέρες αντιμετωπίζει μεγάλο πρόβλημα η παιδιατρική κλινική και η αιμοδοσία. Όλα λειτουργούν χάρη στις ανταρχές και την προσφορά του υπάρχοντος προσωπικού. Οπότε οι προσλήψεις είναι αναγκαίες. Μέχρι στιγμής οι εξαγγελίες είναι είναι γενικές. Μιλάει για περίπου 1.000 γιατρούς, ενώ οι ανάγκες είναι πολύ μεγαλύτερες.

Περιμένουμε να διαφυσώσουμε, όμως δεν περιμένουμε με σταυρωμένα χέρια. Αυτός είναι και ο στόχος μας για το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ. Και δικός μου αλλά και όλων των συντρόφων που θα συμμετέχουν. Δε θα είναι συμβατική η συμμετοχή μας εκεί, αλλά θα πιέσουμε όλους τους συνέδρους. Να πάρουμε συγκεκριμένες αποφάσεις για το τι διεκδικούμε και να βάλουμε μπροστά τις κινητοποιήσεις για να τα πετύχουμε.

Την Τετάρτη 4/2 στις 6.30μμ στο αμφιθέατρο του Αγ. Σάββα, ο Συντονισμός Σωματίων, Επιτροπών Αγώνα και εργαζομένων Νοσοκομείων πραγματοποιεί ανοιχτή συνέλευση με θέμα: Οι πολιτικές εξελίξεις, οι πρωτοβουλίες για τη συνέχεια και το συνέδριο της ΠΟΕΔΗΝ

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΑΣ Ο αγώνας συνεχίζεται

Μια πρώτη νίκη πέτυχαν την περασμένη βδομάδα οι εργαζόμενοι στα Τσιμέντα Χαλκίδας. Ο Στέλιος Φωτιάς, μέλος του ΔΣ της Ένωσης Εργαζομένων στα Τσιμέντα Χαλκίδας, μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη και το Στέλιο Μιχαηλίδη, για την δικαστική απόφαση που τους δικαιώνει αλλά και τη συνέχεια των κινητοποιήσεων.

Ποιά είναι ακριβώς η απόφαση του δικαστηρίου;

Η απόφαση βγήκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο Χαλκίδας στις 30/1/15 κι αφορούσε την ομαδική προσφυγή 117 εργαζομένων ενάντια στην απόλυσή μας από την πολυεθνική εταιρία Lafarge. Το δικαστήριο λοιπόν διαπιστώνει ότι η πολυεθνική δεν τήρησε τα προβλεπόμενα πριν προβεί στις απολύσεις, δηλαδή ενημέρωση, διαβούλευση με τους εργαζόμενους κλπ. Πήρε μια απόφαση κι απλά την ανακοίνωσε.

Έτσι το δικαστήριο θεωρεί άκυρες τις απολύσεις των εργαζομένων ως παράνομες και καταχρηστικές. Μάλιστα η απόφαση υποχρεώνει την εταιρία να καταβάλει κανονικά τους μισθούς στους εργαζόμενους.

Τι σημαίνει για τον αγώνα στα Τσιμέντα Χαλκίδας αυτή η απόφαση;

Είμαστε σε κινητοποιήσεις από τις 26/3/13, σχεδόν 2 χρόνια πριν, όταν μας ανακοίνωσαν το κλείσιμο του εργοστασίου και τις ομαδικές απολύσεις. Αυτό σημαίνει καθημερινά μια σειρά από πράγματα. Είτε από νωρίς το πρωί συγκέντρωση στο εργοστάσιο και μετά στα περίπτερα που έχουμε στήσει στην πόλη για ενημέρωση σχετικά με τον αγώνα μας, είτε συμμετοχή σε κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα. Στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, την Πάτρα, τον Βόλο, στο πλευρό της ΕΡΤ, των απεργών της Κόκα Κόλα κλπ.

Δεν το 'χουμε βάλει κάτω ούτε μια μέρα. Σε όλες αυτές τις κινητοποιήσεις το πανό μας έγραφε: "Ζητάμε την ακύρωση των απολύσεων και την επαναλειτουργία του εργοστασίου". Είναι λοιπόν μια δικαίωση. Όταν η απόφαση ανακοινώθηκε κι επίσημα ήμασταν μαζεμένοι στο εργοστάσιο όπως κάθε μέρα. Υπήρξε μεγάλη συγκίνηση, πολλά δάκρυα, χαρά, ανακούφιση κι ελπίδα ότι κάτι μπορεί να γίνει τελικά. Όπως καταλαβαίνεις ακολούθησε γλέντι στο εργοστάσιο, συνθήματα, κορναρίσματα κλπ.

Κερδίσαμε την πρώτη φάση. Τίποτα όμως δεν τελείωσε. Συνεχίζουμε τον αγώνα για την

επαναλειτουργία του εργοστασίου. Μέχρι να μπορούμε όλοι μέσα και να αρχίσουμε να δουλεύουμε κανονικά. Η απόφαση του δικαστηρίου δεν επιβάλλει την επαναλειτουργία του εργοστασίου. Αυτό το οποίο λέει είναι ότι άσχετα με το αν δουλεύει ή όχι το εργοστάσιο, από τη στιγμή που η εργοδοσία δεν τήρησε την προβλεπόμενη διαδικασία για τις απολύσεις, αυτές είναι σαν να μην έχουν γίνει και οι εργαζόμενοι οφείλουν να πληρώνονται κανονικά. Έγινε ένα πρώτο βήμα, πάμε και για τα υπόλοιπα.

Ποιά είναι τα επόμενα βήματα του αγώνα;

Αρχικά πάμε να κάνουμε μια μεγάλη συνέλευση την **Τετάρτη 4/2, στις 10πμ**, στο Εργατικό Κέντρο Εύβοιας. Εκεί θα ενημερωθούν κι όλοι οι συνάδελφοι και θα πάρουμε κι όλες τις συγκεκριμένες αποφάσεις για τα επόμενα βήματα. Αλλά το σίγουρο είναι όπως είπαμε, ο αγώνας συνεχίζεται. Με κάθε τρόπο. Δικαστικά και κινηματικά. Από την αρχή έχουμε πει ότι πάμε με κάθε τρόπο, μέχρι να μπορούμε στο εργοστάσιο και να συνεχίσουμε να δουλεύουμε κανονικά.

ΠΟΕ ΟΤΑ

Σε νέα παναπτική στάση εργασίας, την Παρασκευή 6/2, από τις 11:30πμ μέχρι τη λήξη της βάρδιας, και συγκέντρωση στα δικαστήρια της Ευελπίδων, προχωρούν οι εργαζόμενοι στην τοπική αυτοδιοίκηση, καθώς την ίδια μέρα πρόκειται να πραγματοποιηθεί η εξ'αναβολής δίκη των μελών της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΠΟΕ ΟΤΑ, για την ηρωική απεργία διαρκείας του 2011.

Την ίδια μέρα στη Θεσσαλονίκη συνεχίζεται και η δίκη του δάσκαλου **Θανάση Αγαπητού** και των δημοτικών υπαλλήλων **Σαράντη Αρβανίτη** και **Θωμά Κυρατζόπουλο** επειδή συμμετείχαν σε εργατική κινητοποίηση ενάντια σε φιέστα του Φούχτελ με δημάρχους, το 2012. Η ΕΔΟΘ, το νομαρχιακό τμήμα της ΑΔΕΔΥ στη Θεσσαλονίκη, καλεί σε στάση εργασίας από τις 12μες μέχρι τη λήξη της βάρδιας και σε συγκέντρωση συμπάραστασης στα δικαστήρια. Οι τρεις αγωνιστές διώκονται εκ νέου καθώς παρά την πανηγυρική αθώωσή τους σε προηγούμενο δικαστήριο, ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών.

ΙΑΝΟΣ

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Πέμπτη 5/2, στις 6:30μμ στη συμβολή των οδών Αριστοτέλους με Τσιμισκή, στη Θεσσαλονίκη, καλεί το Σωματείο Υπαλλήλων Βιβλίου Χάρτου της πόλης, ενάντια σε μία ακόμη εργοδοτική επίθεση της αλυσίδας βιβλιοπωλείων ΙΑΝΟΣ.

Η νέα επίθεση έχει να κάνει με την απόλυση 5 εργαζομένων με το πρόσχημα της "πτώσης του τζιρού". Όπως όμως καταγγέλλουν οι βιβλιοπώληλοι, "ο ΙΑΝΟΣ κάνει συνεχείς προσλήψεις, μόνο που συνήθως αφορούν εργαζόμενους με voucher. Αυτό που θέλει να επιβάλει είναι η μετατροπή σχεδόν όλων των υπαλλήλων, παλιών και νέων, σε μια φθηνή και υποταγμένη εργατική μάζα χωρίς δικαιώματα και ο μόνος τρόπος γι' αυτό είναι η εργοδοτική τρομοκρατία". Η εργοδοσία του ΙΑΝΟΥ δεν είναι η πρώτη φορά που καταγγέλλεται για αντεργατική συμπεριφορά καθώς από τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και τα μηχανάκια - μετρητές πωλήσεων, που φόρεσε στο λαιμό των υπαλλήλων, μέχρι το χτύπημα της απεργίας με τα MAT και τις συλλήψεις 7 εργαζομένων στις 28/12, έχει βρεθεί αρκετές φορές στο στόχαστρο του σωματείου των βιβλιοπώληλων κι όχι άδικα.

QCS

Σε ανάκληση της απόλυσης του συντρόφου, αγωνιστή και μέλους της ANΤΑΡΣΥΑ Κώστα Φλούδα, κατέληξε η μαζική παράσταση διαμαρτυρίας που πραγματοποιήσαν την Παρασκευή 30/1, έξω από τα γραφεία της εταιρείας QCS IKE (Quality Call Sales) δεκάδες μέλη του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών, με την στήριξη του ΕΚΑ κι αλληλεγγύων.

"Η ανάκληση της απόλυσης συνιστά μια σημαντική νίκη στα σύγχρονα κάτεργα των Call Center, αφού η εργοδοσία αναγκάστηκε να κάνει πίσω και από τη Δευτέρα, ήδη ο συνάδελφος θα βρίσκεται και πάλι στη δουλειά του, αποδεικνύοντας πως η εργατική αλληλεγγύη μπορεί να νικήσει στην πράξη την εργοδοτική αυθαιρεσία", τόνισε μέλος του ΣΜΤ που βρέθηκε στην κινητοποίηση.

"Σήμερα νέοι συνάδελφοι που δεν έχουν σχέση μέχρι τώρα ούτε με την αριστερά και με τα κινήματα δήλωναν την πρόθεση να έρθουν κοντά στα σωματεία και ειδικότερα στο ΣΜΤ που έκανε την κινητοποίηση. Η περίοδος δίνει σημαντικές ευκαιρίες για μια πραγματική ανασυγκρότηση και οργάνωση του εργατικού κινήματος σε άλλο προσανατολισμό. Επίσης ο φόβος και η αμηχανία της εργοδοσίας είναι η καλύτερη ανταμοιβή. Οι συλλογικοί αγώνες είναι το μόνο όπλο μας. Κανένας μόνος απέναντι στην εργοδοσία", ανέφερε μεταξύ άλλων ο σ. Κώστας Φλούδας.

ΣΤΑΣΥ

Να σταματήσουν οι πειθαρχικές διώξεις

Παράσταση διαμαρτυρίας και συνάντηση με τον πρόεδρο των Σταθερών Συγκοινωνιών (ΣΤΑΣΥ), πραγματοποιήσαν την Πέμπτη 29/1, συνδικαλιστές από μια σειρά σωματεία των συγκοινωνιών. Αίτημα των εργαζομένων είναι να σταματήσει η βιομηχανία πειθαρχικών διώξεων που στήνει η διοίκηση το τελευταίο διάστημα, πατώντας όπως καταγγέλλουν, σε έναν αυταρχικό κι αυθαίρετα στημένο κανονισμό εργασίας.

"Με διευθυντικό δικαίωμα επιβάλλονται ποινές κι αφαιρούνται μεροκάματα για ψύλλου πήδημα. Εμείς ζητάμε έναν δίκαιο κανονισμό εργασίας, που να μπορούν όλοι οι εργαζόμενοι να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους και να μην επιτρέπει στις ορέξεις του κάθε γενικού διευθυντή και προέδρου να αλυσοδένει τη γνώμη και τη βούληση των εργαζομένων", μας είπε ο νέος πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων στο Μετρό (ΣΕΛΑΜΑ), **Σ. Ρεβύθης**.

Χαρακτηριστικά είναι τα όσα καταγγέλλει στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Γ., τεχνικός σηματοδότησης στο Μετρό και θύμα των διώξεων της διοίκησης: "Πήγα να εργαστώ στο αμαξοστάσιο Σεπολίων κι αφού έλεγξα και διαπίστωσα ότι δεν πληρούνται οι συνθήκες ασφαλείας για να εργαστώ, ως υπεύθυνος για την ασφάλεια των ατόμων εξέφρασα την αντίθεσή μου.

Έτσι πήρε την ευθύνη πάνω του ο εργοδηγός. Δεν πληρούνταν μια σειρά από κανόνες

ασφαλείας, παρόλα αυτά δέχτηκα επίθεση επειδή αρνήθηκα να κάνω τη δουλειά. Μαζί με τον τότε πρόεδρο του σωματείου, **Α. Σταματόπουλο**, απευθυνθήκαμε στον προϊστάμενό μου για να του εκθέσουμε το ζήτημα. Η απάντησή του προϊσταμένου ήταν βρισιές και τραμπουκισμός.

Ο ίδιος στο παρελθόν είχε απειλήσει όποιον συνάδελφο κατέγγελε κάτι στο σωματείο και έκανε μια σειρά καψόνια σχετικά με το πρόγραμμα εργασίας κλπ. Τελικά έστειλα υπηρεσιακό σημείωμα στον πρόεδρο της εταιρείας, με τις καταγγελίες μου σχετικά με την μη τήρηση κανόνων ασφαλείας. Η απάντησή της εταιρείας ήταν ότι χρησιμοποίησα 'ψεύτικα γεγονότα' για να επιτεθώ κατά της διεύθυνσης της υπηρεσίας μου. Μάλιστα συνάδελφος απειλήθηκε με απόλυση προκειμένου να γράψει μια έκθεση που να με καταγγέλει.

Έτσι φτάσαμε μετά από καιρό στην πειθαρχική μου δίωξη προκειμένου να με τιμωρήσουν επειδή πήρε έκταση το θέμα. Δεν είμαι μάλιστα η μοναδική τέτοια περίπτωση. Υπάρχουν αρκετοί τεχνίτες που έχουν δεχτεί ύβρεις κι έχει επιχειρηθεί η στοχοποίησή τους, δημιουργώντας τους μια σειρά προβλήματα. Υπάρχουν πολλά περιστατικά κρίσεων πανικού στο τμήμα μου. Δεν υπάρχει καμία μέριμνα για ξεκούραση. Είμαστε εργαζόμενοι σε συνθήκες εξόντωσης, ψυχολογικής και σωματικής".

ΑΣΚΤ

Λίγες μέρες μετά την εκλογή της αριστερής κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, στην Καλών Τεχνών ενημερωθήκαμε από μέλος του συνεργείου καθαρισμού του πανεπιστημίου, που παρέχεται από ιδιωτική επιχείρηση, ότι λόγω χαμηλού προϋπολογισμού του ιδρύματος απολύθηκαν 7 καθαρίστριες με την υπόσχεση επαναπρόσληψης μετά από κάποιους μήνες.

Τέτοιες λογικές δεν ταιριάζουν σε μια αριστερά που βροντοφωνάζει την επαναπρόσληψη όλων των διαθέσιμων εργαζομένων. Σαν μέλη της ΕΑΑΚ καλεσαμε Δ.Σ. του Συλλόγου για να πάρουμε απόφαση εναντίωσης σε τέτοιες πρακτικές και να βγάλουμε ανακοίνωση ώστε να ενημερωθούν όλοι οι φοιτητές. Δεν θα πρέπει να αφήσουμε να απολυθεί κανένας εργαζόμενος και να απαιτήσουμε την άμεση επαναπρόσληψη των καθαριστριών και συνολικά του προσωπικού που έχασε τη δουλειά του κατά τη διάρκεια των μνημονιακών χρόνων λόγω των περικοπών.

Ελίζα Κρικώνη

“Χειμερία Νάρκη” του Νουρί Μπιήγκέ Τσεϋλάν

Η «Χειμερία Νάρκη» του τούρκου σκηνοθέτη Νουρί Μπιήγκέ Τσεϋλάν, που βραβεύτηκε με τον Χρυσό Φοίνικα καλύτερης ταινίας και το βραβείο της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Fipresci στο 67ο Φεστιβάλ των Καννών πέρσι, είναι και η επίσημη πρόταση της Τουρκίας για Όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας το 2015. Στην Ελλάδα πραγματοποιήσε την πρεμιέρα της στο τμήμα «Ματιές στα Βαλκάνια» του 55ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης τον περασμένο Νοέμβριο, ενώ στις αίθουσες βγαίνει στις 5 Φεβρουαρίου.

Ο Τσεϋλάν («Το Χωριό», «Τα Σύννεφα του Μάη», «Μακριά», «Κλίματα αγάπης», «Οι Τρεις Πίθηκοι», «Κάποτε στην Ανατολία») στην τελευταία του αυτή μπεργκμανικού ύφους ταινία, περιγράφει με κέντρο τον πρωταγωνιστή της, την κατάρρευση εκ των έσω του εύθραυστου οικογενειακού του οικοδομήματος, με φόντο το γενικότερο κοινωνικό-οικονομικό πλαίσιο της σημερινής Τουρκίας. Και μάλιστα της περιφέρειάς της.

Παρόλα αυτά δεν υπάρχει λόγος να τρελαίνεστε. Ίσως μόνο για την διάρκειά της που είναι μεγάλη.

Γιατί σε απλή γλώσσα, η ταινία είναι ένα αριστούργημα. Ο Τσεϋλάν καταφέρνει μέσα στο πανέμορφο περιβάλλον της χειμωνιάτικης Καππαδοκίας, χωρίς να κρύβει τις ασχήμιες και την φτώχεια, με την βοήθεια και της καταπληκτικής φωτογραφίας της ταινίας, να δημιουργήσει τον καμβά μέσα στο οποίο εξελίσσεται η δράση των προσώπων. Πολιτική ως το κόκκαλο, η ταινία φαινομενικά καταπιάνεται με τον χαρακτήρα και τις υπαρξιακές ανησυχίες του διανοούμενου πρωταγωνιστή της, της οικογένειάς του και του κοινωνικού του περιγύρου. Από τα 80 εκατ. του πληθυσμού της γειτονικής χώρας και από τα 800 χιλιάδες τετραγωνικά χιλιόμετρα της έκτασής της, ο Τσεϋλάν επιλέγει αυτούς, εκεί, για να μιλήσει για θέματα που δεν είναι τελικά καθόλου «εξωτικά», ούτε αφορούν λίγους. Το αντίθετο μάλιστα.

Μέσα από την παρακολούθηση της ζωής του πλούσιου συν-

ταξιούχου ηθοποιού **Αϊντίν** -ιδιοκτήτη πλέον, του boutique ξενοδοχείου «Othello» στην Καππαδοκία- των σχέσεών του με την γυναίκα του **Νιχάλ**, την χωρισμένη αδελφή του **Νετζλά**, το προσωπικό του ξενοδοχείου και την οικογένεια του αγοριού από το χωριό που διάγει βίο λιτό μες την καταραμένη φτώχεια της, ξεδιπλώνεται μέσα σε τρεις ώρες μπροστά μας, όλη η «ομορφιά» ενός κόσμου εκσυγχρονιστικά πλασμένου. Δομημένη με μια αλληλουχία θεατρικά σκηνοθετημένων σκηνών, όπου κυριαρχούν οι διάλογοι μεταξύ δύο συνήθως εκ των πρωταγωνιστών, η ταινία εμβαθύνει στους χαρακτήρες, στις μεταξύ τους σχέσεις και εξαρτήσεις, στις παραδοχές τους, στην εικόνα που οι ίδιοι καλλιεργούν προς τα έξω, σύμφωνη με τις κοινωνικές επιταγές, ή με την εικόνα που οι ίδιοι θέλουν να πλασάρουν στους άλλους

για τον εαυτό τους. Εικόνα όμως που για κανέναν δεν μπορεί να είναι διαφορετική -όσο κι αν οι ίδιοι φιλότιμα το επιδιώκουν- από αυτή που ορίζει η ταξική τους θέση. Θέση που υπαγορεύει σε μεγάλο βαθμό τις επιλογές και ενέργειές τους -καθημερινές η μη- αλλά που σε καμία περίπτωση δεν αφαιρεί -αν βέβαια το θελήσουν- το δικαίωμα επαναστατικών επιλογών.

Γιατί όπως και να το βαπτίζεις ως διαδικασία, η πραγματικότητα είναι πως μέσα στα φτωχά υπόσκαφα σπίτια της Καππαδοκίας το μάγμα βράζει. Κι ο πιτσιρικάς, που κατανοεί βιωματικά τους ρόλους των μεγάλων στην μικρή κοινωνία του χωριού του στην άκρη της στέπας, πετάει την πέτρα βρίσκοντας στόχο και αποκαλύπτοντας έτσι, πως ο βασιλιάς εν τέλει είναι γυμνός...

Πάνος Κατσαχιάν

Birdman ή η απρόσμενη αρετή της αφέλειας

Από τον δημιουργό του «Βαβέλ» και του «Biutiful», **Αλεχάντρο Ινιάριτου**, έρχεται μια «δύσκολη» και πικρή ταινία για τον λαμπερό κόσμο της Αμερικανικής show business.

Ο κεντρικός ήρωας Ρίγκαν Τόμσον, ετοιμάζει την πρώτη του θεατρική απόπειρα στο Μπρόντγουεϊ. Στο παρελθόν υπήρξε διάσημος κινηματογραφικός υπερήρωας ταινιών δράσης (ο τίτλος υπαινίσσεται τον Batman- Birdman). Με το ανέβασμα ενός ποιοτικού έργου, ο Ρίγκαν επαναδιακδικεί μια θέση στο καλλιτεχνικό στερέωμα, την καταξίωση και μαζί μια διέξοδο στις δημιουργικές, υπαρξιακές και λοιπές ανησυχίες που τον ταλανίζουν. Τα πράγματα περιπλέκονται όταν προσλαμβάνει έναν νεότερο, ταλαντούχο αλλά εγωπαθή και θρασύτατο συμπρωταγωνιστή που φλερτάρει την κόρη του, για την οποία ο ίδιος κουβαλάει ένα σωρό ενοχές.

Μέσα στους αυθεντικούς χώρους του θεάτρου Σεν Τζέιμς και γύρω από την Τάιμς Σκουέαρ, ο Ινιάριτου μας δίνει μια εξαιρετική σπουδή πάνω στην τέχνη, το ρόλο και τον (ενίοτε ανυπόφορο) χαρακτήρα του καλλιτέχνη, τη ματαιοδοξία και την εξιλέωση, με ευτράπελες καταστάσεις και τραγικές απολήξεις. Οι ερ-

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

μηνείες όλων των ηθοποιών είναι εξαιρετικές.

«Για πάντα» της Μαργαρίτας Μαντά
Ο τίτλος της ταινίας παραπέμπει στις ρομαντικές λέξεις που σκαλίζουν τα ζευγάρια για να δηλώσουν την αγάπη τους.

Όμως το ζευγάρι στην ταινία της Μαργαρίτας Μαντά δεν είναι ρομαντικό, δεν είναι καν ζευγάρι. Πρόκειται για δύο μεσήλικες ανθρώπους που ζουν μοναχικές ζωές και διασταυρώνονται συστηματικά στον ηλεκτρικό. Μηχανοδηγός ο Κώστας, υπάλληλος σε ναυτιλιακή εταιρία η Άννα, αυτός την προσέχει κάνοντας τη διαδρομή Θησείο - Πειραιάς και την προσεγγίζει. Η πρώτη, άκομψη κρούση θα την εκνευρίσει και θα την αγγίξει ταυτόχρονα.

Πρόκειται για τη δεύτερη μεγάλο μήκους ταινία της Μαργαρίτας Μαντά, η οποία ξεκίνησε σαν βοηθός του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Μπορεί κανείς να δει τις επιρροές στα μακρινά πλάνα, στη χρήση ασπρόμαυρου φιλμ με μικρά ρετούς χρώματος, στον μόνιμα συννεφιασμένο καιρό. Με αυτά τα εργαλεία καταφέρνει αφενός να δώσει πνοή στους δυο ήρωες και την προσπάθειά τους να επικοινωνήσουν και ν'αλλάξουν

τη ζωή τους και αφετέρου να αναδείξει το αστικό τοπίο στο οποίο ζουν. Η ταινία μας αποκαλύπτει όψεις της Αθήνας που βρίσκονται μπροστά στα μάτια των κατοίκων της αλλά δεν τις προσέχεις εύκολα, όπως τα «πρώην ποτάμια» της που κάποτε έρρεαν μεταφέροντας τις ιστορίες των ανθρώπων και σήμερα έχουν σκεπαστεί...για πάντα.

Η θεωρία των πάντων

Πολυδιαφημισμένη ταινία χάρη στη λάμψη του Στίβεν Χόκινγκ και την πολύ καλή ερμηνεία του Εντι Ρέντμειν που τον ενσαρκώνει.

Δυστυχώς το αποτέλεσμα είναι ολότελα απογοητευτικό, γιατί από τη συναρπαστική διαδρομή του πρωτοπόρου φυσικού ελάχιστα παρουσιάζονται. Αντίθετα η ταινία αναλώνεται στην σχέση του Χόκινγκ με την πρώτη του γυναίκα (η οποία έχει γράψει το βιβλίο στο οποίο στηρίχτηκε το σενάριο), με αποτέλεσμα την απομείωσή του ίδιου και του έργου του. Κρίμα...

Η φυλή

Από την Ουκρανία έρχεται μια πολύ ιδιαίτερη ταινία. Αναφέρεται στον αγώνα επιβίωσης σε ένα σχολείο για κωφόλαλους έφηβους.

Δεν πρόκειται για τρυφερό δράμα ενηλικίωσης, αλλά για μια ιστορία με απίστευτη σκληρότητα. Ο νεοφιχθείς ήρωας Σεργκέι διαπιστώνει ότι μια συμμορία μαθητών, η «φυλή» λυμάνεται όλο το σχολείο και μέσω της βίας και του εκφοβισμού έχει επιβάλει μια ιεραρχία τρόμου, κλοπών, εξαπάτησης και εκπόρνευσης, ασφαλώς με τις πλάτες των αρμόδιων. Η ταινία διαθέτει δυο μεγάλα ευρήματα: Την παντελή έλλειψη λόγου γιατί τα πάντα συμβαίνουν μέσω της νοηματικής, αναδεικνύοντας τη δύναμη της σιωπής. Και βέβαια είναι αδύνατον να μην γίνει παραλληλισμός με την πολιτική κατάσταση στην Ουκρανία. Αξίζει!

Arts and docs

Ένα ενδιαφέρον αφιέρωμα στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος όπου από 5 μέχρι 11 Φλεβάρη προβάλλονται ντοκιμαντέρ αφιερωμένα στο εμμο-νοληπτικό σύμπαν της καλλιτεχνικής δημιουργίας επιχειρώντας να απαντήσουν στο ερώτημα «τι κρύβεται πίσω από τα καλλιτεχνικά επιτεύγματα και τους δημιουργούς τους;». Φιλοξενούνται κόμικ, erotica, street photography, avant garde σινεμά, κλασικά αριστουργήματα.

Πληροφορίες στο <http://www.exileroom.gr/art-docs-epimona-talenta-stin-teniothiki-aro-5-11/>

Δήμητρα Κυρίλλου

“Καθαρά σεντόνια”

Μελαγχολικός και εσωστρεφής παρουσιάζεται στην πρώτη του ποιητική συλλογή που ήρθε λίγο πριν το τέλος του 2014 με τίτλο “Καθαρά Σεντόνια” ο σ. Ανδρέας Κολλιάρκης.

Προσπαθώντας να κρατήσει μια πιο λυρική διάθεση, πιο απομακρυσμένη από την στιχουργική του δουλειά, βαθύτερη σε συναίσθημα και πιο περιγραφική, ο Κολλιάρκης πάνω στα καθαρά σεντόνια ξερνάει “θλίψη και οργή”.

Κι όμως μέσα από το “πένθος που δεν έζησε ποτέ”, τους αποτυχημένους έρωτες και την απόρριψη, γεννιέται η Άνοιξη, μέσα από ένα εφηβικό χαμόγελο, απ’το χαμόγελο σε ένα καθρέφτη, ανατέλλει ο ήλιος. Για όλους, για μετανάστες, για αποτυχημένους, για ποιητές. “Εδώ στη γη είναι όλα”, αναφέρει σε ένα στίχο του από την συλλογή που μπορεί κάποιος να την βρει και στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο.

Κυριάκος Μπάνος

Δεν περιμένουμε,

Πλούσια σε συμμετοχή, αλλά και σε συζήτηση ήταν η μετεκλογική εκδήλωση του ΣΕΚ στην Αθήνα, που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 28 Γενάρη στην αίθουσα Αντωνιάδου στην ΑΣΟΕΕ.

Την εκδήλωση άνοιξε ο Πάνος Γκαργκάνας που εκτίμησε τα εκλογικά αποτελέσματα σαν σαρωτική στροφή προς τα αριστερά τονίζοντας ότι η κυρίαρχη αντίθεση μέσα στο κίνημα θα είναι ανάμεσα στις προσδοκίες του κόσμου που ψήφισε την Αριστερά και την δεξιόστροφη πορεία της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Κλείνοντας τόνισε τον κρίσιμο πολιτικό ρόλο που έχει παίξει η επαναστατική αριστερά μέσα στους αγώνες που μας έφτασαν ως εδώ, προσθέτοντας ότι το επόμενο διάστημα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ χρειάζεται να μεγαλώσει ανοίγοντας πλατιά μέσα στην κοινή δράση την αντικαπιταλιστική εναλλακτική λύση χωρίς να νερώνει το πρόγραμμά της. “Δεν θα πάμε για αντιπολίτευση καταγγελιών, θα πάμε για αντιπολίτευση κοινών αγώνων” τόνισε.

Την πλούσια συζήτηση άνοιξαν εργαζόμενοι της ΕΡΤ και σχολικοί φύλακες. Ο Νάσος Μπράτσος από την ΕΡΤ ορεν μίλησε για την πρωτοβουλία που υπάρχει σε εξέλιξη για γενική συνέλευση των εργαζομένων μέσα στο ραδιομέγαρο με στόχο να υπάρξει κάλεσμα της ΠΟΣΠΕΡΤ και της ΠΟΕΣΥ, θέτοντας άμεση προτεραιότητα να ξεκινήσει ο κόσμος που έχει κρατήσει την ΕΡΤ όρθια να έχει μισθό και ασφάλιση, τώρα. Μιλώντας για την ανάγκη συνέχειας της ΕΡΤ των εργαζομένων τόνισε: “Υπάρχουν αποφάσεις όπως της ΕΡΤ3 στη Θεσσαλονίκη, που ζητάνε την επόμενη μέρα στην ΕΡΤ οι εργαζόμενοι να εκλέγουν τους αρχισυντάκτες, τους διευθυντές για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα και αυτοί να είναι ανακλητοί”.

Καταλυτικός ρόλος

“Παίξαμε καταλυτικό ρόλο για να πέσει η μνημονιακή κυβέρνηση” είπε η Αγγελική Γιαννοπούλου από τους σχολικούς φύλακες, αναφερόμενη σε όλους τους κλάδους που βρέθηκαν στην πρωτοπορία του αγώνα. “Πιστεύω ότι η νέα κυβέρνηση θα υλοποιήσει αυτά που υποσχέθηκε γιατί αν δεν το κάνει θα έχει την τύχη των προηγούμενων” τόνισε, προσθέτοντας ότι “και να γυρίσουμε στη δουλειά, δεν θα σταματήσουμε να είμαστε στους δρόμους”.

Ο Λεωνίδας Κοντουδάκης, αγωνιστής της γενιάς των Λαμπράκηδων από τη Νίκαια, ανέφερε πόσο σημαντικό είναι το γεγονός ότι σε πολλές γειτονίες και χώρους εργασίας το ΣΕΚ και η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αποτελούν πλέον ζωντανά κύτταρα, τονίζοντας το ρόλο της αντιφασιστικής δράσης της ΚΕΕΡΦΑ - “στη Νίκαια, στην καρδιά του θηρίου, παλέψαμε και νικήσαμε” τόνισε.

Ο Γιάννης Σανιδάς, φοιτητής από την Φιλοσοφική τόνισε μιλώντας για τους χώρους εκπαίδευσης ότι “δεν είναι καιρός ούτε για σεχταρισμό, αλλά ούτε για προσαρμογή”, αλλά για οργάνωση του αγώνα.

Ο Θανάσης Καμπαγιάννης αναφέρθηκε στον κρίσιμο ρόλο της αντιφασιστικής μέρας δράσης στις 21 Μάρτη όχι μόνο για να καταδικαστούν οι νεοναζί της Χ.Α αλλά και να αποκαλυφθούν όλες οι διασυνδέσεις που την κάλυπταν, αλλά και για να προχωρήσει η ιθαγένεια, η νομιμοποίηση των μεταναστών.

Ο Χρήστος Αργύρης, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ τόνισε τον κρίσιμο ρόλο που έχουν να παίξουν την επόμενη περίοδο τα συνδικάτα και οι επιτροπές βάσης μέσα στους χώρους δουλειάς για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας έκλεψαν και ότι η αντικαπιταλιστική αριστερά θα πρέπει να βρεθεί στην καρδιά οργανώνοντας τις αντιστάσεις και προτείνοντας την δική της εναλλακτική.

Γιώργος Πίττας

ΑΣΟΕΕ, Τετάρτη 28/1

Εκδηλώσεις του ΣΕΚ με θέμα τα αποτελέσματα των εκλογών έγιναν το περασμένο Σαββατοκύριακο σε μια σειρά από πόλεις. Τις συζητήσεις σε Ξάνθη και Αλεξανδρούπολη το Σάββατο 31 Γενάρη και την Κυριακή 1η Φλεβάρη αντίστοιχα άνοιξε εισηγητικά η Αργυρή Ερωτοκρίτου, ενώ στο Ρέθυμνο ομιλητής ήταν ο Σεραφείμ Ρίζος και στα Γιάννενα η Θένια Ασλανίδη.

Στην Ξάνθη ο Νίκος εργαζόμενος στα ΚΤΕΟ μίλησε για την διεκδίκηση της υπογραφής συλλογικής σύμβασης, ανοίγοντας το ζήτημα των μεγάλων μαχών που είναι ανοιχτές στον ιδιωτικό τομέα. Ο Τζεμαλή εξήγησε πώς η αντιφασιστική δράση και το κλείσιμο των γραφείων της Χρυσής Αυγής στην Ξάνθη οδήγησε στη μείωση των ποσοστών της.

Από πολλούς ομιλητές σχολιάστηκε η αντίθεση ανάμεσα στα μεγάλα ποσοστά που πήρε ο ΣΥΡΙΖΑ, μέχρι και 75% στον ορεινό όγκο της Ξάνθης, και στη μεγάλη δυσανεμία

που προκάλεσε στην μειονότητα η υπουργοποίηση Σγουρίδη και η συνεργασία με τους ΑΝ.ΕΛ. Στην συζήτηση τονίστηκε επίσης ότι θα συνεχιστεί η καμπάνια για να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών.

Μονόδρομος

Στην Αλεξανδρούπολη, πάνω από 20 σύντροφοι και συντρόφισσες συμμετείχαν στην συζήτηση, ανάμεσά τους εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, εκπαιδευτικοί και φοιτητές. Ανάμεσα στα ζητήματα που άνοιξαν ήταν το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα πάλης, οι ομοιότητες και οι διαφορές του ΣΥΡΙΖΑ με το ΠΑΣΟΚ το '81, αν ήταν μονόδρομος η συνεργασία με τους ΑΝΕΛ.

Ο Τάλεμπ, Παλαιστίνιος γιατρός έθεσε το ερώτημα “γιατί χαίρονται οι ΗΠΑ για την εκλογή του Τσίπρα”. Ο Γιάννης, νοσηλεύτης, τόνισε ότι με τον κόσμο που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ θα δώσουμε μαζί τις μάχες.

“Το Σάββατο έγινε και στο Ρέθυμνο εκ-

δήλωση για τα αποτελέσματα των εκλογών”, μας μεταφέρει η Μαριλίζα. “Όλοι οι αγωνιστές είναι χαρούμενοι που η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ καταποντίστηκε, αλλά θεωρούν ότι χρειάζεται να δώσουμε συνέχεια στις μάχες που είχαμε ξεκινήσει πριν τις εκλογές. Ένας στόχος είναι να συνεχίσουμε τη μάχη για να παρθεί πίσω το πολυνομοσχέδιο Διαμαντοπούλου και να δοθεί χρηματοδότηση στις σχολές μας που να καλύπτει τις πραγματικές μας ανάγκες.

Κάτι ακόμα που συζητήθηκε είναι η σημασία του αντιρατσιστικού και αντιφασιστικού κινήματος, με στόχο το 21/3 να είναι ακόμα μεγαλύτερο από πέρυσι. Σημαντική ήταν η παρατήρηση ενός συναγωνιστή ότι για να μπορέσουμε να τα κάνουμε όλα αυτά χρειάζεται η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να είναι καθαρή στις θέσεις της, χωρίς να μειώνει το πρόγραμμά της για χάρη συνεργασιών”. Η αντικαπιταλιστική προοπτική της ΑΝΤΑΡΣΥΑ βρέθηκε στο κέντρο της συζήτησης και στην εκδήλωση στα Γιάννενα.

ΧΑΝΙΑ

Εκδήλωση-συζήτηση με θέμα «Τα αποτελέσματα των εκλογών. - Νέα κα-

θήγοντα για το εργατικό κίνημα και την αντικαπιταλιστική αριστερά» πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 28/1 στο Εργατικό Κέντρο Χανίων με ομιλητή τον Σεραφείμ Ρίζο, υποψήφιο με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις εκλογές.

Παρουσιάστηκαν οι θέσεις του ΣΕΚ και ακολούθησε πλούσια συζήτηση από τους παρευρισκόμενους όπου κατατέθηκαν και αρκετοί προβληματισμοί για την επόμενη ημέρα. Η Μαρία, εργαζόμενη στον επισιτισμό, σχολίασε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές έλαβε κριτική ψήφο για να φύγει η προηγούμενη κυβέρνηση ενώ παρατήρησε ότι υπάρχουν επιφυλάξεις για τη συνέχεια και με βάση την εμπειρία της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ το '81 αφού δεν αρκούν οι συμβολισμοί.

Ο Βύρωνας, γιατρός στο Νοσοκομείο Χανίων, τόνισε πως χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή η κριτική που πρέπει να κάνουμε στον Καμμένο και ότι παράλληλα χρειάζεται να ξεσκεπάσουμε την κριτική από τα δεξιά για τη συνεργασία με τους ΑΝΕΛ (πχ από Financial Times, Ποτάμι). Σημείωσε πως ο πολιτικός όρκος και

η κατάθεση στεφάνου στην Καισαριανή ήταν σημαντικές κινήσεις γιατί δεν είχαν γίνει τα προηγούμενα χρόνια αλλά και ότι η κυβέρνηση χρειάζεται να προχωρήσει και σε καιρίες δράσεις.

Ο Ευτύχης, εικαστικός, επισήμανε ότι το δίλημμα μνημόνιο-αντιμνημόνιο αποτελεί μια φενάκη και ότι η σύμβαση είναι που καθορίζει τις παρεμβάσεις των δανειστών και ότι εάν τα μνημόνια δεν καταργηθούν, όλες οι υποσχέσεις από την πλευρά της κυβέρνησης θα είναι ένα παραμύθι.

Ο Χρήστος, καθηγητής, σχολίασε τα χαμηλά ποσοστά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και παρατήρησε ότι αυτό συνέβη εξαιτίας των εσωτερικών διαμαχών στο μέτωπο καθώς και της συνεργασίας με την ΜΑΡΣ και ότι οι εργαζόμενοι θα πρέπει να δείξουμε στην κυβέρνηση τον δρόμο της σύγκρουσης κι όχι της αναμονής.

Επίσης, ο Χρήστος, γυμναστής, σχολίασε ότι χρειάζεται κοινή δράση χωρίς σεκταρισμούς ενώ επισήμανε ότι το δίπολο Αριστερά-Δεξιά εξηγεί καλύτερα τα ζητήματα και ότι είναι χρήσιμη η ανεξάρτητη δράση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να καθορίσει τις εξελίξεις.

Ειρηναίος Μαράκης

Συνεχίζονται ΟΙ εκδηλώσεις

ΒΟΛΟΣ
ΠΕΜΠΤΗ 5/2
Θόλος
(Πανεπιστήμιο) 6.30μμ
Ομιλήτρια:
Θένια Ασλανίδη

ΛΑΡΙΣΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/2, 7μμ
γραφεία ΑΝΤΑΡΣΥΑ
(Μεγ. Αλεξάνδρου 35-37)
Ομιλήτρια:
Θένια Ασλανίδη

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/2
Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια:
Νίκη Αργύρη

οργανώνουμε

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με μια πολύ ζωντανή συζήτηση και ενθουσιασμό για τη νέα περίοδο μετά τις εκλογές, πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της Εργατικής Αλληλεγγύης στην Θεσσαλονίκη την Πέμπτη 29/1 στην ΕΔΟΘ, με θέμα «Νέα καθήκοντα για το εργατικό κίνημα και την Αντικαπιταλιστική Αριστερά».

Την εισήγηση έκανε η **Μαρία Στύλλου** η οποία αναφέρθηκε στους μεγάλους αγώνες -και στον ρόλο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς ώστε αυτοί να ξεδιπλωθούν- που οδήγησαν στο εκλογικό αποτέλεσμα στις 25/1. Μίλησε για το πώς προχωράμε από δω και μπρος για την υλοποίηση των αιτημάτων όλων των αγώνων του προηγούμενου διαστήματος, αλλά και για τα καθήκοντα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς στις νέες συνθήκες, με φόντο την μεγαλύτερη οικονομική και πολιτική κρίση της αστικής τάξης σε παγκόσμιο επίπεδο, που ανοίγουν τεράστιες δυνατότητες για την συνολική ανατροπή.

Στην συζήτηση που ακολούθησε για πάνω από 2 ώρες περίπου 15 σύντροφοι-ισσες πήραν το λόγο μιλώντας για τις εμπειρίες τους και τις προκλήσεις των επαναστατών από δω και μπρος. Ο **Κώστας** από την επιτροπή κατοίκων Τούμπας και μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ ανέφερε πως τίποτα δεν είναι δεδομένο με την νέα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και μίλησε για την παρέμβαση της τοπικής επιτροπής κατοίκων στην ΔΕΗ της Τούμπας που έγινε την ίδια μέρα το πρωί, διεκδικώντας να μην κοπεί το ρεύμα σε μακροχρόνια άνεργο. Επίσης τόνισε την σημασία του εκλογικού ποσοστού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε αυτές τις εκλογές και την ανάγκη να μεγαλώσουμε την ΑΝΤΑΡΣΥΑ παραμένοντας συνεπείς στον ταξικό αγώνα.

Η **Κατερίνα** εργαζόμενη στο ψυχιατρείο είπε: «Θα μιλήσω σαν εργαζόμενη στο ΨΝΘ που πριν από 4 χρόνια ξεκινήσαμε τον αγώνα για να σώσουμε το νοσοκομείο. Οι αγώνες μας, μας φέρανε ως εδώ και εί-

μαστε αποφασισμένοι να τα πάρουμε όλα πίσω και να συνεχίσουμε ως τη νίκη, να διαγράψουμε το χρέος». Ο **Κώστας Τ.** τόνισε πως το άθροισμα των ποσοστών της αριστεράς που φτάνει το 43% είναι το αποτέλεσμα των αγώνων και καθορίστηκε από τις μάχες του κινήματος. Υπογράμμισε πως ενιαιομετωπικά με όλο τον κόσμο που διεκδικεί τις ανάγκες του η επαναστατική αριστερά οφείλει να κάνει σημαία της το πρόγραμμα της εργατικής τάξης και ενόψει της 21/3 να οργανώσουμε τον αντιφασιστικό αγώνα σε κάθε γειτονιά και χώρο δουλειάς.

Ο **Γιάννης Κ.** αναφέρθηκε στις εμπειρίες των εξορμήσεων στους εργατικούς χώρους προεκλογικά και μίλησε για την λαχτάρα του κόσμου να πάρει πίσω τις κατακτήσεις που χάθηκαν το προηγούμενο διάστημα, γνωρίζοντας πολύ καλά πως δεν είναι ένας δρόμος στρωμένος με ροδοπέταλα.

Ο **Χάρης** και η **Τασούλα** από την Ημαθία έβαλαν κάποια ερωτήματα τόσο για την διάθεση του κόσμου να συνεχίσει τον αγώνα στην επαρχία όσο και για την σύσταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη νέα περίοδο μέσα από την εκλογική συνεργασία με το ΜΑΡΣ. Ο **Μάκης** από τα Γιαννιτσαί εργαζόμενος στο Υπουργείο Οικονομικών, υπενθύμισε την κλιμάκωση των αγώνων τα τελευταία χρόνια τόσο σε εργατικό όσο και σε αντιφασιστικό επίπεδο, σε Αλεξάνδρεια, Γιαννιτσαί, Νάουσα και είπε πως μέσα από την Ομοσπονδία των εργαζομένων διεκδικούν την επαναπρόσληψη των καθαριστριών στο Υπουργείο Οικονομικών.

Τέλος, η **Φύλλια Π.** μίλησε για το πόσο σημαντικό ρόλο θα παίξει η αποφασιστικότητα και η στάση της αριστεράς με την νέα κυβέρνηση και συγκεκριμένα η επαναστατική αριστερά καθώς είναι η μόνη που μπορεί να συνδεθεί με τα αιτήματα της τάξης και να παλέψει ενιαιομετωπικά υλοποιώντας μαζί με την εργατική τάξη όλες τις διεκδικήσεις της.

Αλεξάνδρα Σιαφάκα

Το αποτέλεσμα των εκλογών στην Ελλάδα έχει απογειώσει τις προσδοκίες αλλά και την συζήτηση για το ποια μπορεί να είναι η προοπτική από εδώ και πέρα σε όλο τον κόσμο. Εκδηλώσεις με θέμα τα αποτελέσματα των εκλογών στην Ελλάδα γίνονται την επόμενη βδομάδα σε Ευρώπη και ΗΠΑ.

Στην Νέα Υόρκη γίνεται στις 6 Φλεβάρη συζήτηση με θέμα «Μετά τις ελληνικές εκλογές, το μέλλον της λιτότητας στην Ελλάδα, την Ευρώπη και πέρα πέρα». Ομιλητές στην εκδήλωση θα είναι η **Nantina Vgontzas** ελληνο-αμερικανή κοινωνιολόγος, φοιτήτρια από την Αριστερή Κίνηση Νέας Υόρκης (AKNY), η **Natassa Romanou** μέλος του ΣΥΡΙΖΑ, ο **Iannis Delatolas** από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την Διεθνιστική Σοσιαλιστική Τάση, ο **Aaron Amaral** μέλος της ISO και ο **Alan Akrivos** μέλος του ΣΥΡΙΖΑ-NY.

Την συζήτηση θα συντονίσουν οι **Joanne Landy** και **Thomas Harrison**, από την Καμπάνια για την Ειρήνη και την Δημοκρατία (Campaign for Peace and Democracy) που είναι και ο βασικός οργανωτής της εκδήλωσης στην οποία καλούν μια σειρά άλλες συλλογικότητες.

Αντίστοιχη εκδήλωση οργανώνει στις 5 Φλεβάρη η ομάδα εργασίας του Die Linke για το διεθνές κίνημα στο Βερολίνο, με ομιλητές τους **Andrej Huncko** από το Die Linke, **Νίκο Τζαβνάκη** από τον ΣΥΡΙΖΑ Βερολίνου και **Λευτέρη Αραμπατζή** από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ Βερολίνου.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ - ΒΕΡΟΛΙΝΟ

ΠΑΤΡΑ

«Την Δευτέρα αμέσως μετά τις εκλογές, ανακοινώθηκαν απολύσεις στο Πράκτικερ, τα αφεντικά δεν πρόκειται να σταματήσουν τις επιθέσεις τους επειδή άλλαξε η κυβέρνηση. Γι' αυτό οι αγώνες πρέπει να συνεχιστούν».

Ταυτόχρονα η νέα κυβέρνηση προχωράει με γοργούς ρυθμούς σε υποχωρήσεις. Η απάντηση σε αυτά δεν είναι η καταγγελία, αλλά η οργάνωση των αγώνων και σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να κινηθεί η ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

Αυτά τόνισε στην τοποθέτησή του ο **Βασίλης**, εμποροϋπάλληλος στην εκδήλωση που οργάνωσε στην Πάτρα, στο Εργατικό Κέντρο με θέμα τα αποτελέσματα των εκλογών το ΣΕΚ. Την συζήτηση άνοιξε ο **Πέτρος Κωσταντίνου** και ακολούθησε συζήτηση που τον λόγο πήραν αρκετοί ομιλητές.

Η **Ράνια** μίλησε για την σημασία που έχει μέσα στους χώρους της εκπαίδευσης και ιδιαίτερα στις σχολές να μην αφήσουμε να υπάρξει κλίμα επανάπαυσης, αλλά κινητοποίηση για να πάρουμε πίσω όλα όσα μας έκλεψαν.

Η **Τόνια** τόνισε την ανάγκη της συνέχειας της κοινής δράσης από τα κάτω με τον κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ σε όλα τα ανοιχτά ζητήματα, φέρνοντας το παράδειγμα της αντιρατσιστικής δράσης στην Μανωλάδα, για να ικανοποιηθούν όλα τα αιτήματα των μεταναστών και των προσφύγων.

“Μπορούμε να καθορίσουμε το αύριο”

Δώσαμε ακόμα μια μάχη κάτω από δύσκολες συνθήκες και ας μου επιτραπεί να το πω ότι την δώσαμε νικηφόρα. Καταφέραμε σε συνθήκες πόλωσης, όπου η αριστερή σάρωση κύρια πήγε προς στον ΣΥΡΙΖΑ, να διπλασιάσουμε τις δυνάμεις μας από τις τελευταίες βουλευτικές εκλογές του Ιουνίου του 2012.

Είναι δίκαιο το παράπονο που ακούστηκε ότι είναι κρίμα πραγματικά η ΑΝΤΑΡΣΥΑ να μην έχει μεγαλύτερο αποτέλεσμα σε αυτές τις εκλογές. Ξέρουμε όμως πάρα πολύ καλά ότι η πραγματική δύναμη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι πολύ μεγαλύτερη στους κοινωνικούς χώρους. Η απήχησή της είναι μεγαλύτερη από ποτέ και έχει πλέον κατακτήσει αναγνωρισιμότητα στο πανελλήνιο. Και προεκλογικά έγινε σημείο αναφοράς, του ίδιου του Σαμαρά σαν εφιάλης και του Τσίπρα σαν δέλεαρ στον κόσμο για να ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ «που θα συνεργαστεί με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

Αυτήν την εικόνα πρέπει να κρατήσουμε, γιατί οι μάχες που έρχονται από εδώ και πέρα είναι πολύ πιο σημαντικές και μπορούν να είναι νικηφόρες. Συμπληρωματικά με την εκτίμηση της εισήγησης, θα ήθελα να προσθέσω τα εξής: Οι υπουργοί του ΣΥΡΙΖΑ από τις εξαγγελίες των τριών πρώτων ημερών δείχνουν ότι νοιώθουν υπόλογοι απέναντι σε όλα αυτά τα κινήματα -στα οποία έχουμε συμβάλει και εμείς πάρα πολύ καθοριστικά και δεν τα χαρίζουμε ούτε στον ΣΥΡΙΖΑ, ούτε σε κανένα άλλο. Νοιώθουν υπόλογοι απέναντι στον αγώνα των διαθέσιμων, των σχολικών φυλάκων, των εργαζόμενων της ΕΡΤ και στον αγώνα όλων των υπόλοιπων κλάδων, και εξαγγέλλουν αυτά που εξαγγέλλουν.

Χρέος

Το κρίσιμο ζήτημα που θα αναδειχτεί σε σχέση με όλα αυτά το αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα είναι το πώς θα φερθεί ο ΣΥΡΙΖΑ απέναντι στο χρέος. Και θυμίζω και πάλι ότι δεν έχει παρά τρεις δυνατότητες: Η μια είναι να μπει σε «πρόγραμμα», όπως λέει ο Ντράγκι, άρα ένα νέο μνημόνιο, η δεύτερη να ψάξει στις «αγορές» να βρει λεφτά αλλά να πληρώσει με πολλαπλάσιο επιτόκιο και η τρίτη είναι να πειράξει τις καταθέσεις. Προφανώς προσανατολίζεται προς την πρώτη, αλλά δεν είναι εφικτό στα πλαίσια του προσανατολισμού αυτού να μπορέσει να ανταποκριθεί στις εξαγγελίες που κάνει σήμερα.

Αυτό που έχει σημασία δεν είναι ούτε η καταγγελία ούτε η αγωνία για να δικαιωθούμε και να πούμε εμείς σας τα λέγαμε. Είναι η από τα κάτω κίνηση της κοινωνίας για να μπορέσει τώρα που ακόμα είναι συσπειρωμένη και που πραγματικά νοιώθει την υπεροχή της νίκης, να κάνει αυτή τη νίκη πράξη. Γι' αυτό έχει σημασία να ζυμωθεί από τα κάτω το αίτημα της διαγραφής του χρέους, η εξοδος από την ΕΕ και το ευρώ, η κρατικοποίηση των τραπεζών, ο εργατικός έλεγχος, η αποκατάσταση των δημοκρατικών δικαιωμάτων, τα δικαιώματα για τους πρόσφυγες και αυτά όλα να αρχίζουν να δημιουργούν ένα ρεύμα.

Ένα σημείο ακόμα, για το ζήτημα του Προέδρου της Δημοκρατίας που έρχεται. Στην παρούσα φάση μπορεί να εκλεγεί και με σχετική πλειοψηφία, ούτε καν με 151. Ποια δύναμη επιβάλλει στον ΣΥΡΙΖΑ να συζητάει προτάσεις για Καραμανλή και Αβραμόπουλο, προτάσεις που δεν τολμούσε καν να θίξει προεκλογικά; Πως είναι δυνατόν να μείνει αναπάντητο αυτό το πράγμα;

Όλα αυτά είναι ζητήματα που πρέπει να σημάνουν ενεργοποίηση του δικού μας χώρου, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο για επανάπαυση. Αυτά που διαδραματίζονται σήμερα είναι απολύτως σημαντικά και μας καλούν να παρέμβουμε. Μπορούμε να καθορίσουμε το αύριο, μπορούμε να νικήσουμε.

Βασικά σημεία από την τοποθέτηση του Κώστα Παπαδάκη, στην εκδήλωση στην ΑΣΟΕΕ στις 28/1/2015

Η 27 Γενάρη έχει καθιερωθεί από τον ΟΗΕ ως Μέρα Μνήμης των Θυμάτων του Ολοκαυτώματος. Εκείνη τη μέρα, το 1945, ο ρώσικος στρατός έμπαινε στο Άουσβιτς, στη νότια Πολωνία. Το Άουσβιτς έχει γίνει συνώνυμο της ναζιστικής θηριωδίας και του Ολοκαυτώματος. Ήταν ένα στρατόπεδο θανάτου, ένα στρατόπεδο εξόντωσης. Εκεί δολοφονήθηκαν 1.5 εκατομμύριο άνθρωποι από την άνοιξη του 1942 μέχρι τα τέλη του 1944.

Όταν έφτασαν εκεί οι ρώσικες μεραρχίες, βρήκαν λίγες χιλιάδες σκελετωμένους κρατούμενους και περίπου 600 πτώματα που δεν είχαν προλάβει να εξαφανίσουν οι ναζί δεσμώτες. Λίγες μέρες πριν τα Ες-Ες είχαν ανατινάξει τα κρεματόρια που έκαιγαν τους νεκρούς και είχαν εκκενώσει τους εναπομείναντες κρατούμενους – με μια εφιαλτική πορεία που κόστισε χιλιάδες ζωές. Οι «τυχεροί» που έφτασαν στο στρατόπεδο **Μπέλτζεν-Μπέλτζεκ** θα απελευθερώνονταν από τον αμερικάνικο στρατό τον Απρίλη.

Οι Ρώσοι στρατιώτες που μπήκαν στο Άουσβιτς ανακάλυψαν, επίσης, προσεκτικά αποθηκευμένα και ταξινομημένα, 370.000 ανδρικά κοστούμια, 837.000 γυναικεία φορέματα, 44.000 ζευγάρια παπούτσια, τεχνητά μέλη, οδοντόβουρτσες και 8 τόνους ανθρώπινων μαλλιών που όπως υπολογίστηκε προέρχονταν από 140.000 γυναίκες. Τα ανθρώπινα μαλλιά χρησιμοποιούνταν σαν πρώτη ύλη σε μια σειρά επιχειρήσεις που είχαν αναλάβει παραγγελίες για τον γερμανικό στρατό.

Το **Άουσβιτς** ήταν το πιο γνωστό στρατόπεδο (ένα συγκρότημα στρατοπέδων όπως θα δούμε παρακάτω) αλλά δεν ήταν το μόνο. Τρία άλλα στρατόπεδα χτίστηκαν ειδικά για το σκοπό της εξόντωσης των Εβραίων, στα πλαίσια της λεγόμενης «**Επιχείρησης Ράινχαρντ**»: η **Τρεμπλίνα**, το **Μπέλτζεκ** και το **Σόμπιμπορ**. Εκεί εξοντώθηκαν 1,7 εκατομμύρια Εβραίοι. Το **Κέλλμνο** ξεκίνησε ως κέντρο καταναγκαστικής εργασίας για Πολωνούς («υπανθρώπους» κατά τους ναζί) αλλά σύντομα, το 1942, επιστρατεύτηκε για τις ανάγκες της εξόντωσης. Το ίδιο και το **Μαϊντάνεκ**, το πρώτο στρατόπεδο που έπεσε, σχεδόν άθικτο, στα χέρια του προελαύνοντος ρώσικου στρατού το καλοκαίρι του 1944.

Τελική Λύση

Στις 20 Γενάρη του 1942 ο **Ράινχαρντ Χάυντριχ**, επικεφαλής της Γενικής Διεύθυνσης Ασφαλείας του Ράιχ (no2 στην ιεραρχία του τρόμου μετά τον **Χίμλερ**, αρχηγό των SS) προήδρευσε σε μια ολιγομελή σύσκεψη που έγινε σε μια βίλα στο ειδυλλιακό προάστιο Βάντζε του Βερολίνου. Θέμα της σύσκεψης, ο συντονισμός της πολυδαίδαλης γραφειοκρατίας του κράτους και του ναζιστικού κόμματος για την ολοκλήρωση της «Τελικής Λύσης του Εβραϊκού Ζητήματος». Στην γραφειοκρατική γλώσσα των ναζί, η «τελική λύση» ήταν ευφημισμός για την εξόντωση.

Όμως, το Ολοκαύτωμα είχε ξεκινήσει ήδη από το καλοκαίρι του 1941. Το καλοκαίρι του 1941 τα γερμανικά στρατεύματα εισέβαλαν στην ΕΣΣΔ και μέσα σε λίγες βδομάδες είχαν προωθηθεί πάνω από 500 χιλιόμετρα. Οι ναζί φιλοδοξούσαν για χρόνια να κάνουν την Γερμανία Judenfrei, «καθαρή από Εβραίους». Και ξαφνικά, βρέθηκαν να κυβερνάνε περιοχές με τους μεγαλύτερους εβραϊκούς πληθυσμούς της Ευρώπης.

Πίσω από τον προελαύνοντα γερμανικό

Ολοκαύτωμα ΠΟΤΕ ΞΑΝΑ!

στρατό και σε συντονισμό μαζί του, ακολουθούσαν οι ειδικές «Ομάδες Δράσης» των SS (Einsatzgruppen) που σκοπός τους ήταν σύμφωνα με τα λόγια του **Μπαχ-Ζαλέφσκι**, ενός ανώτερου αξιωματούχου των SS, «ο αφανισμός των Εβραίων, των Τσιγγάνων και των πολιτικών κομισάρων».

Μαζική εξόντωση

Οι «Ομάδες Δράσης» ρίχτηκαν σε ένα όργιο δολοφονιών με όλα τα μέσα που είχαν στη διάθεσή τους. Τον Σεπτέμβρη του 1941 ο γερμανικός στρατός κατέλαβε το Κίεβο. Μια από τις πρώτες ενέργειές τους ήταν η μαζική εξόντωση των Εβραίων της πόλης: μέσα σε λιγότερο από δυο μέρες περίπου 34.000 Εβραίοι εκτελέστηκαν στη χαράδρα του Μπάμπι Γιάρ λίγο έξω από την πόλη.

Εκατοντάδες χιλιάδες Εβραίοι εξοντώθηκαν με αυτό τον τρόπο στους πρώτους μήνες της εισβολής. Όμως, σύντομα, έγινε φανερό ότι αυτές οι μέθοδοι ήταν αργές και, όσο γκροτέσκο και αν ακούγεται, προκαλούσαν έντονη ψυχολογική πίεση στους εκτελεστές. Έτσι επιστρατεύτηκαν οι «επιστημονικές», «βιομηχανικές» μέθοδοι εξόντωσης, που έμοιαζαν πιο «απρόσωπες».

Η τεχνολογία υπήρχε. Ήταν το προσωπικό και ο μηχανισμός της επιχείρησης T4. Οι ναζί είχαν εξοντώσει δεκάδες χιλιάδες «περίσσια στόματα», ανθρώπους με ειδικές ανάγκες, από τον Σεπτέμβρη του 1939. Μια μέθοδος ήταν η μαζική δολοφονία ασθενών σε ψυχιατρικά νοσοκομεία με δηλητηριώδη αέρια (όπως αναθυμιάσεις από κινητήρες αυτοκινήτων).

Τον Δεκέμβρη του 1941 η Ιαπωνία εξαπέλυσε την αιφνιδιαστική της επίθεση στο αμερικάνικο ναύσταθμο του **Περλ Χάρμπορ** στη Χαβάη. Ο Χίτλερ κήρυξε αμέσως τον πόλεμο στις

ΗΠΑ. Ήξερε ότι ο χρόνος κυλά εις βάρος της πολεμικής προσπάθειας της ναζιστικής Γερμανίας. Όπως είχε κάνει και στο παρελθόν, αποφάσισε να τα παίξει όλα για όλα.

Η εισβολή στην ΕΣΣΔ και η εμπόλεμη κατάσταση με τις ΗΠΑ ήταν γιγάντια βήματα στη «ριζοσπαστικοποίηση» του ναζιστικού καθεστώτος. Στη διεστραμμένη λογική του Χίτλερ και των ναζί, οι «Εβραίοι» κινούσαν τα νήματα όλου του κόσμου. Για να κερδίσουν τον πόλεμο, έπρεπε να εξοντώσουν τους Εβραίους. Κι όταν ο πόλεμος δεν πήγαινε καλά, η εξόντωση των Εβραίων γινόταν πιο επιτακτική. Στα τέλη του 1944 οι ναζί αφιέρωσαν πολύτιμους πόρους για να οδηγήσουν τους 400.000 Εβραίους της Ουγγαρίας στο Άουσβιτς –την ίδια ώρα που ο ρώσικος στρατός είχε μπει στην Ουγγαρία.

Ο ιστορικός **Ρίτσαρντ Έβανς** παρουσιάζει τους εξής ανατριχιαστικούς αριθμούς:

«Συνολικά στη διάρκεια του πολέμου περίπου 3 εκατομμύρια Εβραίοι εξοντώθηκαν στα στρατόπεδα θανάτου, 700.000 εξοντώθηκαν σε φορτηγά αερίων, και 1,3 εκατομμύριο εκτελέστηκαν από τις Ομάδες Δράσης των Ες-Ες, μονάδες της αστυνομίας και συμμαχικές δυνάμεις ή βοηθητικές πολιτοφυλακές. Περίπου ένα εκατομμύριο Εβραίοι πέθαναν από πείνα, ασθένειες ή την κτηνωδία των Ες-Ες και τις εκτελέσεις σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και ιδίως στα γκέτο που είχε δημιουργήσει το Τρίτο Ράιχ στα κατεχόμενα εδάφη». (Richard J. Evans Το Τρίτο Ράιχ Στον Πόλεμο, εκδόσεις Αλεξάνδρεια).

Ο αντισημιτισμός είχε ιστορία αιώνων στην Ευρώπη, το ίδιο οι διακρίσεις και οι διωγμοί ενάντια στους Εβραίους, ιδιαίτερα στην ανατολική Ευρώπη και στα εδάφη της παλιάς Τσα-

ρικής Αυτοκρατορίας. Όμως, ο αντισημιτισμός των ναζί διέφερε. Γι' αυτούς οι «εβραίοι» ήταν κυριολεκτικά ένα μικρόβιο που μεταφέρεται στο αίμα και έπρεπε να εκδιωχθεί για να ζήσει η «γερμανική φυλή».

Είναι αλήθεια ότι οι γενοκτονικές προθέσεις των ναζί δεν αφορούσαν μόνο τους Εβραίους. Το «Σχέδιο Πείνα» που κατάρτισαν οι ναζί γραφειοκράτες και η διοίκηση της Βέρμαχτ την παραμονή της εισβολής στην ΕΣΣΔ, πρόβλεπε ότι δεκάδες εκατομμύρια «υπάνθρωποι» θα πέθαναν από την πείνα για να τραφεί ο γερμανικός στρατός. Το «Γενικό Σχέδιο Ανατολή» των Ες-Ες πρόβλεπε την εκδίωξη δεκάδων εκατομμυρίων (και το θάνατό τους) πέρα από τα Ουράλια, για να ανοίξει ο «ζωτικός χώρος» για τον εποικισμό της «Ανατολής».

Όμως, αυτό που κάνει το Ολοκαύτωμα τόσο ξεχωριστό και δύσκολο εξηγήσιμο είναι η προσπάθεια να εξοντωθεί βιολογικά και ο τελευταίος Εβραίος ως προϋπόθεση κάθε άλλου σχεδίου. Πεντέμιση με έξι εκατομμύρια άνθρωποι εξοντώθηκαν μόνο και μόνο γιατί ήταν Εβραίοι. Όμως, η μοναδικότητα του Ολοκαυτώματος δεν απαλλάσσει τον καπιταλισμό από την συνενοχή σε αυτό το έγκλημα.

Συνενοχή

Συνενοχή καταρχήν κυριολεκτική και άμεση. Το Άουσβιτς δεν ήταν μόνο στρατόπεδο θανάτου, αλλά και στρατόπεδο καταναγκαστικής εργασίας σκλάβων που τα Ες-Ες «μίσθωναν» στις ναυαρχίδες του γερμανικού κεφαλαίου.

Το **Άουσβιτς III ή Μόνοβιτς**, ήταν το στρατόπεδο που χτίστηκε για να προσφέρει σκλάβους-εργάτες στην IG Farben, τη μεγαλύτερη γερμανική επιχείρηση, με σκοπό την κατασκευή ενός εργοστασίου παραγωγής συνθετικών ελαστικών. Τα Ες-Ες χρέωναν την IG Farben τρία μάρκα την ώρα για κάθε ανειδίκευτο «εργάτη», τέσσερα για τους ειδικευμένους και ενάμιση για τα παιδιά. Η Siemens και η Krupp είχαν τα δικά τους «παρτημάτα».

Αλλά η σχέση είναι πιο βαθιά. Οι ναζί γεννήθηκαν και διαμορφώθηκαν ως κίνημα μέσα στο πλαίσιο της «δεκαετίας αντεπαναστατικών προσπαθειών» της γερμανικής άρχουσας τάξης μετά την επανάσταση του 1918, όπως έχει επισημάνει ο **Τρότσκι**. Δεν πήραν την εξουσία ούτε με εκλογές ούτε με «επανάσταση». Τους την έδωσαν οι ηγετικοί κύκλοι της άρχουσας τάξης το 1933.

Η σχέση των ναζί με το γερμανικό κεφάλαιο μοιάζει με τη σχέση ενός καπιταλιστή που προσλαμβάνει ένα μαφιόζο για να επιβάλλει την «πειθαρχία». Κάποια στιγμή ο καπιταλιστής ανακαλύπτει ότι μπορεί να κολυμπάει ακόμα στο χρυσάφι, αλλά ο μαφιόζος έχει πάρει τη διοίκηση της επιχείρησης.

Το γερμανικό κεφάλαιο δεν χρειαζόταν το Ολοκαύτωμα. Χρειαζόταν, όμως τους ναζί. Και γι' αυτό ανέχτηκε το Ολοκαύτωμα, βγάζοντας και μερικά κέρδη από αυτό.

Εβδομήντα χρόνια μετά, το σύνθημα «Ποτέ Ξανά!» δεν είναι σχήμα λόγου κατάλληλο για επετείους. Οι φασίστες και η ρατσιστική ακροδεξιά σηκώνουν κεφάλι στην Ευρώπη. Και θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε τί πραγματικά είναι. Η Μαρίν Λεπέν πήρε μάλιστα πρόσκληση να μιλήσει στην Οξφόρδη στην επέτειο του Ολοκαυτώματος. Εμείς δεν ξεχνάμε το Ολοκαύτωμα, τη ναζιστική φρίκη και δεν δίνουμε συγχωροχάρτι στο σύστημα που τα γέννησε.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Αντόνιο Γκράμσι

Μερικές φορές αυτά που γράφουν ή λένε για σένα οι ταξικοί αντίπαλοί σου, αποδεικνύουν την αξία σου. Στη δίκη του Αντόνιο Γκράμσι ο φασίστας εισαγγελέας ανακοινώνοντας την φυλάκισή του δήλωσε: «πρέπει να εμποδίσουμε αυτόν τον εγκέφαλο να λειτουργεί για 20 χρόνια».

Το βιβλίο των Κρις Μπάμπερι και Κρις Χάρμαν για τον Ιταλό επαναστάτη δίνει μια περιεκτική σύνοψη της δράσης του, ενώ ταυτόχρονα αποτελεί την καλύτερη ευκαιρία για να προσεγγίσει κανείς πρώτη φορά τις ιδέες του.

Ο Αντόνιο Γκράμσι γεννήθηκε το 1891 στην Σαρδηνία και σίγουρα επηρεάστηκε βαθιά από την καταγωγή του σε πολλά επίπεδα. Η Ιταλία είχε ενοποιηθεί 30 χρόνια πριν την γέννησή του και ο Νότος της χώρας ήταν ο μεγάλος χαμένος της υπόθεσης καθώς επικρατούσε φτώχεια και αγραμματοσύνη, όπως και απέχθεια για τον πλούσιο Βορρά.

Ο Γκράμσι ήταν τυχερός αφού κέρδισε μια υποτροφία για σπουδές στο Τορίνο. Έφτασε στην πόλη το 1911 κουβαλώντας το μίσος γενικά για τον Βορρά, εκεί όμως έμελλε να αλλάξει γνώμη. Το Τορίνο, μια ταχύτατα τότε εκβιομηχανιζόμενη πόλη, είχε μία από τις πιο μαχητικές εργατικές τάξεις στον κόσμο. Το συγκρότημα εργοστασίων της FIAT δέσποζε και το 20% των 400 χιλιάδων κατοίκων ήταν βιομηχανικοί εργάτες.

Το 1911 και το 1912 οι μεταλλεργάτες του Τορίνο απέργησαν για 75 και 93 μέρες αντίστοιχα και για πρώτη φορά συγκροτήθηκαν οι «εσωτερικές επιτροπές» στα εργοστάσια, για την καλύτερη οργάνωση των εργατών.

Στην κεντρική πολιτική σκηνή, το Σοσιαλιστικό Κόμμα (PSI) στήριζε τον Τζιοβάνι Τζιολιτί, έναν πολιτικό που ακροβατούσε ανάμεσα σε αντίπαλα συμφέροντα, αλλά είχε κατορθώσει να είναι ο πρωθυπουργός δύο συνασπισμών κομμάτων στις δυο πρώτες δεκαετίες του εικοστού αιώνα.

Όταν όμως ο Τζιολιτί ξεκίνησε πόλεμο για να κάνει αποικία της Ιταλίας τη σημερινή Λιβύη, στο εσωτερικό του κόμματος ξέσπασαν αντιδράσεις. Ο Γκράμσι ένωθε συμπάθεια για κάθε εξέγερση των αποικιών ενάντια στις ευρωπαϊκές δυνάμεις και θεωρούσε το «ζήτημα του Νότου» πολύ σημαντικό. Οργανώθηκε στο PSI το 1913.

Ήδη, είχαν διαμορφωθεί δύο πτέρυγες. Η μία διακήρυττε το «μáξιμουμ» πρόγραμμα και μιλούσε για την επανάσταση, ενώ η άλλη μιλούσε για το «μίνιμουμ» πρόγραμμα, τις μεταρρυθμίσεις που μπορούσαν να γίνουν άμεσα. Δεν υπήρχε καμιά προσπάθεια να γεφυρωθούν οι μάχες του σήμερα με την στρατηγική της επανάστασης.

Ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν καθοριστικός για την εξέλιξη των πραγμάτων σε όλο τον κόσμο. Για την Ιταλία ήταν μια μεγάλη δοκιμασία. Αρχικά, ήταν ουδέτερη, αλλά στη συνέχεια μπήκε στον πόλεμο με αποτέλεσμα η οργή απέναντι στην άρχουσα τάξη να θυμίζει την Ρωσία. Η Οκτωβριανή Επανάσταση προκάλεσε ντόμινο επαναστάσεων σε πολλές χώρες. Η Ιταλία θα γνώριζε την «κόκκινη διετία» με τις καταλήψεις εργοστασίων, το 1919 και το 1920.

Ο Γκράμσι και η ομάδα του γύρω από το περιοδικό **Ordine Nuovo** (Νέα Τάξη) έγιναν η ψυχή των εργοστασιακών συμβουλίων που ξεπήδη-

σαν σε κάθε εργοστάσιο. Ο ίδιος γράφει «οι εργάτες αγάπησαν το L' Ordine Nuovo (αυτό μπορούμε να το δηλώσουμε με εσωτερική ικανοποίηση) και γιατί το αγάπησαν; Γιατί στα άρθρα του ανακάλυπταν ξανά ένα κομμάτι, το καλύτερο, των ίδιων».

Εργοστασιακά συμβούλια

Το κίνημα των εργοστασιακών συμβουλίων δεν κατάφερε να αναπτυχθεί έξω από το Τορίνο, όπως και η ομάδα του Γκράμσι. Αυτό που έλειπε ήταν ένα επαναστατικό Κομμουνιστικό Κόμμα που θα οδηγούσε την εργατική τάξη προς την επανάσταση.

Η ήττα της «κόκκινης διετίας» έδωσε τη δυνατότητα στους φασίστες του Μουσολίνι να αναπτυχθούν.

Εν τω μεταξύ, η αριστερή πτέρυγα του PSI έφυγε από το κόμμα για να φτιάξει το Κομμουνιστικό Κόμμα με ηγέτη τον **Αμαντέο Μπορντίγκα**. Όμως, από την πρώτη στιγμή το κόμμα βρέθηκε απομονωμένο εξαιτίας της σεχταριστικής ηγεσίας του. Υποτίμησε τον κίνδυνο του φασισμού, δεν στήριξε το κίνημα των **Arditi del Popolo** που επιχειρήσαν να σταματήσουν τους φασίστες και το 1922 ο Μουσολίνι πήρε την εξουσία.

Ο Γκράμσι διαφωνούσε με τις επιλογές της ηγεσίας Μπορντίγκα. Δεν έθεσε όμως ανοιχτά την διαφωνία του επιλέγοντας να δουλέψει για την Τρίτη Διεθνή στη Μόσχα ως αντιπρόσωπος του Ιταλικού ΚΚ.

Αργότερα επέστρεψε στην Ιταλία για να κερδίσει το κόμμα μακριά από την σεχταριστική πολιτική. Από το 1924 έως το 1926 καταφέρνει να

επανεξοπλίζει το κόμμα ιδεολογικά και να το μετατρέψει σε μια μαζική δύναμη. Το 1926 γράφει τις «Θέσεις της Λυών» για το συνέδριο του κόμματος που έγινε στην πόλη της Γαλλίας εξαιτίας του καθεστώτος Μουσολίνι στην Ιταλία. Είναι το πιο ώριμο κείμενο του Γκράμσι, ένα πραγματικό μανιφέστο για την ανάγκη του επαναστατικού κόμματος (κυκλοφορεί στα ελληνικά η έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου).

Παρόλο που το καθεστώς γνώρισε μια πρόσκαιρη κρίση μετά τη δολοφονία ενός ρεφορμιστή πολιτικού (του Ματεότι), το κίνημα δεν κατάφερε να το ανατρέψει με αποτέλεσμα ο Μουσολίνι να πάρει ανάσα, να ανασυνταχτεί και να επιβάλλει την φασιστική δικτατορία του.

Από τις πρώτες του κινήσεις ήταν να συλλάβει τον Γκράμσι, να τον φυλακίσει αποκόβοντάς τον από το κόμμα του και την εργατική τάξη με αποτέλεσμα να πεθάνει το 1937 μετά την ολοκληρωτική κατάρρευση της -έτσι κι αλλιώς αδύναμης- υγείας του.

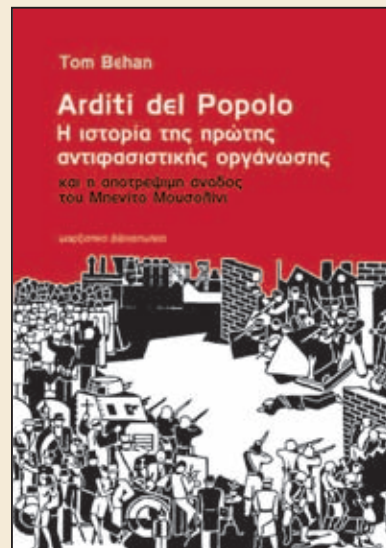
Ο Γκράμσι ακόμα και στη φυλακή δεν σταμάτησε να γράφει. Από το 1929 μέχρι το 1935 γράφει τα «**Τετράδια της Φυλακής**», κείμενα που περνούσαν από λογοκρισία και στα οποία δεν έπρεπε να χρησιμοποιεί μαρξιστικούς όρους. Ταυτόχρονα, δεν είχε στην διάθεση του κανένα από τα κλασσικά κείμενα του Μαρξισμού, αλλά χρειαζόταν να τα ανακαλεί από μνήμης.

Παρόλες τις τεράστιες δυσκολίες, ο Γκράμσι δεν έχασε ποτέ από τα μάτια του τον στρατηγικό στόχο της αλλαγής της κοινωνίας μέσα από την σοσιαλιστική επανάσταση. Είναι ο επαναστάτης που ασχολήθηκε όσο κανείς άλλος με το ζήτημα πως θα γίνει η επανάσταση στη Δύση πατώντας πάνω στην εμπειρία της νικηφόρας Ρώσικης Επανάστασης. Η τοποθέτησή του για την φύση του κράτους στις αναπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες είναι πολύτιμη και η ανάλυσή του για την «αντιφατική συνείδηση» που υπάρχει στα μυαλά των εργατών και πως μπορούν να κερδηθούν στις επαναστατικές ιδέες με την παρέμβαση του επαναστατικού κόμματος, είναι μοναδική.

Το δεύτερο κομμάτι του βιβλίου που είναι γραμμένο από τον Κρις Χάρμαν απαντάει σε όλες τις διαστρεβλώσεις που έχουν υποστεί οι ιδέες του Γκράμσι είτε από τον σταλινισμό είτε από τον ευρωκομμουνισμό. Είναι ένα πολύτιμο κείμενο καθώς, χωρίς να ωραιοποιεί τα λάθη του Γκράμσι, αποδεικνύει ότι ποτέ δεν στήριξε ούτε τη σταλινική αντεπανάσταση, ούτε άλλαξε την άποψή του για την ανάγκη της εργατικής επανάστασης.

Νεκτάριος Δαργάκης

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

επισκεφτείτε το ανανεωμένο site του Μ.Β.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Οι μεταλλεργάτες ενάντια σε εργοδοσία - Ερντογάν

Με την επίκληση του νόμου "6356" που δίνει στην κυβέρνηση το δικαίωμα να "αναστείλει υποχρεωτικά" μέχρι και για 60 ημέρες την πραγματοποίηση μιας "νόμιμης απεργίας" όταν απειλεί να θέσει σε κίνδυνο τη δημόσια υγεία ή την εθνική ασφάλεια ο Ταγίπ Ερντογάν, ο πρωθυπουργός της Τουρκίας, απαγόρευσε, ουσιαστικά, την απεργία που είχε εξαγγείλει στα τέλη Γενάρη η ομοσπονδία των εργατών μετάλλου Birlisik Metal-Is.

Ένα από τα βασικά αιτήματα των μεταλλεργατών είναι η βελτίωση των άθλιων συνθηκών δουλειάς -που έχουν σαν αποτέλεσμα εκατοντάδες εργατικά ατυχήματα κάθε χρόνο. Η έννοια της "δημόσιας υγείας", προφανώς, δεν περιλαμβάνει τους εργάτες.

Οι εργοδότες έκαναν τις προηγούμενες μέρες ότι περνούσε από το χέρι τους για να σταματήσουν την απεργία: έστησαν κάλπες στα γραφεία των επιχειρήσεων και εκβίασαν τους υπαλλήλους να ψηφίσουν ενάντια στο συνδικάτο - χωρίς όμως αποτέλεσμα.

Πάνω από 15.000 μεταλλεργάτες από 40 σχεδόν εργοστάσια επρόκειτο να πάρουν συνολικά μέρος στην απεργία που είχε κηρύξει η Birlisik Metal-Is. Η κινητοποίηση ξεκίνησε στις 29 Γενάρη με τη συμμετοχή 19 εργοστασίων και θα κλιμακωνόταν είκοσι μέρες αργότερα με την κήρυξη απεργίας και στα υπόλοιπα. Στις

30 Γενάρη ο Ερντογάν υπέγραψε την απόφαση της "αναστολής".

Η απεργία ξέσπασε μετά την κατάρρευση των διαπραγματεύσεων ανάμεσα στην ομοσπονδία των μεταλλεργατών και την ένωση των εργοδοτών (MESS). Οι εργοδότες απαιτούσαν την υπογραφή μια νέας τριετούς συλλογικής σύμβασης χωρίς καμιά, ουσιαστικά, αύξηση στα μεροκάματα πείνας και καμιά βελ-

τίωση στις απαράδεκτα επικίνδυνες συνθήκες εργασίας.

Η άρχουσα τάξη και η κυβέρνηση της Τουρκίας έχουν χρησιμοποιήσει πολλές φορές το νόμο "6356" για να "σκοτώσουν", μέσα από την αναγκαστική αναβολή, απεργιακές κινητοποιήσεις. Πέρσι έκλεισαν με την ίδια δικαιολογία δυο μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις, την μία στον κλάδο του γυαλιού και την άλλη στα

ορυχεία.

Η "αναβολή" διαφέρει ελάχιστα μόνο από την "πολιτική επιστράτευση" που ισχύει εδώ στην Ελλάδα: θεωρητικά ο νόμος, παράλληλα με την αναβολή υποχρεώνει τα δύο μέρη να καθίσουν και πάλι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Αν δεν καταφέρουν να έρθουν σε συμφωνία μέσα σε αυτές τις 60 ημέρες η υπόθεση πηγαίνει στο Ανώτατο Συμβού-

λιο Διαιτησίας. Δεν χρειάζεται και μεγάλη φαντασία για να καταλάβει κανείς με ποιον είναι αυτό το "Ανώτατο Συμβούλιο": με την ίδια ακριβώς πλευρά που είναι και όλοι αυτοί οι δικαστές εδώ στην Ελλάδα που βγάζουν τη μια μετά την άλλη τις απεργίες "παράνομες και καταχρηστικές".

Σ. Κ.

Ο Νίκος Κοτζιάς συγκέντρωσε τα φώτα της διεθνούς δημοσιότητας ως ο νέος Υπουργός Εξωτερικών της κυβέρνησης Τσίπρα. Η (αρχική) αντίρρηση που εξέφρασε στο ψήφισμα της ΕΕ για τις κυρώσεις στη Ρωσία σε σχέση με το Ουκρανικό ζήτημα προκάλεσε συζητήσεις για το προς τα πού θα κινηθούν οι διεθνείς συμμαχίες του ελληνικού κράτους μετά την κυβερνητική αλλαγή.

Ο Κοτζιάς ήταν παλιό στέλεχος του ΚΚΕ και μάλιστα στην ιδεολογική επιτροπή του κόμματος τη δεκαετία του '80. Διαφώνησε με τη συγκυβέρνηση Τζανετάκη το 1989 και αποχώρησε προς τα αριστερά (μαζί δηλαδή με τον κόσμο που συγκρότησε το Νέο Αριστερό Ρεύμα). Αλλά στη συνέχεια μετακινήθηκε προς τα δεξιά: εργάστηκε ως αξιωματούχος του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών και στη συνέχεια ως σύμβουλος του Γιώργου Παπανδρέου. Μετά την ψήφιση του πρώτου Μνημονίου απομακρύνθηκε από το περιβάλλον ΓΑΠ, κάνοντας και κάποιες κολακευτικές δηλώσεις για τον "αντιμνημονιακό" πρόεδρο της ΝΔ, Αντώνη Σαμαρά.

Τα τελευταία χρόνια προσκολλήθηκε στο περιβάλλον του Αλέξη Τσίπρα, ως σύμβουλος σε θέματα εξωτερικής πολιτικής (είναι ο ιδρυτής της κίνησης "Πράττω"), παίρνοντας έτσι το χαρτοφυλάκιο του Υπουργείου Εξωτερικών. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο υφυπουργός Εθνικής Άμυνας στρατηγός Νίκος Τόσκας

Ο Νίκος Κοτζιάς και η πατριωτική αριστερά

ανήκει και αυτός στην κίνηση του Κοτζιά.

Ο Κοτζιάς είναι εκφραστής μιας "πατριωτικής πολιτικής" στις διεθνείς σχέσεις. Μάλιστα, έχει κάνει πολλές δημόσιες παρεμβάσεις (με βιβλία και συνεντεύξεις), καλώντας την Αριστερά να αγκαλιάσει τον πατριωτισμό. Όπως λέει στο βιβλίο του "Πατριωτισμός και Αριστερά": "Πουθενά στην εποχή του καπιταλισμού δεν υπήρξε προοδευτικό κίνημα που κατέκτησε νίκη κομβική χωρίς πατριωτικά αισθήματα και πολύ λιγότερο με την αντιπαράθεση του κοινωνικού και του πατριωτικού". Για κάποιον που του έχει δοθεί ακόμα και το παρατσούκλι "Λένιν" εξαιτίας του πολιτικού του παρελθόντος, είναι εντυπωσιακό που ο Κοτζιάς ξεχνάει τη "λεπτομέρεια" της ρώσικης επανάστασης: του σημαντικότερου δηλαδή κινήματος του 20ού αιώνα το οποίο νίκησε σε αντιπαράθεση με την "πατριωτική Αριστερά" που καλούσε σε "υπεράσπιση της πατρίδας".

Τι σημαίνει όμως "πατριωτική εξωτερική πολιτική" για τον Κοτζιά; Στα σύντομα: μια "πολυδιάστατη" εξωτερική πολιτική, που αποδέχεται το δυτικό πλαίσιο (το "ανήκομεν εις τη Δύση", δηλαδή στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ), αλλά με μεγαλύτερη ευελιξία απέναντι στις υπόλοιπες περιφερειακές δυνάμεις, πάντοτε

με στόχο τα εθνικά συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού. Αυτό σημαίνει πιο ισορροπημένες παρεμβάσεις στις εξελισσόμενες κρίσεις, για παράδειγμα αποστασιοποίηση από τις ψυχροπολεμικές κραυγές κατά της Ρωσίας ή τα καλέσματα βομβαρδισμού της Συρίας, προκειμένου η ελληνική διπλωματία να αναβαθμιστεί σε ρόλο διαμεσολαβητή αντί κομπάρσου.

Αντιπαράθεση με την Τουρκία

Μήπως σχετίζεται αυτή η στρατηγική με τη φιλειρηνική εξωτερική πολιτική που πάντοτε ευαγγελιζόταν η Αριστερά στις διακηρύξεις της; Όχι, είναι η απάντηση. Η αναβάθμιση της ελληνικής διπλωματίας έχει σαν κύριο στόχο την αντιπαράθεση με την Τουρκία.

Όλα τα κείμενα και οι παρεμβάσεις του Κοτζιά στοχεύουν στην περικύκλωση της Τουρκίας, γι' αυτό και ονοματίζονται συγκεκριμένα ως σύμμαχοι το Ισραήλ και η Αίγυπτος. Όπως εξάλλου αναφέρει και η Καθημερινή: "Δεν διαφαίνεται πρόθεση ανατροπής συγκεκριμένων επιλογών που έγιναν τα τελευταία χρόνια, όπως η ενίσχυση των σχέσεων και της συνεργασίας με το Ισραήλ, καθώς και η νέα κυβέρνηση δείχνει να συμμερίζεται τη θέση ότι η συνεργασία αυτή μπορεί να

λειτουργήσει σταθεροποιητικά στην ευρύτερη περιοχή, η οποία απειλείται διαρκώς από αποσταθεροποίηση" ("Το παρασκήνιο της δήλωσης για Ρωσία", Δώρα Αντωνίου, 01/02/2015).

Η "πολυδιάστατη" εξωτερική πολιτική θυμίζει τόσο έντονα τις διακηρύξεις της πρώτης κυβέρνησης Παπανδρέου το 1981: ανοίγματα στη Σοβιετική Ένωση, κινήσεις "Αδεσμεύτων", χούντες που βαφτίζονταν "κεντρώες" όταν αυτό εξυπηρετούσε τα "εθνικά συμφέροντα" (ποιός ξέρει, ίσως κεντρώα να είναι και η χούντα του Σίσι στην Αίγυπτο). Βέβαια το 1981, ο Παπανδρέου ξεκινάγε με τα μεγαλύτερα ανοίγματα στον Αραφάτ και τον παλαιστινιακό αγώνα, ενώ η κυβέρνηση Τσίπρα - Καμμένου ξεκινάει επαναβεβαιώνοντας τη συνεργασία της με το Ισραήλ.

Το βέβαιο είναι ότι ο κόσμος που διαδήλωσε υπέρ της Παλαιστίνης και αντιστάθηκε στον εθνικισμό των Σαμαράδων και της υπολοιπής δεξιάς πολυκατοικίας, δεν πρέπει να χαριστεί στα πολεμοκάπηλα παιχνίδια του ελληνικού κεφαλαίου και του κράτους του, όσο "πατριωτικό" κι αν είναι το περιτύλιγμα που θα χρησιμοποιήσει ο Κοτζιάς.

Θανάσης Καμπαγιάννης

ΑΙΓΥΠΤΟΣ Το καθεστώς τρέμει την επανάσταση

Ένα άγριο κύμα δολοφονιών και συλλήψεων κατά ειρηνικών διαδηλωτών εξαπέλυσε το αιγυπτιακό κράτος το Σαββατοκύριακο 24-25 Γενάρη, στην τέταρτη επέτειο της αιγυπτιακής επανάστασης.

Οι τραγικές εικόνες με τη δολοφονία της σοσιαλίστριας αγωνίστριας **Σαϊμά αλ-Σαμπάγ** έχουν κάνει το γύρο του κόσμου (φωτό).

Η Σαϊμά συμμετείχε σε μια μικρή διαδήλωση για απότιση φόρου τιμής στην πλατεία Ταχρίρ του Καΐρου, στη μνήμη των ανθρώπων που σκοτώθηκαν από την αστυνομία και τους συνεργάτες της κυβέρνησης στη διάρκεια της επανάστασης.

Χτυπήθηκε στο κεφάλι, καθώς η αστυνομία χρησιμοποιούσε ψιλά σκάγια εναντίον του πλήθους, μια μέθοδο που υποτίθεται είναι μη θανατηφόρα και εναλλακτική στις πλαστικές σφαίρες.

Η Σαϊμά ήταν μόνο μία από τους δεκαοχτώ ανθρώπους που σκοτώθηκαν στη διάρκεια των διαδηλώσεων το σαββατοκύριακο σε Κάιρο, Γκίζα, Καφρ αλ-Σεϊχ και Μίνια. Έγιναν πάνω από 150 συλλήψεις. Ο σημερινός πρόεδρος της Αιγύπτου, Αμπντελφατάχ αλ-Σίσι ανέτρεψε την κυβέρνηση της Μουσουλμανικής Αδελφότητας το 2013. Στη διάρκεια της θητείας του έχουν καταδικαστεί σε θάνατο εκατοντάδες άνθρωποι, και δεκάδες χιλιάδες αντίπαλοι του καθεστώτος έχουν φυλακιστεί.

Ο Σίσι επιδιώκει να τσακίσει ολόκληρη την αντιπολίτευση με χρήση βίας και τρομοκρατίας. Αυτό δεν τον έχει εμποδίσει να έχει την υποστήριξη της Δύσης.

Μια πρόσφατη ανακοίνωση των **Επαναστα-**

τών Σοσιαλιστών από την Αίγυπτο αναφέρει: “Το καθεστώς τρέμει κάθε φορά που πλησιάζει η επέτειος από τη μεγάλη του ήττα το Γενάρη του 2011, όταν οι μάζες της Αιγύπτου ανέτρεψαν το Χόσνι Μουμπάρακ και έδωσαν

στους τραμπούκους του Υπουργείου Εσωτερικών ένα μάθημα που δεν θα ξεχάσουν ποτέ.

Όσο και να προσπαθούν να μας εξαπατήσουν και να εξαπατήσουν τις μάζες με τους ψεύτικους ισχυρισμούς τους ότι ο Γενάρης του 2011 ήταν μια συνωμοσία, βλέπουμε την επανάσταση να αντανάκλαται στο φόβο τους και γι’ αυτό κατεβάζουν εκατοντάδες χιλιάδες τραμπούκους του υπουργείου Εσωτερικών για να παρεμποδίσουν όλα τα μαζικά κινήματα στην επέτειο, ακόμη και όταν πρόκειται για μια ειρηνική πορεία με λουλούδια.

Το υπουργείο Εσωτερικών επιτέθηκε ακριβώς σε μια τέτοια πορεία των συντρόφων της **Λαϊκής Σοσιαλιστικής Συμμαχίας**, με σφαίρες και με σκάγια, δολοφονώντας τη νεαρή ποιήτρια, τη συντρόφισσά μας Σαϊμά αλ-Σαμπάγ, μια θαρραλέα κόρη της Αλεξάνδρειας, που για πολλά χρόνια πάλευε για τα δικαιώματα των εργατών.

Ονειρευόταν ένα μέλλον σε μια πατρίδα με ανθρώπινη αξιοπρέπεια για τον εξάχρονο γιο της, τον Μπιλάλ. Το καθεστώς του Σίσι αρνήθηκε στη Σαϊμά και τους συντρόφους της ακόμη και αυτό το όνειρο. Καλούμε όλους όσους πιστεύουν στην επανάσταση να ενώσουμε τις δυνάμεις μας μπροστά σε αυτό το καταπιεστικό, αυταρχικό καθεστώς, που οδηγεί αυτή τη χώρα στην άβυσσο.”

Τσάρλι Κίμπερ, Socialist Worker

ΛΙΒΥΗ Άφησαν πίσω τους χάος (με ελληνική σημαία)

Χρειάστηκε να γίνει μια σφαγή για να επανέλθει στη δημοκρατία το χάος που επικρατεί στη Λιβύη. Την περασμένη βδομάδα, ένοπλοι εισέβαλαν σε ξενοδοχείο στην Τρίπολη, χτυπώντας όποιον έβρισκαν μπροστά τους και αφήνοντας πίσω τους δέκα νεκρούς.

Τον περασμένο Σεπτέμβρη η Λιβύη βρήκε χώρο στα ελληνικά ΜΜΕ γιατί βομβαρδίστηκε εκεί το πλοίο ΑΡΑΕΒΟ, συμφερόντων Μελισσανίδη. Δυο ναυτικοί έχασαν τη ζωή τους, ένας Ρουμάνος και ένας Έλληνας. Η πραγματικότητα είναι ότι αυτή είναι η καθημερινή κατάσταση στη Λιβύη και όχι η εξαίρεση. Βέβαια, τύποι σαν το Μελισσανίδη, ξέρουν πολύ καλά ποια είναι η κατάσταση αλλά δεν διστάζουν να στείλουν κόσμο να δουλέψει, γιατί όπως ιδιαίτερα οι Έλληνες εφοπλιστές γνωρίζουν πολύ καλά, το να κάνεις μπίζνες σε καιρό πολέμου σημαίνει ευκαιρίες για τεράστια κέρδη. Ανάμεσα στους δέκα νεκρούς στο ξενοδοχείο την περασμένη βδομάδα, ήταν και ένας Αμερικανός, ο οποίος -τι έκπληξη- ήταν αντιπρόσωπος μιας εταιρείας που παρέχει “ασφάλεια”.

Έχουν περάσει τριάντισι χρόνια από τότε που ο Κάμερον και ο Σαρκοζί, εκπροσωπώντας Βρετανία και Αγγλία, έφταναν στη Βεγγάζη, και

έβγαζαν τις φωτογραφίες του θριάμβου πάνω σε κόκκινο χαλί. Ήταν τότε που η Δύση, που είχε πιαστεί στον ύπνο από το ξέσπασμα των αραβικών επαναστάσεων, έτρεχε να παρέμβει για να μπορέσει να ελέγξει τις εξελίξεις μετά την πτώση των παλιών καθεστώτων.

Η λογική ήταν, αφού δεν μπορούμε να σώσουμε τον Καντάφι, ας βοηθήσουμε στην πτώση του, ώστε να έχουμε τις διασυνδέσεις και τον έλεγχο πάνω σε αυτούς που θα τον διαδεχθούν. Άρχισαν να διοχετεύουν όπλα και να βομβαρδίζουν θέσεις του καθεστώτος. Η λέξη αποτυχία είναι πολύ λίγη για να περιγράψει το αποτέλεσμα αυτής της στρατηγικής. Το 2012 στη διάρκεια ταραχών, δολοφονήθηκε ο πρέσβης των ΗΠΑ μέσα στην ίδια τους την πρεσβεία, ο πρώτος αμερικανός πρέσβης που δολοφονείται μετά το 1979 και το Αφγανιστάν. Αυτό που ακολούθησε ήταν ακόμη μεγαλύτερη αποσταθεροποίηση.

Σήμερα πλέον οι ξένες πρεσβείες έχουν εγκαταλειφθεί. Όχι απλώς οι ξένες πρεσβείες, αλλά και το ίδιο το κοινοβούλιο έχει εγκαταλειφθεί. Οι βουλευτές, ή τουλάχιστον όσοι δεν παραιτήθηκαν, έφτασαν να συνεδριάζουν σε ένα πλοίο μακριά από την ξηρά, στα ανοιχτά του Τομπρούκ.

Άλλη μια “έκπληξη”, το πλοίο είναι το Έλυρος, σταλμένο από την κυβέρνηση Σαμαρά. Αυτό το κοινοβούλιο την περασμένη βδομάδα ψηφισε νόμο που επιτρέπει την ανάληψη κρατικών καθκόντων από παλιά στελέχη του Καντάφι. Η δικαιολογία είναι ότι ο νόμος που είχε ψηφιστεί για τη συνολική αποπομπή όσων είχαν συμμετοχή στο προηγούμενο καθεστώς και τις σφαγές του, ήταν μια από τις “υπερβολές” της επανάστασης του 2011.

Ανταλλαγές

Παράλληλα τις τελευταίες μέρες ήρθαν στο φως οι ανταλλαγές πληροφοριών τις μέρες του 2011 ανάμεσα σε στελέχη του Καντάφι και την αμερικανική κυβέρνηση. Οι μεν προσπαθούσαν να τους πείσουν να σταματήσουν να στέλνουν όπλα γιατί η κατάσταση θα βγει εκτός ελέγχου. Υπήρχε διχογνωμία και στο εσωτερικό της αμερικανικής κυβέρνησης, αλλά φαίνεται πως η Χίλαρι Κλίντον ήταν αυτή που πήρε την πρωτοβουλία να προχωρήσει σε μεγαλύτερη εμπλοκή.

Σήμερα, η πόλη Ντέρνα στα ανατολικά της χώρας θεωρείται επίσημως τμήμα του “Ισλαμικού Κράτους”, το οποίο έχει πλέον και μια αφρικανική επαρχία εκτός από τις

περιοχές που ελέγχει σε Ιράκ και Συρία. Τα ρεπορτάζ λένε πως η ένοπλη επίθεση στην Τρίπολη είναι επίσης έργο του τοπικού πυρήνα της Τρίπολης του Ισλαμικού Κράτους. Είναι άγνωστο τι ακριβώς ελέγχει το κεντρικό κράτος έξω από κάποιες ζώνες του Τομπρούκ. Η Τρίπολη, η Μιζουράτα και η Σίρτη ελέγχονται από την μεγαλύτερη αντιπολιτευόμενη δύναμη, τους Ισλαμιστές που είχαν από την αρχή της επανάστασης ως έδρα τη Μιζουράτα. Στη Βεγγάζη διεξάγεται ανοιχτός πόλεμος ανάμεσα στις δύο πτέρυγες. Στο μεταξύ εξελίσσεται μια παρωδία διεθνών διαπραγματεύσεων στη Γενεύη, για την ειρήνευση της χώρας, στις οποίες οι Ισλαμιστές... δεν συμμετέχουν.

Ο χαρακτήρας εμφυλίου που έχει πάρει η κατάσταση στην Λιβύη είναι και προϊόν της παρέμβασης όχι μόνο των μεγάλων δυνάμεων αλλά και μικρότερων περιφερειακών δυνάμεων. Το Κατάρ και η Τουρκία από την αρχή πόνταραν στους Ισλαμιστές, στέλνοντας όπλα και χρήμα. Από την άλλη μεριά, οι εξελίξεις στην Αίγυπτο έφεραν το νέο καθεστώς του Σίσι να θεωρεί προϋπόθεση την ήττα των ισλαμιστών στη Λιβύη για να τσακίσει την αντιπολίτευση στο εσωτερικό της χώρας. Η Αίγυπτος όχι μόνο έστειλε όπλα αλλά προχώρησε

σε βομβαρδισμούς κατά θέσεων των ισλαμιστών, στηρίζοντας την πτέρυγα των “κοσμικών” στρατηγών.

Μέσα σε όλα αυτά και τυχοδιώκτες σαν τον Μελισσανίδη. Το πλοίο του βομβαρδίστηκε από την αεροπορία αυτού που αποκαλείται “επίσημη” κυβέρνηση, μιας και θεωρήθηκε ύποπτο για μεταφορά υλικού προς τις περιοχές που ελέγχονται από τους ισλαμιστές. Η κυβέρνηση του Σαμαρά καταδίκασε την “άνανδρη” επίθεση. Αλλά βέβαια ούτε τον Μελισσανίδη καταδίκασε, που έστειλε ένα πλήρωμα 26 ανθρώπων μέσα στο χάος, ούτε απέσυρε την αναγνώρισή της από την κυβέρνηση του Τομπρούκ. Στο κάτω κάτω, η κυβέρνηση του Τομπρούκ είναι συνεταίρος του καθεστώτος Σίσι, μπορεί να θεωρηθεί και μια προέκταση του άξονα “Ελλάδας – Κύπρου – Ισραήλ – Αιγύπτου” προς τα δυτικά.

Είναι δηλαδή από τις δυνάμεις που θα... εγγυηθούν την ασφάλεια της περιοχής για να αντληθούν οι υδρογονάνθρακες από τη Μεσόγειο. Ο Καμμένος, στην πρώτη του συνάντηση με την πρέσβειρα του Ισραήλ, δεν έδωσε κανένα σημάδι ότι η κυβέρνηση Τσίπρα σκοπεύει να αλλάξει αυτό τον επικίνδυνο προσανατολισμό.

Νίκος Λούντος